

AA-retningslinier

Nedennævnte retningslinier (guidelines) stammer fra U.S.A. Det har her været nødvendigt at udarbejde retningslinier i takt med udbredelsen af AA og som følge af den almindelige samfundsudvikling.

Retningslinierne er "råt" oversat fra engelsk til dansk. Der er ikke foretaget nogen vurdering og evt. tilretning til danske forhold.

For læseren kan det måske være vanskeligt at se relevansen af enkelte af retningslinierne eller dele af dem. Det kan måske tages som udtryk for, at problemer, der er opstået og senere løst i U.S.A., måske endnu ikke er dukket op i Danmark.

AA-retningslinier - om udvalg vedr. behandlingsinstitutioner

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvordan AAere bringer budskabet videre til alkoholikere i behandling

I arbejdet med at hjælpe alkoholikeren, der befinder sig på en behandlingsinstitution, støtter AAere hinanden i så vid udstrækning som muligt ved at gøre brug af forslag fra dem, der allerede har erfaring i at bringe budskabet videre til alkoholikere i behandling. Disse retningslinier er et sammendrag af erfaringer fra AAere, som har bragt budskabet ind på behandlingsinstitutioner. Hos General Service Office kan man bestille en Treatment Facilities Workbook (håndbog for Behandlingsinstitutioner), som indeholder detaljerede oplysninger om at bringe budskabet ind på behandlingsinstitutioner, herunder måder, hvorpå man kan henvende sig til behandlingsstedets personale; orientering og workshop-materiale, programmer for midlertidige kontakter og andre nyttige oplysninger. Håndbogen sendes gratis til formænd for udvalgene og er opført på litteraturlisten.

Formål

Formålet med et behandlingsudvalg er at koordinere den indsats, der ydes af enkelte medlemmer og grupper, som er interesserede i at bringe budskabet om helbredelse videre til alkoholikere i behandling, samt at finde måder til at slå bro over kløften mellem behandlingsinstitutionen og en AA-gruppe i de pågældendes hjemby.

Et behandlingsudvalg kan virke indenfor rammerne af et hovedkontor (intergruppe) eller et serviceudvalg i regionsregi. Forud for dannelsen af disse udvalg bliver dette Tolvtrinsarbejde somme tider varetaget af en enkelt gruppe eller et enkelt medlem. Efterhånden som AA-grupperne vokser i antal, viser erfaringen, at et udvalg arbejder mere effektivt.

I nogle dele af landet arbejder AAere, der er interesserede i at bringe budskabet ud til behandlingssteder og fængsler, sammen i hospitals- og institutionsudvalg, der er uafhængige af, men samarbejder med andre serviceudvalg og intergrupper. Denne struktur fungerer også godt - især i de områder, hvor der opretholdes en god kommunikation mellem de forskellige service-områder.

Historie

Lige siden AA's stiftere første gang forblev ædru ved at bringe budskabet videre til hospitaler, har mange andre alkoholikere opdaget, hvor meget det styrker deres egen ædruelighed at arbejde med lidende alkoholikere på behandlingshjem. I 1934 forsøgte Bill W. utrætteligt at hjælpe alkoholikere på Towns Hospital i New York. Ingen af dem syntes dengang at være interesserede, men Bill holdt sig ædru. Dr. Bob arbejdede med tusinder af alkoholikere på St. Thomas Hospital i Akron, Ohio. I 1939 blev en af vore første hospitalsgrupper oprettet på Rockland State Hospital, en institution for sindslidende i New York.

I dag holdes der tusinder af AA-møder på behandlingsinstitutioner over hele verden. At gøre Tolvtetrinsarbejde med og sponsorere syge alkoholikere - dér, hvor de er - har længe været en af de vigtigste og mest tilfredsstillende måder, hvorpå vi holder os selv ædru.

Service overfor behandlingsinstitutioner var tidligere slået sammen med fængsler under navnet institutionsudvalg. På grund af den stærke vækst i antallet af behandlingsinstitutioner i de tidlige halvfjerdser vedtog General Service Conference i 1977 at opløse sit institutionsudvalg og danne to nye udvalg, ét for fængsler og arresthuse og ét for behandlingsinstitutioner.

Bemærk: For yderligere information om AA's arbejde på hospitaler og behandlingscentre: se bogen A.A. Comes of Age.

Hvordan man begynder

Eftersom hospitaler og behandlingsinstitutioner ikke giver adgang for besøgende uden særlig tilladelse, er det første skridt at oprette en forbindelse med ledelsen. I nogle områder kan den første kontakt ske gennem et udvalg til samarbejde med professionelle (i USA C.P.C.-udvalg). Hvis man holder et møde for at diskutere, hvordan AA kan samarbejde med institutionen i overensstemmelse med vore tolv Traditioner, kan man undgå mange faldgruber senere.

Arranger om muligt et informationsmøde for personalet med det formål at forklare, hvad AA er og ikke er. General Service Office kan levere servicemateriale, der giver forslag til informations-programmer. Videoen Hope: Alcoholics Anonymous redegør for AA's principper, vort hovedformål samt mange andre aspekter, som er af interesse for ledere, rådgivere og patienter.

Pjecen A.A. in Treatment Facilities beskriver forskellige typer af møder på behandlingscentre. I nogle tilfælde holder almindelige AA-grupper møder på institutioner, hvor de i overensstemmelse med traditionen om selvforsyning lejer lokaler og fungerer på samme måde som grupper, der holder møder i kirker, på skoler osv. Patienterne er velkomne til at deltage i møderne, og det er en enkel og praktisk metode til at introducere patienter til AA, mens de stadig er i behandling.

Møder på behandlingsinstitutioner adskiller sig fra møder i almindelige grupper. Det er AA-møder, der holdes for patienter og beboere, og de er som regel ikke åbne for områdets øvrige AAere. Somme tider bliver AA-medlemmer opfordret til at arrangere disse møder for patienter, og disse medlemmer medbringer ofte en eller to andre talere. Sådanne møder hører ofte under det lokale udvalg for behandlingshjem. Andre gange arrangeres disse møder af behandlingsinstitutionens ledelse.

Alkoholikere i behandling er ofte i stand til at gå til almindelige møder i de lokale AA-grupper. Man bør sørge for at sikre sig, at grupperne får meddelelse om det i god tid, så at de kan forberede sig på gæsterne.

Alle AA-grupper og medlemmer bør have mulighed for at deltage i og udføre denne form for Tolvtetrinsarbejde. Det har vist sig at være en god idé, at medlemmer fra mange grupper gør tjeneste i disse udvalg. Der vælges så en formand, og der udarbejdes planer, så hver enkelt behandlings-institution i regionen kan være sikker på hjælp og samarbejde fra AA.

Behandlingsudvalgene mødes normalt en gang om måneden for at uddelegere opgaver og tage sig af andre lignende sager. Nogle af udvalgene har fortalt os om følgende aktiviteter. Måske kan nogle af disse ideer og programmer bruges i jeres region.

1. Workshops har vist sig at være en effektiv metode til at informere og forberede nye udvalgsmedlemmer til arbejdet med patienter og at give dem del i erfaringerne hos de medlemmer, som allerede er involveret i denne form for service.
2. Andre regioner har udarbejdet retningslinier, der er nyttige for AAere, som for nylig er blevet involveret i at bringe møder ud til patienter.
3. Mange udvalg har sendt breve, hvori de forklarer, hvad AA gør og ikke gør, til alle behandlingsinstitutioner i regionen.
4. Videofilmene Hope: Alcoholics Anonymous og A.A. - An Inside View har været nyttige redskaber til at bringe budskabet til både personale og patienter i mange dele af landet.

Behandlingsudvalgets hovedopgaver

1. Med ledelsens tilladelse at bringe almindelige AA-møder ind i områdets behandlingsinstitutioner.
2. At opmuntre til deltagelse i en gruppe. I nogle regioner har hver gruppe en institutions-repræsentant.
3. At koordinere formidling af midlertidige kontakter.
4. At arrangere indkøb og distribution af litteratur til disse grupper og møder.

Forholdet til behandlingsstedet

1. At bestræbe os på at forstå, respektere og overholde behandlingsinstitutionernes reglementer,
2. At gøre information om AA's opgave og formål tilgængelig,
3. At være behjælpelig med etableringen af nye møder i behandlingsinstitutioner.

Møder - speakere

I nogle områder anviser man grupperne bestemte tider på bestemte institutioner, og det system fungerer udmærket. Dog bliver tilsagnet somme tider ikke fulgt op. Hovedproblemet synes at ligge i afgørelsen af, hvem der er ansvarlig for at finde speakere. Dette særlige ansvar kan gives til:

1. Den fælles kontaktperson eller 'mødesponsor' for hver behandlingsinstitution, som så udpeger de enkelte speakere.
2. En person udpeget af formanden.
3. Udvalgets formand, som arrangerer rotation mellem områdets grupper.
4. Udvalgsmedlemmer, som overtager det fulde ansvar, idet de både påtager sig opgaverne på skift, men også skaffer andre speakere.

Blandt de ansvarlige for møder på behandlings-institutioner er der enighed om, at jo flere udefra kommende AAere, der deltager, des bedre. Patienten har derved mulighed for at høre forskellige AA-indlæg og større chance for at finde noget, han kan identificere sig med.

Vigtigheden af, at man er til at stole på, kan ikke betones nok.

Litteratur og audiovisuelt materiale

De fleste udvalg finder, at et passende udvalg af litteratur og audiovisuelt materiale er meget vigtigt ved et møde i en behandlingsinstitution. Især er det vigtigt, at hver enkelt patient får en lokal mødeliste. Dette anskaffes og finansieres på flere måder:

1. Som gave fra den lokale intergruppe eller regionens serviceudvalg.
2. Indkøbt for bidrag fra grupper, afsat til formålet.
3. Fremskaffet af grupperne gennem deres institutionsrepræsentanter.
4. Som gave fra enkelte udvalgsmedlemmer.
5. Særlige midler:
 - a) Buck of the Month Club (månedens dollar-klub), hvor medlemmer giver deres bidrag, og midlerne anvendes til litteratur til behandlingsinstitutioner,
 - b) særlige møder eller middage, hvor der samles ind,
 - c) sparegrise eller indsamlingsbøsser på almindelige møder mærket Til litteratur på behandlingshjem/institutioner.

Bemærk: G.S.O. har rabatpakker for behandlings-institutioner.

Midlertidige kontakter og sponsorer

Erfaringen viser, at selv om en patient eventuelt har deltaget i en gruppe eller et møde på behandlingsinstitutionen, opstår der bekymring ved overgangen til en almindelig ekstern gruppe. Idet man bestandig holder sig for øje, at det eneste, AA kan tilbyde, er ædruelighed, bestræber mange udvalgte sig på at etablere yderligere personlig kontakt, således at denne overgangsperiode bliver lettere. Mange steder omtales dette som 'at slå bro over kløften' mellem behandling og hjemgruppe. Pjecen Bridging the Gap kan fås hos G.S.O.

1. Et stigende antal regioner har oprettet programmer for midlertidige kontakter. Kontakt G.S.O. for yderligere information.
2. Hvor der er en lokal intergruppe, kan nyligt udskrevne patienter sættes i kontakt med et AA-medlem, der kan fungere som midlertidig sponsor eller kontaktperson.
3. I nogle områder får patienter lov at deltage i eksterne møder, og det gør det lettere at 'slå bro over kløften'.
4. Kontaktformanden eller mødesponsoren møder patienten, når han eller hun udskrives fra institutionen. I betragtning af, at sponsorskab er et meget personligt anliggende, har mange områder fundet det nyttigt, at patienten selv vælger sponsor, når først han har opnået kontakt med AA udenfor.

De første kontaktpersoner fortsætter ikke nødvendigvis som sponsorer, men de udgør et vigtigt bindeled mellem institutionen og den eksterne AA-gruppe.

Information til Fællesskabet

Som ved enhver anden AA-aktivitet er oplysning om behov og fremskridt altafgørende. En sådan oplysning kan opnås ved:

1. Grupperepresentation på intergruppe-/hoved-kontor eller ved regionsmøder.
2. Brug af nyhedsbreve udsendt af regionen, intergruppen eller servicekontoret. Vi har hørt om ét udvalg, som forsøger at udveksle information gennem sit eget nyhedsbrev.
3. Meddelelser på almindelige AA-møder via udvalgsmedlemmer.

4. Regelmæssige workshops om behandlings-institutioner i forbindelse med regionskonferencer og landsmøder.

5. Månedlige udvalgmøder, hvortil alle AAere indbydes.

Referater af udvalgmøder hjælper med til at holde alle velorienterede og giver et godt overblik over udvalgets aktiviteter og fremskridt. G.S.O. er glad for at modtage referater, hvis det er muligt.

Forhold til Al-Anon

Mange områder melder, at det er særdeles værdifuldt at samarbejde med Al-Anon familie-grupperne med henblik på, at patientens familie kan få en bedre forståelse af vort Fællesskab. For information: kontakt Al-Anon Family Groups, P.O.Box 862, Midtown Station, New York, NY 10016-0862,

- i Danmark: Al-Anon Servicekontor, postboks 1115, 1009 København K., tlf. 65 91 90 93 mandag til lørdag kl. 10-22.

Forhold til G.S.O.

G.S.O. fører en liste over formænd for og medlemmer af udvalg vedr. behandlingsinstitutioner (i USA og Canada). Alle personer på denne distributionsliste får hver anden måned Box 4-5-9, som indeholder en særlig sektion med nyheder om behandlingsinstitutioner. De modtager også et Treatment Facility Newsletter, der udkommer halvårligt, og som indeholder information og ideer fra udvalgene.

Udvalgsformænd modtager The Treatment Facility Workbook og AA-mødelister og er på listen over modtagere af About A.A., et nyhedsbrev for professionelle.

Hold jer venligst i kontakt med os, så vi kan dele jeres aktiviteter i Box 4-5-9 eller The Treatment Facility Newsletter og tilføje jeres erfaringer i vore arkiver, så at vi kan hjælpe andre, som er involveret i dette givende serviceområde.

Amerikansk udgave 1993.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

oktober 1996

AA-retningslinier - om at tjene alkoholikere med specielle behov

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Selvom der ikke findes specielle AA-medlemmer, har mange af dem specielle behov. I disse retningslinier definerer vi AAere med specielle behov som personer, der er blinde eller synshæmmede, døve eller hørehæmmede; kronisk syge eller bundet til hjemmet samt dem, der har begrænset læsefærdighed.

Udvalg vedr. specielle behov

Nogle steder forsøges sådanne behov imødekommet ved oprettelse af udvalg vedr. specielle behov. Eftersom målet er at gøre AA tilgængelig, kaldes nogle af udvalgene Tilgængelighedsudvalg. Andre steder navngives udvalgene efter de specifikke behov, de beskæftiger sig med, f.eks. Udvalg for Hørehæmmede. Når et eller flere medlemmer af en gruppe har specielle behov (f.eks. behov for tolk til tegnsprog, kørestolsadgang eller en sygdom, der hindrer dem i at deltage i møder) forsøger AA-medlemmer fra den pågældende gruppe at sørge for, at disse behov bliver tilgodeset. Medlemmer af et sådant udvalg undersøger, tilvejebringer og tilbyder alternativer, der bevirker, at AA's budskab og deltagelse i vort program er tilgængelig for enhver, der ønsker det.

At bringe budskabet til AAere med fysiske handicaps og/eller kroniske sygdomme

Mange AA-medlemmer er hørehæmmede eller døve, synshæmmede eller blinde, bundet til seng, kørestol, gangstol eller krykker pga. kronisk sygdom. Medlemmer af en gruppe kan føle sig hæmmede, første gang de står overfor disse særlige behov. Men faktisk kan mange ting indrettes, så alkoholikere med specielle behov kan være aktive, fuldt fungerende medlemmer af en 'almindelig' gruppe. Nogle tilpasninger er enkle andre mere komplicerede; men alle kan lade sig gennemføre for et medlem, der er villig til at gøre hvad som helst for sin ædruelighed og for at hjælpe en anden alkoholiker.

Når et medlem er sengeliggende i hjemmet eller på hospital og ude af stand til at deltage i møder, er 'mirakelløsningen at holde et møde ved vedkommendes seng. "Jeg kan ikke beskrive", fortalte en indlagt AAer "hvor stor forskel det betød for min mentale og følelsesmæssige tilstand, da disse seks mennesker kom ind på min stue med AA's budskab og hele vort Fællesskabs kærlighed og støtte. Og de kom to gange om ugen i tre måneder, indtil jeg var i stand til at gå til møder igen ! Jeg var så langt nede i kælderen forinden; jeg havde nærmest givet op - og, helt ærligt, jeg var begyndt at overveje, om jeg ikke lige så godt kunne tage mig et glas, når jeg alligevel skulle dø. Men at opleve andre i programmet dele erfaring, styrke og håb inspirerede mig til at bekæmpe begge mine sygdomme - kræften og min alkoholisme. Jeg ved ikke, hvad jeg skulle have gjort uden AA i denne svære fase af mit liv".

De ikke-sengeliggende medlemmer bliver ofte kørt til og fra møderne af andre AAere, der også anbringer ramper til kørestole over trinene til mødelokalet og indretter lokalet, så der er plads nok til kørestole og gangstole. Det er vigtigt, at det bliver oplyst på de lokale mødelister, hvor faciliteterne er egnet til kørestolsbrugere.

Service og materiale til brug for medlemmer, der er kronisk syge og/eller gangbesværede, omfatter The Loners /Internationalist Meeting (LIM), et nyhedsbrev for AA-medlemmer, der bor i øde områder, er til søs eller bundet til hjem eller hospital (de kaldes Homers), og som holder sig i kontakt med andre medlemmer gennem breve og nyhedsbreve. En lignende publikation (ikke fra G.S.O.) er World Hello, en international korrespondancegruppe. Mange AAere deler gennem e-mail grupper fra deres computer (kontakt G.S.O. for yderligere information; i Danmark daaint@mailhost.net). Alcoholics Anonymous, Store Bogs 3. udgave, kan også fås på 5¼" disketter til IBM eller compatible computere. G.S.O. har en serviceartikel Tapes for Sale and Exchange med en liste over folk, der distribuerer AA-speakerbånd, og Grapevine har en række populære kassettebånd om AA-emner.

Døve eller hørehæmmede

Man opfordres til at bruge en uddannet tolk i tegnsprog til medlemmer, som er døve eller hørehæmmede. Udvalget vedr. specielle behov kan udarbejde og ajourføre en liste over møder, hvor der er tegnsprogskyndige til stede samt en liste over tolke, der er villige til at tolke ved AA-arrangementer. Udgifterne til tolke spiller en rolle for mange grupper. Derfor giver intergruppe- hhv. regionsudvalg i nogle områder økonomisk støtte hhv. hjælper med at koordinere bestræbelser for at muliggøre møder med tegnsprog.

Hvis jeres lokale hovedservicekontor eller intergruppe ikke har en TDD eller TTY maskine, så forslå dem at købe en eller start en fond med det formål indenfor jeres gruppe eller sammen med andre lokale AA-grupper. Man kan også lave en liste over døve eller hørehæmmede AA-medlemmer, som har TDD eller TTY maskiner hjemme, og som gerne vil danne et netværk sammen med andre medlemmer. Sæt det døve

medlem i forbindelse med et hørende medlem, som er parat til at hjælpe nykommeren til at føle sig hjemme i gruppen. Det er også godt at se direkte på det døve eller hørehæmmede medlem, når man taler, da mange af dem kan mundaflæse. Med bistand fra det lokale hovedservicekontor eller intergruppe kan der gøres en indsats for, at der startes nye AA-grupper, som er særligt indrettede efter døve og hørehæmmede medlemmers behov.

Service og materiale for døve og hørehæmmede omfatter lister fra intergruppe (hvor de, der har TDD hhv. TTY-udstyr er fremhævet) med angivelse af tidspunkter og adresser på lokale møder; AA-retningslinierne Om at bringe AA-budskabet til døve alkoholikere; en 5-kassetters ½" VHS video med Alcoholics Anonymous i American Sign Language (ASL). Af pjecer bearbejdet for døve og hørehæmmede alkoholikere findes A Deaf Newcomer Asks, A Brief Guide to Alcoholics Anonymous, Translation of the Twelve Steps, Translation of the Twelve Traditions og Is A.A. for You? Der findes også en fortrolig liste over kontaktpersoner for døve og hørehæmmede alkoholikere. Døve medlemmer er velkomne til at deltage i LIM. Der findes også en International Deaf Group by Mail, som er opført under Special International Contacts i regionale lister udgivet af G.S.O.

Blinde eller synshæmmede

Det største problem for blinde eller synshæmmede AA-medlemmer kan ganske enkelt være at komme frem til mødestedet. Udvalg vedr. specielle behov kan udarbejde og ajourføre en liste over seende medlemmer, som er villige til at påtage sig transport til og fra møder og andre AA-arrangementer. Mange grupper har bedt deres lokale hovedservicekontor eller intergruppe om i Tolvtetrinslisterne at oplyse, hvilke medlemmer der er villige til at sørge for transport. Man kan skaffe frivillige til at hjælpe den blinde eller synshæmmede nykommer hen til stole, bord med forfriskninger og til toiletterne, indtil medlemmet er blevet fortrolig med omgivelserne. Mødelokalet bør indrettes helt ens fra gang til gang, eller man skal advisere de blinde eller synshæmmede om, hvad der er ændret. Det kan være både farligt og pinligt at støde ind i en stol eller et bord på et sted, hvor der ved mødet forinden ikke var noget.

Service og materialer til hjælp for blinde eller synshæmmede alkoholikere omfatter bøger og pjecer i Braille-skrift, stor skrift og kassettebånd samt en fortegnelse over leverandører af speakerbånd til salg eller bytte.

Begrænset læsefærdighed

Nogle alkoholikere kan ikke få glæde af AA's store rigdom af støttende og oplysende litteratur. Når man opdager, at et medlem har svært ved at læse, er der mange måder at hjælpe på, uden at vedkommende behøver at føle det pinligt.

Når gruppens litteraturrepræsentant f.eks. på mødet fortæller om de bøger, der kan fås, kan vedkommende også omtale de mange bøger, pjecer og Grapevine-artikler, der fås på lydånd. Eller når man ser, at et af gruppens medlemmer har begrænset læsefærdighed, kan man tilrettelægge Trin- og Traditions-møder sådan, at Trinet eller Traditionen bliver læst højt ved mødets begyndelse - det er godt for alle !

Service og materialer til hjælp for AAere med begrænset læsefærdighed omfatter kassettebånd; en fortegnelse over leverandører af speakerbånd til salg eller bytte; illustreret læse-let litteratur som f.eks. Is A.A. for Me ?, Twelve Steps Illustrated, Too Young, What Happened to Joe?, It Happened to Alice, It Sure Beats Sitting in a Cell samt film og videoer.

Generelle retningslinier vedr. tilpasning til specielle behov

Respekt for andres værdighed skal danne grundlag for alle vore bestræbelser på at bringe budskabet til alkoholikere med specielle behov, hvor vi lægger vægt på, hvor vi ligner hinanden frem for på, hvor vi er forskellige. En døv alkoholiker har udtrykt det sådan: "Jeg er bare alkoholiker, ligesom enhver anden her. Jeg har samme behov for at være en 'arbejder blandt arbejdere' og for ikke at få særbehandling. Hvis I bare kan gøre programmet tilgængeligt for mig, vil jeg gøre det, jeg skal, for at få det til at virke". Målet er at give alkoholikeren med specielle behov frihed til at tilpasse sig et helt almindeligt AA-møde.

Foruden at hjælpe dem i deres egen gruppe eller udvalg kan man informere andre om, hvordan budskabet bringes videre til alkoholikere med specielle behov gennem workshops og omtale ved landsmøder, konferencer, sammenkomster og regionsmøder.

Med henblik på god kommunikation og samarbejde opfordres udvalg vedr. specielle behov til at holde deres regionsudvalg og lokale hovedservice/intergruppekontorer orienteret om deres aktiviteter. Det er også godt at have nært samarbejde med de udvalg, der tager sig af Information til Offentligheden og Samarbejde med de Professionelle, så offentligheden og relevante institutioner holdes underrettet om, hvordan AA er tilgængelig for alkoholikere med specielle behov.

Resumé

Der findes meget materiale og servicefunktioner for alkoholikere med specielle behov, og mange flere, der har behov for at blive udbygget. Folk med specielle behov kan også omfatte ældre, fremmedsprogede alkoholikere, samt grupper, der er underrepræsenteret i AA. (Skriv til G.S.O. for at dele dine erfaringer og få en fortegnelse over alt tilgængeligt materiale til alkoholikere med specielle behov).

I vor Store Bog står, at "vi er mennesker, der normalt ikke ville mødes, og det gælder især, når nogen er lidt 'anderledes' end de andre. Men lønnen for at give denne service til en anden alkoholiker er enorm. Gruffefællesskabet bliver styrket. Når vi står over for udfordringerne ved at imødekomme specielle behov, er det godt at huske: Når nogen - nogetsteds - rækker efter hjælp, ønsker jeg, at AA's hånd altid skal være til stede, og for dette er jeg ansvarlig.

Del venligst jeres erfaringer og succeser med at bringe AA's budskab om helbredelse til alkoholikere med handicaps med General Service Office. Til gengæld vil G.S.O. dele jeres erfaringer med ethvert andet AA-medlem, der prøver at give alkoholikere med specielle behov en håndsækning.

Amerikansk udgave 1994

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

november 1996

AA-retningslinier - om forholdet mellem AA og Al-Anon

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Fællesskaberne Anonyme Alkoholikere og Al-Anon familiegrupperne har et enestående forhold. De er helt naturligt knyttet tæt til hinanden med nære bånd. Og alligevel fremgår det af begge Fællesskabers Tolv Traditioner, General Service Boards og General Service Conference, at begge fungerer mere effektivt, hvis de forbliver "adskilte", idet de samarbejder og ikke sammenblander.

Hvert Fællesskab har altid haft egen Service Board, General Service Office, konference, forlagsvirksomhed og mødeliste. Hver især har de defineret egne politiske linier og opretholdt egne servicefunktioner. Denne opdeling i virkemåde har tjent både AA og Al-Anon familiegrupperne godt. AA's politik om "samarbejde,

men ikke sammenblanding" blev fastlagt så langt tilbage som i starten af 1950'erne, og såvel Al-Anon som AA indså dengang betydningen af at bevare adskilte Fællesskaber.

Alligevel får hovedkontorerne fra tid til anden forespørgsler, der afslører forvirring om, hvordan AA og Al-Anon bedst samarbejder i grupperne, intergrupper eller kontorer og om møder eller sammenkomster på landsplan eller i landsdelene.

AA og Al-Anon har delt erfaringer om disse spørgsmål og AA's General Service Conference har godkendt de efterfølgende foreslåede retningslinier:

Spørgsmål: Bør en gruppe være tilknyttet både AA og Al-Anon?

Svar: Da det primære formål for en AA-gruppe er at hjælpe den syge alkoholiker med rehabilitering, og da hovedformålet for Al-Anon familiegruppen er at hjælpe Al-Anon'eren til at leve med sig selv og med alkoholikeren, foreslås det ikke at blande de to, men at bevare adskilte grupper. Dette sætter begge Fællesskaber i stand til at fungere inden for deres Tolv Traditioner og til at viderebringe deres budskaber mere effektivt. Følgelig bør gruppens navn, betroede tjenere og selve mødet være enten AA eller Al-Anon, ikke begge dele. Pjecen "AA-gruppen" foreslår "AA-gruppens møder ledes af AA-medlemmer både ved åbne og lukkede møder. Ved åbne møder kan ikke AA'ere inviteres til at dele afhængigt af gruppesamvittigheden".

Naturligvis er alle velkomne til åbne møder i såvel AA- som Al-Anon-grupper.

Spørgsmål: Bør "familiegrupper" være med i AA's mødelister?

Svar: Konferencen bekræftede efter diskussion atter AA's politik på gruppeområdet: "kun de, der ønsker at holde op med at drikke, kan være medlemmer af AA-grupper, og kun AA-medlemmer kan vælges til gruppens tjenere"; ikke alkoholikere er velkomne til åbne AA-møder. Det foreslås, at ordet "familie" ikke bliver anvendt i navnet på en AA-gruppe. Hvis AA'ere og deres ikke alkoholiske venner ønsker at mødes regelmæssigt, foreslås det, at disse møder betragtes som sammenkomster, ikke som AA-grupper. Vedr. AA's mødelister var det mødets opfattelse, at familiegrupperne ikke skulle medtages i mødelisterne.

Spørgsmål: Bør AA og Al-Anon have fælles tjenester eller kontorer?

Svar: Det fremgår af erfaringer og AA's og Al-Anon's Tolv Traditioner, at hvert Fællesskab vil fungere mere effektivt, hvis de hver især bevarer separate udvalg, personale og faciliteter til ekspedering af telefonopringninger, særskilte vagttelefoner, intergruppeaktiviteter, nyhedsbreve, mødelister og Tolvtetrinsfunktioner af enhver art. Det foreslås endvidere, at ethvert medlem, der deltager i serviceudvalg eller arbejder på service kontorer, skal være et AA-medlem såfremt arbejdet sker i AA-regi og et Al-Anon-medlem, hvis der er tale om arbejde inden for Al-Anon.

Spørgsmål: Hvordan kan AA og Al-Anon samarbejde om møder og sammenkomster på landsplan eller i landsdelene?

Svar: I overensstemmelse med de Tolv Traditioner vil et møde være enten AA- eller Al-Anon-arrangeret - aldrig begge dele. Dog plejer de fleste AA-mødeudvalg at invitere Al-Anon til at deltage, idet de lægger deres eget program. Udvalget sørger for faciliteter til Al-Anon-møderne.

Spørgsmål: Når Al-Anon deltager i et af AA arrangeret møde, hvordan er da det økonomiske forhold mellem de to Fællesskaber?

Svar: Forholdet og de finansielle ordninger følger sædvanligvis én ud af to veje:

Hvis AA-mødeudvalget inviterer Al-Anon til at deltage med deres eget program, kan udvalget betale alle udgifter (mødelokaler, kaffe o.s.v.) og beholde hele indtægten fra tilmeldinger o.s.v. på en konto, der buges til at betale alle udgifter, hvorefter et eventuelt overskud tilfalder AA.

Alternativt kan Al-Anon have en særskilt tilmelding og betale sine direkte udgifter samt en forholdsmeæssig andel af mødets fællesudgifter. I dette tilfælde får Al-Anon sin egen andel af tilmeldingsindtægterne og bidrager selvfølgelig til et evt. underskud, der måtte opstå.

Spørgsmål: Bør et AA-mødeudvalg yde et bidrag til Al-Anon fra et overskud fra et møde?

Svar: I overensstemmelse med princippet i Traditionerne i begge Fællesskaber om at være selvforsynende og for at overholde begrebet; samarbejde, men ikke sammenblanding", foreslås det, at AA ikke giver gaver eller bidrag til Al-Anon. Af samme grund bør AA ikke modtage bidrag fra Al-Anon.

Hvis der er blevet ført særskilte deltagerlister for både AA og Al-Anon, kan indtægterne dog let fordeles.

AA's taknemmelighedsgæld til Al-Anon

Følgende resolution om taknemmelighed over for Fællesskabet af Al-Anon familiegrupperne blev enstemmigt vedtaget af AA's General Service Conference i 1969.

De delegerede på denne, den 19. General Service Conference for Anonyme Alkoholikere, der er til officielt møde i New York City den 25. april 1969, erklærer hermed:

EFTERSOM det er denne konferences ønske at bekræfte forholdet mellem Anonyme Alkoholikere og Al-Anon familiegrupperne og

EFTERSOM denne konference yderligere ønsker at vedkende sig AA's taknemmelighedsgæld til Al-Anon familiegrupperne, lad det derfor være

BESLUTTET at Anonyme Alkoholikere anerkender og glæder sig over det specielle forhold, der er til Al-Anon.

AA-retningslinier - om central- eller intergruppekontorer fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvad et central- eller servicekontor er

Et central- eller intergruppekontor er et AA-service-kontor, der bygger på et fællesskab mellem grupperne i et område - lige som AA-grupper bygger på et fællesskab mellem enkeltpersoner. Det oprettes for at udføre bestemte opgaver fælles for alle grupper; opgaver der bedst løses i fællesskab gennem et centralt kontor, og normalt drives, ledes og støttes det af disse grupper til fælles bedste. Det har til formål at støtte grupperne med det fælles formål at bringe AA-budskabet ud til alkoholikeren, der stadig lider.

Et centralkontors funktioner

AA-erfaringen har tydeligt vist, at centralkontorer er en hjælp, især i tæt befolkede områder. Der findes mere end 500 central/intergruppekontorer i verden, der yder vigtig AA-service. De udgør et netværk af tjenester og AA-kontakter for at bringe AA-budskabet ud.

Men nogle gange er centralkontorers virksomhed gået i stå grundet uenighed om penge, autoritet og lignende forhold, hvorved effektiviteten mht. at bringe AA-budskabet videre er blevet forringet. Det står ikke altid klart, hvorfor disse problemer er opstået, men det skyldes ofte at et centralkontors præcise opgaver ikke er blevet klart formuleret eller forstået, eller fordi man ikke har været opmærksom nok på principperne i AA's Tolv Traditioner. Derfor er følgende forslag blevet udarbejdet for at opridse de grundlæggende tjenester, et servicekontor kan tilbyde:

1. AA-forespørgsler: Gennem optagelse af Anonyme Alkoholikere i den lokale telefonbog kan centralkontoret modtage forespørgsler fra dem, der søger hjælp, og henvise spørgeren til en passende AA-gruppe, hvor sponsoring kan arrangeres eller en, der udfører tolvtrinsarbejde, kan kontaktes.
2. Kontor faciliteter: Centralkontoret kan være centralt beliggende, hvor lønnede medarbejdere og/eller frivillige er til rådighed for at bringe AA's budskab til alkoholikeren.
3. Udveksling af information: Servicekontoret kan fungere som det centrale sted, hvorfra information mellem alle AA-grupper i området udsendes og udveksles. I den forbindelse er det en naturlig opgave for centralkontoret at formidle 'program-udvekslings-møder, hvor de ansvarlige for gruppernes program regelmæssigt mødes for at udveksle mødeprogrammer med andre grupper. I nogle mindre byer ajourfører servicekontoret et kort over møder, så deltagende grupper hurtigt kan se, hvor de skal speake.
4. Mødelister: centralkontoret kan med regelmæssige mellemrum publicere og udsende ajourførte mødelister samt anden information om lokale AA-tjenester.
5. Lokale udvalg vedr. Information af Offentligheden og Samarbejde med Professionelle i samarbejde med områdets I.- hhv. S.P.-udvalg: centralkontoret er ideelt for kontakt med de instanser i området, der ønsker information om AA. Derfor varetages AA-kontakter med offentligheden og de professionelle ofte både gennem områdets udvalg og det centrale kontor. Det indebærer forskellige opgaver:
 - a. På forespørgsel fra ikke-alkoholikergrupper træffes aftaler om AA-speakere.
 - b. Bistår presse og andre offentlige medier med at udarbejde avisartikler med information om AA, - men husker princippet om "hellere tiltrækning end agitation". G.S.O. har en Public Information Workbook, som I.-udvalg m.fl. kan have gavn af.
 - c. Samarbejder med andre instanser i lokalsamfundet, der arbejder med alkoholikere. Hjælp af denne art bør selvfølgelig gives med rund hånd men ved overholdelse af de Tolv Traditioner og på en måde, der holder AA fri af enhver form for tilknytning. G.S.O. har en C.P.C. Workbook.
 - d. I områder, hvor udvalg til Information af Offentligheden og Samarbejde med de Professionelle arbejder under et serviceudvalg, bør servicekontoret arbejde nært sammen med disse udvalg.
6. Hospitalsindlæggelse: Hvor der findes mulighed for at få alkoholikere indlagt på lokale hospitaler, kan centralkontoret hjælpe med at gennemføre arrangementerne. (Se folderen A.A. in Treatment Facilities - der kan fås hos G.S.O.)
7. AA i fængsler og behandlingscentre: Centralkontoret kan holde forbindelse med lokale grupper i fængsler og behandlingscentre, tilbyde litteratur, etablere AA-kontakt forud for løsladelse hhv. udskrivning og formidle AA-speakere og gæster til møderne. Hvor der findes et udvalg vedr. fængsler eller behandlingscentre, kan centralkontoret hjælpe i tæt samarbejde med hospitaler og fængsler. (En hensigtsmæssig måde at bevare det nære samarbejde på, er at knytte mindst et

- medlem af centralkontorets udvalg eller styringsgruppe til fængsels- hhv. behandlingscenter-udvalget). Centralkontorer, der har forbindelse til institutioner, opfordres kraftigt til at skrive til G.S.O. efter yderligere materiale, retningslinier vedr. Fængselsudvalg og Information af Offentligheden og Behandlingsinstitutioner (fås alle på dansk på Hovedservicekontoret).
8. Lokale AA-arrangementer: Et AA-centralkontor er det naturlige sted at håndtere enkeltheder vedr. AA-festmiddage, frokoster, konventer mv., såfremt de deltagende grupper ønsker det.
 9. AA-publikationer og nyhedsbreve: Redigering og udgivelse af publikationer, der udsendes til AA-grupper periodisk, er ofte en anden funktion for et centralkontor.
 10. Tjeneste vedr. specielle behov: Mange central-kontorer formidler information om grupper, der er egnet for kørestolsbrugere eller egnet for døve og/eller optaget på bånd til brug for blinde. Nogle få kontorer råder endvidere over TDD/TTY-udstyr til brug for kommunikation med døve.

En god begyndelse

Som mange andre velmente AA-tiltag fejler også centralkontorer nogle gange grundet impulsive og forhastede beslutninger. De uheldige og ødelæggende erfaringer viser, at enkelte spørgsmål bør være afklaret, før man åbner et centralkontor.

Et spørgsmål drejer sig for eksempel om det aktuelle behov. Er der grupper nok i området til at retfærdiggøre et centralt kontor? Er de i stand til og villige til at støtte det finansielt? Er de blevet spurgt, om sådan et kontor kan tjene deres behov? Og vil de samarbejde med det og støtte dets mål og formål? (Hvis det efter disse overvejelser viser sig, at et kontor ikke er praktisk gennemførligt, kan en telefonservice måske opfylde behovet. G.S.O. har retningslinier vedr. A.A. Telefonservice).

Spørgsmålet om det centrale kontors foreslåede placering, personalebehov og udstyr bør også afklares. På det stadie er der en fristelse - måske for at få mest muligt ud af begrænsede midler - ved at overveje at bruge billige eller gratis lokaler, som andre organisationer, der arbejder med alkoholisme eller andet, tilbyder. Men det er bedre at give afkald på disse kortfristede fordele, hvis der er mindste risiko for, at AA kan miste sin selvstændige status ved en sådan aftale eller - i det mindste i offentlighedens øjne - fremtræde som værende støttet eller kontrolleret af den anden organisation.

Spørgsmålet om at købe en ejendom eller bygning vil også dukke op. Traditionelt ejer AA ikke fast ejendom "for at problemer om penge, ejendom eller prestige ikke skal fjerne os fra vort egentlige formål". Erfaringen viser også, at det hverken er klogt eller rimeligt at binde fremtidige AA-medlemmer til finansielle forpligtelser, som de ikke oprindeligt havde noget ansvar for. Derfor viser det sig, at lejede lokaler er at foretrække.

Det kan også på dette stadie virke attraktivt at udbygge centralkontoret med udstyr til og funktioner som klub. Men den risiko og de faldgruber, dette indebærer, er for omfattende til at blive opregnet her. En indlysende årsag til at afstå herfra er, at problemerne med at drive klub og servicekontor vil filtrere sig sammen og kan skade begge aktiviteter. En endnu mere væsentlig grund er behovet for en klar adskillelse mellem en klubs og AA-grupperes aktiviteter. Enhver stærk binding til en klub kan påvirke et centralt kontors evne til at tjene grupperne.

Normalt vil en central placering af kontoret være ønskelig, såfremt de finansielle forhold tillader det. Det vil også være godt allerede fra starten af de første overvejelser at tage højde for fremtidige behov. Nogle steder er det muligt at leje lokaler i bygninger, hvor man senere kan få rådighed over tilstødende lokaler. Der bør være egnede lokaler til kopiering, udsendelser, udvalgsmøder og samtale med nykommere.

Da hensigten med et centralt kontor er at yde service til alle AA-grupper i området, viser erfaringen, at det er bedst for kontoret ikke at låne eller udleje lokaler til nogen enkelt gruppe til afholdelse af møder. Men beslutningen er helt op til det enkelte kontor, da det er selvstyrende.

Undervejs

Når først nogle af disse indledende spørgsmål er blevet løst tilfredsstillende, er vejen banet for arbejdet med den mere formelle organisation. Her følger forslag til en plan, der i mange tilfælde har fungeret godt:

Hver gruppe i området opfordres til at sende såvel en repræsentant som en suppleant til et specielt møde, hvor udvalget vedr. det centrale kontor skal nedsættes (nogle steder kaldes det et styringsudvalg). I store områder kan det være nødvendigt at dele gruppen ind i regioner med en regionsrepræsentant til at betjene flere grupper. Når først udvalget er nedsat, overtager det ansvaret for projektet og udarbejder hovedtræk og formål til godkendelse i de enkelte, deltagende grupper. Disse hovedtræk kan omfatte følgende punkter:

1. Lave en fortegnelse over alle grupper i området, der ønsker at deltage.
2. En påmindelse om at finansiel støtte er frivillig og ikke nogen betingelse for medlemskab (i overensstemmelse med AA's Traditioner i øvrigt).
3. En tydeliggørelse af den kendsgerning, at ansvaret for driften af servicekontoret påhviler grupperne. Derfor bør hver gruppe udpege en repræsentant og en suppleant til at tjene i en nærmere fastlagt periode som forbindelse mellem gruppen og dens centralkontor.
4. En oversigt over centralkontorets funktioner og hvordan og af hvem, de vil blive varetaget.
5. En drøftelse af, hvordan servicekontoret på gruppernes vegne vil løse væsentlige opgaver - som f.eks. forespørgsler fra nykommere, kontakt med pressen og lignende tjenester.
6. En garanti for, at servicekontoret vil blive drevet i overensstemmelse med AA's Tolv Traditioner.

Grupperepræsentation ved et centralkontor

Servicecentre har normalt ingen selvstændig autoritet. Den ligger hos de deltagende grupper. Derfor fører grupperne selvfølgelig effektiv kontrol med central-kontorets virksomhed gennem deres repræsentanter. Ligesom de delegerede fra General Service Conference tjener AA i USA og Canada på deres grupperes vegne, så de lokale repræsentanter genspejler gruppesamvittigheden i forhold til service-centrets virksomhed.

I nogle områder nedsættes et udvalg eller en styregruppe for at varetage servicekontorets administrative aktiviteter.

Styregruppen mødes en gang hver måned og tager stilling til planer og generelle ting (handlingsmåder). På kvartalsvise møder redegør styregruppen over for grupperne eller disses repræsentanter for centralkontorets problemer og aktiviteter. Det er særdeles vigtigt at opretholde information begge veje mellem det centrale kontor og grupperne.

Intergruppens bemanning

De fleste centralkontorer har nu mindst én lønnet, fuldtidssekretær, ligesom frivillige AAere - medlemmer der udfører tolvtrinsarbejde - gør tjeneste på kontoret, besvarer telefonopkald og ofte udfører andre opgaver på servicekontoret. Store kontorer kan også have betalte kontorfolk til at assistere fuldtidssekretæren.

Selvom principperne for ansættelse af betalte medarbejdere i AA's servicecentre i AA nu i vidt omfang er kendt, er det fortsat en god hjælp at erindre sig den pågældende AA-Tradition, når man åbner et nyt servicekontor. Som det kan ses af ottende Tradition: "Anonyme Alkoholikere bør altid forblive ikke-professionelle, men vore servicecentre kan ansætte specialuddannede folk." Vi kan ansætte alkoholikere til at udføre arbejde, der ellers skulle ansættes ikke-alkoholikere til. Den slags tjeneste kan der godt kompenseres for. Deraf skulle det klart fremgå, at en lønnet sekretær i kontortiden arbejder som ansat på centralkontoret - ikke som AA-medlem - og ansættes i det væsentlige ud fra sine uddannelsesmæssige forudsætninger.

Vedr. kompensation til betalte medarbejdere skriver Bill W. i Twelve Concepts for World Service som følger: Vi mener, at enhver lønnet medarbejder - stabsmedlem eller rådgiver - bør aflønnes rimeligt i forhold til værdien af tilsvarende arbejde og indsats i erhvervslivet. Der skal også betales for sygekasse og andre forsikringer. Ligeledes skal der naturligvis betales ved sygdom og ferier.

Jobrotation blandt ansatte er også drøftet i Twelve Concepts, idet det foreslås, at hvis der er ansat mere end én medarbejder, vil rotation mellem de forskellige opgaver give sikkerhed og kontinuitet på et kontor. Det er hensigtsmæssigt, at hver medarbejder kender eller sættes ind i alle opgaver på kontoret. Det giver

betalte medarbejdere med bred baggrund i stedet for specialister.

Det foreslås, at centralkontorets fuldtidssekretær får både et klart defineret ansvar og stemmeret i styregruppen. Den fremgangsmåde har A.A. World Service, Inc. gode erfaringer med: det ansatte personales koordinator, både ansat og AA-medlem, er også chef og har derfor stemmeret i principielle anliggender.

Tilsynskontorets effektivitet

Det er klart, at det centrale kontors succes forudsætter enighed i hele området vedr. administrativt ansvar og autoritet. Styregruppen bør hurtigt opnå enighed om dette: hvis det er nødvendigt, må de komme problemerne i forkøbet gennem vedtægter eller et sæt af retningslinier.

For, mens det er vanskeligt at fastsætte strenge regler og leve efter dem, er det i det mindste udtryk for ansvarlighed klart at definere opgaver som kontorets funktion og omfanget af sekretærens autoritet og pligter.

I nogle tilfælde kan væsentlige beslutninger overlades til den ansatte sekretær. I andre tilfælde kan det være bedre for styregruppen at bevare kontrollen i mange sager. Men det er under alle omstændigheder vigtigt, at der hurtigt tages stilling til problemer af en, der har kompetence til det og kan løse dem hurtigst muligt. Ellers vil servicekontorets funktioner lide under det.

Man bør især være opmærksom på følgende faktorer mht. til kontorets drift:

1. Reel videregivelse af tolvtrinsopkald. Selvom det kan være fristende at videregive opkald til de enkeltpersoner og grupper, der er mest villige, bør alle grupper i området opmuntres til at dele tolvtrinsarbejde. Det er imidlertid også vigtigt, at henvendelser videregives i forhold til gruppens beliggenhed. Det betyder, at nykommere normalt bør sættes i forbindelse med den gruppe, der befinder sig nærmest.
2. Styregruppens møder bør afholdes tit nok til, at akutte problemer og anliggender kan løses.
3. Udenfor kontorets åbningstid bør der være en omhyggeligt tilrettelagt svarservice, der kan tage sig af opkald (Se retningslinier .AA Telefonservice).
4. Autoritet og ansvar skal passe sammen. Det ville f. eks. ikke være fair at tildele den lønnede sekretær en række ansvarsområder uden samtidigt at give tilsvarende myndighed

Det økonomiske ansvar - integration

Det siger sig selv, at et servicekontor medfører finansielle forpligtelser, der er helt forskellige fra dem, der normalt er forbundet med at drive en AA-gruppe. Der skal lejes kontorlokaler, en sekretær skal ansættes og aflønnes, der skal købes kontorudstyr, og der skal regelmæssigt betales telefonregninger. For bedst muligt at kunne leve op til disse forpligtelser, er det erfaringsmæssigt fornuftigt at lade specielle tiltag så som et servicekontor, der kræver penge eller professionel ledelse, registrere som en "juridisk økonomisk enhed".

Da både gruppernes behov, lokale forhold og lovgivningen er forskellig fra stat til stat, foreslås det at rådføre sig med en lokal sagfører vedrørende den slags sammenslutninger. Samtidig skal man være opmærksom på følgende forhold: Undlad så vidt muligt, at navnet "Anonyme Alkoholikere" fremgår af sammenslutningens navn. (Rettighederne til navnet tilhører eksklusivt AA som helhed). Begræns sammenslutningens aktivitet til kun at omfatte dette ene område.

Det bør erkendes lige fra starten, at udgifter medfører finansielt ansvar. Hvis det forstås og håndteres rigtigt, behøver det aldrig at give anledning til problemer.

Forslag til hvordan man kan finansiere et centralt kontor:

1. Garantimetoden: Hver gruppe indvilliger i at bidrage med et fast beløb til kontorets drift, der betales periodisk. Det sikrer det centrale kontor en fast indkomst og giver det mulighed for på bedste måde at planlægge og leve op til sine forpligtelser. Men nogle gange er der grupper, der

- ikke bidrager til et centralt kontor. I disse tilfælde bør skikken med frivillige bidrag, der råder overalt i AA, også kunne skaffe indsamlede midler til kontoret. Hvis grupper enten ikke kan eller ikke ønsker at betale deres del af omkostningerne, skal de ikke nægtes kontorets bistand.
2. Salg af litteratur: Mange servicekontorer udgiver deres egne mødelister. Andre fremstiller også foldere, der introducerer AA. Disse kan sælges med en beskeden fortjeneste og hjælpe med til at dække kontorets omkostninger. Det er også muligt at købe bøger fra G.S.O. til forhandlerpris med henblik på videresalg, så fortjenesten går til det centrale kontors drift. Der gives rabat på foldere, når der bestilles mindst 100 eksemplarer.
 3. Indsamling i grupperne: AA-grupper, der er med til at støtte servicekontoret økonomisk, kan vælge at bidrage ved at afsætte et fast beløb fra deres indsamlinger.
 4. Særlige bidrag: Nogle grupper har en særlig indsamlingskurv eller -hat, der anbringes et passende sted under møderne, og medlemmer opfordres til at give bidrag. I samme ånd kan AA-medlemmer enkeltvis yde bidrag ved at aftale et fast støttebeløb eller betale lejlighedsvis direkte til servicekontoret, idet man dog skal huske, at bidrag ikke bør overstige 1000 dollars årligt.
 - 5) Kampagner og arrangementer: Nogle servicekontorer afholder periodiske kampagner for at skaffe midler til driften. Andre afholder årlige festmiddage, konventer og lignende arrangementer og bruger overskuddet til kontorets drift.

Til hjælp for den finansielle planlægning har General Service Conference i 1977 anbefalet, at et beløb, der modsvarer de forventede driftsomkostninger for 12 måneder, afhængig af de lokale behov, sættes i en reservefond.

Centrale kontorer og G.S.O.

Den fælles erfaring har vist, at AA's verdensomspændende enhed bedst bevares, hvis de enkelte grupper selv opretholder direkte kontakt med G.S.O., i stedet for at et centralt kontor varetager kontakten på deres vegne. Direkte gruppekontakt med G.S.O. overflødiggør ikke den service, et lokalt servicekontor yder, men hjælper G.S.O. til at bevare en tættere forbindelse med alle grupper.

Centralkontorer og fælles serviceudvalg supplerer snarere end konkurrerer med hinanden i deres AA-aktiviteter. Begge er til for at sikre AA-enhed og for at opfylde AA's hovedformål at bringe budskabet ud.

Men der er også vigtige interessefelter, hvor tæt kontakt mellem centralkontorer og G.S.O. ikke blot er ønskelige, men nødvendige. Nogle centrale kontorer ønsker f.eks. oplysningsformularer for nye grupper, så nye grupper omgående kan blive opført hos G.S.O., der har formularer hertil.

Det er også til god hjælp for G.S.O. at få tilsendt de fortegnelser over gruppernes postadresser, som et centralkontor udarbejder. Hvis sådanne lister ikke findes, kan centralkontorer alligevel forbedre AA's tjenester ved at holde G.S.O. orienteret om ændringer i grupperne. G.S.O. søger at få disse informationer fra de enkelte grupper, men ikke altid med held. På den måde vil ajourført information fra servicekontoret hjælpe G.S.O. til at bevare en ubrudt forbindelse med grupperne.

Her er det vigtigt at bemærke, at grupperne ikke kan gå ud fra, at de automatisk bliver registreret hos G.S.O., når de giver besked til centralkontoret. Derfor opfordres nye grupper til at sende en Group Information Form direkte til the General Service Office, P.O. Boks 459, Grand Central Station, New York, NY 10163.

G.S.O. forsøger også selv at holde centralkontoret vel informeret. For eksempel er det reglen at sende både to eksemplarer af G.S.O. Boks 4-5-9 og to eksemplarer af det pågældende A.A. Directory til hvert centralkontor, medmindre der ikke ønskes flere. G.S.O. fører også en fortegnelse over alle centralkontorer og vil gerne hjælpe disse kontorer, hvor det er muligt.

Nyhedsbreve eller Bulletiner

Nyhedsbreve eller bulletiner udgivet af central- eller intergruppekontorer kan ikke bare indeholde nyheder og begivenheder fra kontoret, men også tilsvarende information om de grupper og udvalg, kontoret betjener (f.eks. mødetider, start af nye grupper og ændringer vedr. gruppernes mødeledere mv.). AA-litteratur genoptrykkes og drøftes regelmæssigt, og der udgives artikler af interesse for AA'ere.

Erfaringen viser - som i de fleste andre AA-serviceområder - at det er bedst at nedsætte et udvalg, der (frem for en eller to enkeltpersoner) har ansvaret for bulletinernes opsætning, tilrettelæggelse og indhold. Medlemmerne af dette udvalg kan udpeges af centralkontorets udvalg eller af repræsentanter for centralkontoret.

Mange lokale udgivelser bruger citater fra AA-litteratur, som f.eks. Store Bog, Tolv Trin og Tolv Traditioner, The A.A. Service Manual og konferencegodkendte publikationer. Man er mere end velkommen til at bruge dette materiale i alle AA-nyhedsbreve, bulletiner og mødelister - men venligst husk tydeligt at angive kilden for at sikre, at rettighederne (copyright) for AA-litteratur beskyttes.

Rettighederne til AA's indledningstekst (Preamble) tilhører the A.A. Grapevine (ikke A.A. World Services). Under den bør denne tekst stå: Reprinted with permission of The A.A. Grapevine, Inc.

Hvor Trin og Traditioner gengives, bør denne tekst stå: Reprinted with permission of A.A. World Services, Inc.

Efter citat fra en AA-bog eller folder bør denne tekst stå: Reprinted from (bogens eller folderens navn, sideangivelse) with permission of A.A. World Services, Inc.

Tilføjelsen af ovennævnte tekster på rette sted vil hjælpe os alle i forsøget på at beskytte vor egen litteratur mod misbrug.

AA-logoet bestående af en trekant med en cirkel omkring er et registreret varemærke og bør efterfølges af et ®-mærke iht. lovgivningen om varemærker. Det samme gælder navnene A.A. og Alcoholics Anonymous. For at efterkomme lovgivningen, venligst anbring ®-mærket første gang navnet anvendes, f.eks.: Alcoholics Anonymous® eller A.A.®. Alle andre forekomster end A.A.W.S., Inc. bør følges af en fodnote, der anfører, at symbolet eller navnet er et registreret varemærke, tilhørende A.A. World Service, Inc.

En fortegnelse over Fællesskabets nyhedsbreve kan rekvireres hos G.S.O.

Flere forslag, der bygger på lokale erfaringer med AA-nyhedsbreve og bulletiner

Måske I kunne overveje følgende:

- Tryk jeres nyhedsbreve på papir i standardformater (USA 8,5 x 14" - i Danmark A 4).
- Udgiv med regelmæssige mellemrum et hoved-tema, der beskæftiger sig med aspekter fra AA-programmet og gør brug af konferencegodkendt materiale (med kildeangivelse), der har forbindelse til temaet.
- Efterlys og udgiv breve fra jeres AA-læsere.
- Gengiv hovedpunkter fra referaterne i de forskellige udvalgsmøder: centralkontorets styringsgruppe, institutioner, offentlig information mv.
- Gengiv økonomiudvalgets rapporter og fortegnelser over bidrag fra grupperne.
- Udgiv lejlighedsvis passende tegneserier. (Hvis de stammer fra the A.A. Grapevine eller konferencegodkendte foldere, så husk venligst, at disse også har copyright og bør altid være forsynet med kildeangivelse.)
- Hav en rubrik med "begivenhedskalender".
- Før en kampagne for at få abonnenter (måske ved at gøre opmærksom på det ved gruppemøder), så der opbygges en betalende læserkreds.

Kommunikation

Kommunikation er nøgleordet i et samarbejde - mellem centralkontor eller intergruppekontor og General Service Area-udvalget eller mellem områdeudvalget og General Service Office of A.A. I 1990 fremhævede the General Service Conference, hvor vigtig kommunikation var, og anbefalede at de delegerede etablerer og vedligeholder forbindelsen med kontorer i deres område for at dele information fra Konferencen og sikre, at central/intergruppe-kontorer bliver synlige i Fællesskabet i kraft af deres

servicestruktur. Der ligger meget arbejde for intergruppe- eller centralkontorenes udvalg vedrørende information til offentligheden, samarbejde med de professionelle samt fængsler og behandlingscentre.

Prøv at holde jer informeret om, hvad der sker, ved af og til at mødes med tilsvarende udvalg i jeres område. Det er vigtigt at dele ideer og drøfte aktiviteter for at undgå dobbeltarbejde. Det er ikke vigtigt, hvem der gør arbejdet (the General Service Committee eller centralkontorets udvalg i dit område), men at arbejdet gøres, og at hjælpen til den næste alkoholiker, der har brug for os og vort Fællesskab, findes.

I 1986 afholdtes det første A.A.W.S./Inter-gruppe/Centralkontor-seminar for at drøfte spørgsmål om udbredelsen af litteratur, prisfastsættelse og rabatter og for at dele om måder at samarbejde på. Nu afholdes der et seminar hvert år. Rapporter kan fås hos G.S.O.

Held og lykke og god vind i sejlene

Vi håber, ovennævnte forslag vil bidrage til at gøre jeres centralkontor til et betydeligt og frugtbart supplement til AA-aktiviteter i jeres område. Som vi har fremhævet, er der kun tale om forslag, og at det er ånden og samarbejdet bag centralkontoret, der vil få det hele til at virke.

Hvis I, der vil åbne et nyt kontor, vil skrive til os på G.S.O., opfører vi jeres kontor på vores adresseliste, sender jer et Central Office Kit og noget litteratur - og endelig vedlægger vi et kort, I kan udfylde. Den information, I vil give os, gør det muligt for os at dele jeres erfaringer med andre og vil hjælpe os til at forbedre vore egne forestillinger om, hvordan et servicekontor kan fungere effektivt.

Vore bedste ønsker følger jer.

Amerikansk udgave 1993. Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

november 1996

AA-retningslinier - om at bringe AA-budskabet til døve alkoholiker

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

I disse retningslinier anvendes betegnelsen 'døv'. Der er også mennesker, som enten er permanent eller midlertidigt hørehæmmede. Tunghøre har imidlertid ikke altid gavn af tegnsprog og de har måske større kendskab til mundaflæsning eller kan få gavn af høreapparater.

At bringe budskabet til døve alkoholikere

Et AA-medlem mindede os om, at vi i Tolvtrinsarbejdet bør "forsøge ikke at behandle den døve alkoholiker som anderledes eller speciel. Lad ham eller hende få den størst mulige frihed til at passe ind i et typisk AA-møde".

Det vigtigste er at huske, at døve mennesker har det samme problem med alkohol som alle andre. Når de anfører tusinder af grunde til, at de er anderledes, så lad os igen og igen understrege: "Lad være med at drikke; kom igen".

Oftest skal altting skrives ned til dem, der er hørehæmmede, og ikke alle er gode til at læse eller skrive. Et smil, et håndtryk og en kop kaffe hjælper til at bære 'hjerterets sprog' selv til dem, der mangler hørelsen.

Prøv at opmuntre nykommeren til at anskaffe sig noget AA-litteratur og skriv et resumé ned af det, speakereren sagde. Inviter dem til at komme til et andet møde og prøv at finde en udvej for, at den døve kan få en professionel tolk med, der bruger tegnsprog sammen med dem, eller kontakt selv én gennem et bureau i nærheden, eller undersøg mulighederne gennem din lokale intergruppe eller servicekontor eller regionens serviceudvalg.

Tolke

Du bør nok overveje at skaffe en tolk til den døve alkoholiker for bedre at kunne kommunikere, måske én, som kender personen. Det er vigtigt, fordi en god tolk er uddannet til at kommunikere på den enkeltes eget niveau og derfor er mere effektiv.

Man skal dog sørge for, at den døve ikke bliver så afhængig af tolken, at der bliver ringe eller ingen kontakt med de andre medlemmer. Det er vanskeligt at videregive følelser gennem en tredje person.

Erfaringen viser, at døve har forskellige grader af sprogbeherskelse, som afhænger af, i hvilken alder de blev døve. De fleste døve bruger tegnsprog, men der er store forskelle lige fra ringe til gode talefærdigheder, ligesom der findes forskellige typer tegnsprog - for ikke at nævne dialekter.

Tolke er som bekendt professionelle, der skal have løn for deres arbejde. Nogle grupper betaler denne udgift. I andre tilfælde dækkes udgiften af et bureau eller det offentlige, og i andre tilfælde kan hovedservice- eller intergruppekontorer betale for tolke. Det er også muligt, at erfarne studerende i tegnsprog er villige til at gøre arbejdet gratis for at få øvelse. Uanset hvad man vælger, bør det baseres på gruppesamvittigheden, som man bliver enig om på et forretningsmøde. Er gruppen f. eks. villig til at lade en ikke-AA'er overvære de lukkede møder for at tolke for den døve? Er gruppen villig til at dække udgiften hertil, eller vil den forsøge at kontakte servicekontoret eller et professionelt bureau eller det offentlige for at skaffe tolk? For at kunne byde den døve (og tolken) velkommen og få nykommeren til at føle, at han udgør et vigtigt element i gruppen, er det vigtigt, at der på forhånd er fuld enighed. Ikke-alkoholiske tolke bør præsenteres for gruppen forud for møderne.

Tegnsprog

Flere og flere engagerede AA-medlemmer lærer tegnsprog for at blive mere effektive i denne form for Tolvtriosarbejde. Her er nogle kommentarer: "Jeg er ved at tage et kursus i tegnsprog for bedre at kunne kommunikere med døve alkoholikere". "Det er nødvendigt ofte at være sammen med døve for som hørende at kunne lære tegnsprog. At forvente at en hørende ofte ofrer sig for en døv er at forvente heltegerninger. Når jeg siger ofte, mener jeg nærmest konstant.". "Når to af os tager på Tolvtrinsbesøg, er det ikke nødvendigt at begge kan tegnsprog: den ene kan tale, den anden tolke".

Mange regioner, områder, hovedservice- og intergruppekontorer udgiver nyhedsbreve med information om grupper for døve samt tilbyder undervisning i tegnsprog til alle interesserede.

Om at dele per brev

Den internationale Deaf Group by Mail, der står forrest på alle (amerikanske) AA-mødelister, og Loners-Internationalist Meeting - et AA-møde per brev - er måder, man kan dele med andre på. Døve medlemmer eller grupper kan også korrespondere med hinanden ved at skrive til G.S.O. eller nærmeste intergruppe eller hovedservicekontor.

AA-litteratur

AA-litteratur især egnet for døve omfatter At leve ædru, A.A. at a Glance, Twelve Traditions Illustrated, Twelve Steps Illustrated, Is A.A. for Me?, It Happened to Alice, What Happened to Joe?, A.A. Grapevine (udkommer hver måned) og bøgerne Anonyme Alkoholikere og Tolv Trin og Tolv Traditioner.

Alcoholics Anonymous, den Store Bog, kan købes i American Sign Language (ASL) på videokassette.

For at efterkomme behovet for enkelt materiale kan følgende serviceartikler fås i læse-let udgave med stor skrift: Twelve Steps (også på fransk), Twelve Traditions, A Brief Guide to A.A., A Deaf Newcomer Asks og Is A.A. for You ? Desuden findes en liste over grupper og kontaktpersoner for døve, en pressemeddelelse om hjælp til døve alkoholikere samt disse retningslinier. Alle kan bestilles gratis.

Videofilmene Young People and A.A., Hope: Alcoholics Anonymous og A.A. - Rap With Us er alle tekster for døve.

Information af offentligheden og samarbejde med de professionelle (C.P.C.udvalg)

På baggrund af de positive svar, G.S.O. modtog fra de professionelle bureauer (handicaporganisationer), som vi kontaktede, opfordrer vi de lokale P.I.- og C.P.C.-udvalg til at opsøge handicap-organisationer og tilbyde at holde et åbent AA-møde eller et Offentligt Informationsmøde om Anonyme Alkoholikere.

Et andet forslag til P.I.-udvalg er at holde et AA-møde på skoler for døve og/eller forsyne disse skoler med materiale og information om AA.

Ofte udstiller lokale C.P.C.-udvalg AA-litteratur ved konferencer for døve. Nogle C.P.C.-folk præsenterer også AA og tilgængelige hjælpeforanstaltninger ved konferencer og møder for professionelle.

Der findes tilsyneladende en del selskabelige klubber for døve, og der er sandsynligvis alkoholikere iblandt dem. I hvert fald må nogle af klubmedlemmerne kende til døve alkoholikere. Hvis vi kan viderebringe information om, hvad AA kan tilbyde døve mennesker, vil ideen om at deltage i AA-møder blive langt mere positivt modtaget. Disse klubber kan findes gennem The National Association for the Deaf eller The National Fraternal Association for the Deaf (i Danmark Døveforeningen af 1866, tlf. 31395199).

G.S.O. foranlediger servicemeddelelser teksten for døve udsendt i (amerikansk) TV.

Arrangementer og Konferencer

Døve AA-medlemmer kan have specielle behov, når de deltager i AA-arrangementer. For dem, der hører nogenlunde eller kan mundaflæse, er det måske tilstrækkeligt, at de sidder i nærheden af taleren. Andre døve kan have brug for en, der kan tolke til tegnsprog. Her er nogle ting, man bør tage højde for, når der planlægges en konference eller møde, hvori døve AA'ere deltager:

Skaf tolke i god tid; de er meget efterspurgt.

Husk at få udgift til tolke med på budgettet. Find i tide ud af, hvad det ca. vil koste i timen eller om dagen. Afholdes flere møder sideløbende, kan der være brug for mere end én tolk. Er det et mindre eller kortvarigt arrangement, kan der måske findes en kvalificeret frivillig, men regn ikke med at kunne nøjes med frivillige.

Ved indretningen af siddepladser bør de mærkes tydeligt med "reserveret for døve medlemmer".

Forklar lederne af workshops og møder, hvordan man bruger en tolk. Er der problemer med at finde en tolk lige for øjeblikket, så vent hellere med mødet. Så går de medlemmer, der er afhængige af tolken, ikke glip af indledende bemærkninger eller væsentlige taler.

Overhold planerne, når I først har meddelt, at der tilbydes tegnsprog ved et arrangement. Døve mennesker rejser gerne langt for at deltage i de få arrangementer, hvor der tolkes. Ved større arrangementer med flere møder og workshops samtidigt bør der hele tiden være flere tolke. Spørg i forvejen de døve deltagere om, hvilke workshops de vil deltage i.

Hvis I giver meddelelse om arrangementet til General Service Office, det lokale intergruppe- eller hovedservicekontor eller i nogen AA-publikation, så nævn, at der tolkes til tegnsprog. Angiv om muligt et

døve-telefonnummer, som døve kan ringe til for at få yderligere oplysninger.

Konklusion

Hovedservice- eller intergruppekontoret kan oplyse, hvem der har det særlige TTY og TDD-udstyr for døve. Hos G.S.O. kan man også få en liste over de kontorer, der kan tilbyde denne service.

Vi opfordrer jer til at holde os orienteret om jeres erfaringer med at bringe budskabet ud til døve alkoholikere, så at vi fortsat kan forbedre vores service på dette område. G.S.O. vil kontakte jer, når vi får anmodning om hjælp fra hørehæmmede alkoholikere i jeres område. Vi glæder os til at høre fra jer og ønsker jer held og lykke med at bringe budskabet videre til alkoholikeren, der stadig lider.

Amerikansk udgave 1993.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

november 1996

AA-retningslinier - om finanser

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse AA-retningslinier udgør et sammendrag af AA-medlemmers praktiske erfaringer på de forskellige serviceområder. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem de Tolv Traditioner og fra General Service Conference (USA og Canada).

"AAs vidtrækkende Tolvtetrinsaktiviteter, der bringer budskabet til den anden lidelsesfælle, er selve hjertebloodet i vor AA-oplevelse. Uden denne vitale aktivitet ville vi snart komme til at lide af blodmangel. Vi ville bogstaveligt talt visne og dø.

Men hvor passer AAs servicearbejde - lokalt eller på verdensplan - ind i vores system ? Hvorfor skal vi støtte disse funktioner finansielt ? Svaret er enkelt nok. Hvert enkelt serviceområde tjener til at muliggøre mere og bedre Tolvtetrinsarbejde, hvad enten det er i en gruppes mødested, et hovedservice- eller intergruppekontor, hvor der tilbydes gæstfrihed eller sponsorship, eller the World Service Headquarter (nu the General Service Office), der bevarer enighed og effektivitet verden over.

Selv om de ikke er bekostelige, er disse serviceorganer helt afgørende for vor fortsatte vækst - og vor overlevelse som Fællesskab. Udgifterne er en kollektiv forpligtelse, som vi alle afgjort har del i. Vores støtte til servicearbejde hænger faktisk sammen med erkendelsen af, at AA overalt skal fungere for fuld styrke - og at vi i overensstemmelse med vor Tradition om selvforsyning alle skal være med til at bære omkostningerne."

Bill W. Oktober 1967 i Grapevine

Et af G.S.O.s ansvarsområder er at dele AA-erfaringer med grupper og medlemmer, som beder om det. Det glæder os gennem disse retningslinier at kunne dele erfaring ud fra en mængde forskellige kilder, selv om vi ved, at aktuel AA-praksis ofte er forskellig. Så hvis jeres gruppe har høstet andre erfaringer end de nedenfor nævnte, så lad os det vide, så vi kan videregive jeres erfaringer til andre.

G.S.O. får ofte stillet en række spørgsmål vedrørende gruppers lejeudgifter, bankkonti og forsikringer, godtgørelse af udlæg til servicemedarbejdere, fradrag for International Revenue Service og personnumre samt reglerne for the General Service Board og Conference Finance Committees.

Nogle spørgsmål og svar

Spørgsmål: Hvorfor støtter AA-grupper AAs væsentlige servicearbejde ?

Svar: Vores syvende Tradition fastslår, at "hver AA-gruppe bør klare sig økonomisk og afslå bidrag udefra".

Derfor modtager Anonyme Alkoholikere ikke bidrag udefra. I henhold til sjette Tradition støtter vi ingen udenforstående organisation eller sag, hvor værdifuld dens virke end måtte være.

De fleste grupper ønsker, at Fællesskabet skal bestå og være let at nå for alkoholikeren, der stadig lider. En AA-gruppe muliggør dette ved at tage vare på gruppens faste udgifter: husleje, forfriskninger, AA-litteratur. Når de faste udgifter er betalt, støtter mange grupper hovedservice- eller intergruppekontorer, hvor de findes, samt serviceudvalgene og General Service Office (G.S.O.).

Spørgsmål: Går ikke alle AA-penge i én stor kasse ? Med andre ord: når vores gruppe giver bidrag til hovedservice- eller intergruppekontor, bliver pengene så ikke fordelt videre til område, region og G.S.O. ?

Svar: Nej. Hver AA-enhed - gruppe, region, område, hovedservicekontor og G.S.O. - har hver sine opgaver og er selvstyrende. De er alle adskilt fra hinanden.

Spørgsmål: hvordan skal grupperne så fordele deres overskud?

Svar: Vejledning vedr. bidrag er beskrevet i folderen Self-Supporting Through Our Own Contributions.

Spørgsmål: Vores gruppe vil gerne støtte de forskellige enheder, men vi ved ikke, hvor vi skal sende pengene hen. Hvor finder jeg postadresserne ?

Svar: Hvis der findes et hovedservice- eller intergruppekontor i jeres område, kan det findes i telefonbogen. (Hvis I ikke allerede har en intergruppe, så overvej at etablere en).

(Jeres gruppes repræsentant (G.S.R. i General Service) har sikkert adresserne i jeres område hhv. distrikt. Hvis ikke, så ring til G.S.O. og få information.

Anden mulighed: Navne og adresser på jeres General Service repræsentant og på områdets formand står opført i jeres regionale AA-fortegnelse.

Bidrag til the General Service Office sendes til:

G.S.O.

Grand Central Station

P.O. Boks 459

New York, NY 10163

Lad checks blive udstedt til General Fund. Der kan fås forudadresserede kuverter til gruppens bidrag hos G.S.O. (se i katalog/ordre-formular.)

Spørgsmål: Når vi har betalt gruppens faste udgifter, er der ikke ret mange penge tilbage. Er det ikke bare pinligt at sende småbeløb ?

Svar: General Service Conference har understreget, at det ikke bekymrer sig om, hvor meget hver gruppe bidrager med, men om hver gruppe bidrager med noget. Ved en nylig afholdt servicekonference, sagde en delegeret: "Det er en åndelig forpligtelse at deltage ved at bidrage".

Spørgsmål: Hvis det sted, hvor vores gruppe afholder møde, ikke modtager nogen leje (f.eks. hvis det er en offentlig bygning), hvad kan vi så gøre i henhold til vores Tradition om at klare os selv ?

Svar: Normalt kan en gruppe bidrage på anden måde. F.eks. kan gruppen måske bidrage med udstyr eller møblement til stedet.

Spørgsmål: Hvordan kan vi sikre os, at G.S.O. har modtaget vores bidrag og godskrevet vores gruppe beløbet ?

Svar: Alle bidrag fra grupperne bekræftes ved en computerudskrevet kvittering, der sendes til den person, der står på kuverten, eller til G.S.R, såfremt navn og adresse ikke er oplyst.

Der udsendes kvartalsvis bekræftelse til hver gruppes delegerede i General Service. Disse bekræftelser giver en år-til-dato oversigt, hvorvidt gruppen har bidraget eller ikke.

(General Service Conference har anmodet om, at kopier af de kvartalsvise oversigter sendes til områdets delegerede, så at de vil kunne følge op over for de grupper, der ikke har bidraget).

Godtgørelse til Servicemedarbejdere

Spørgsmål: Er det vores gruppes ansvar at godtgøre servicemedarbejdernes udgifter ?

Svar: Hver gruppe, distrikt, område og serviceudvalg er selvstyrende og har forskellige behov og ressourcer.

Selv om det således helt er en afgørelse iflg. gruppe-samvittigheden, synes mange AA-medlemmer at være enige om, at ingen skal være afskåret fra servicearbejde af finansielle årsager. Nogle servicemedarbejdere betaler af egen lomme, mens andre får udgifterne dækket.

Vi er opmærksomme på, at i de distrikter, hvor der holdes 2- eller 3-dages møder, bliver de delegeredes udgifter nogle gange betalt gennem indsamling til fordel for de betroede tjeneres indsats. Ansatte medarbejderes omkostninger dækkes normalt af kassen.

The A.A. Service Manual giver yderligere information vedr. godtgørelse af delegeredes omkostninger, men omhandler ikke D.C.M.s udgifter.

Bankkonti

Spørgsmål: Vores gruppe har behov for at åbne en bankkonto og forlanger et person- eller SE-nummer. Kan vi bruge G.S.O.'s (eller hovedservicekontorets) nummer ?

Svar: Det sker stadigt oftere, at AA-grupper bliver bedt om et sådant nummer, når de vil åbne bank- eller checkkonto, uanset om beløbet forrentes eller ikke. Jævnfør G.S.O.'s eksterne revisor kan ingen lokal AA-enhed benytte the General Service Board of Alcoholic Anonymous, Inc.'s status i relation til skattefritagelse eller identifikationsnummer. De lokale enheder må selv sørge for at få disse ting.

I de senere år har meget få grupper søgt registrering, men nogle har valgt at gøre det. De større enheder som f. eks. hovedservicekontor og intergrupper har været nødt til det. Nu har de stadigt strengere regler for gruppers identifikation i forbindelse med oprettelse af bankkonto tvunget flere lokale grupper til at lade sig registrere.

Det er både besværligt og forbundet med omkostninger at blive registreret, men ofte er der AA-grupper, der har både advokater og regnskabsfolk blandt sine medlemmer, der kan hjælpe med at få det ordnet.

For at en non-profit organisation kan blive anerkendt, er en vis smidighed og dokumentation nødvendig. Et af de væsentlige forbehold har været lokale gruppers tilbageholdenhed med at udfylde Federal Information Return (Form 990). Dette krav er der imidlertid blevet slækket på nu, så kun organisationer

med en nærmere fastsat årlig indkomst skal udfylde formularen. Vejledninger til Form 990 bør læses for at se, om den skal udfyldes. Det kan også komme på tale at skulle registreres i delstaten (i USA).

Skatter

Spørgsmål: Kan jeg trække mine bidrag til AA fra i skat?

Svar: Bidrag til en AA-gruppe, hovedservice- eller intergruppekontor kan kun fratrækkes i skat, hvis enheden er godkendt som velgørende organisation af ligningsmyndighederne.

Bidrag direkte til General Service Board of A.A er fradrags-berettiget (kun i USA jfr. Section 501 © (3) of the Internal Revenue Code).

The Internal Revenue Code giver ikke mulighed for, at General Service Board of A.A. kan opnå skattefritagelse (fradragsret) for alle AA-grupper og andre AA-enheder, da hver gruppe/enhed er selvstyrende i finansiel henseende som i alle andre forhold. Bidrag til AA-grupper er derfor ikke fradragsberettigede, hvis gruppen ikke har opnået godkendelse som velgørende organisation af ligningsmyndighederne. Erfaringen viser, at nogle skattemyndigheder gør undtagelser, hvis bidrag kan dokumenteres, men det er helt op til de enkelte kommuners skatteforvaltning.

Forsikring

Spørgsmål: Vores vært (udlejer) har forlangt, at vi skal tegne en selvstændig ansvarsforsikring. Kan G.S.O. hjælpe os ?

Svar: G.S.O.'s ansvarsforsikring kan ikke udvides til også at dække lokale grupper. AA-grupper er selvstyrende og er ikke underlagt G.S.O. Grupperne kan forhøre sig hos en lokal forsikringsagent eller advokat vedr. ansvarsforhold.

Hvem administrerer G.S.O.'s del af vore bidrag

The General Service Board of Alcoholics Anonymous, Inc. administrerer alle indkomne bidrag. Bestyrelsens finans- og budgetkomité mødes kvartalsvis for at vurdere og godkende G.S.O.'s budget og regnskaber.

The A.A. World Services Board mødes hver måned og fører direkte kontrol med indtægter og udgifter. Denne bestyrelse er sammensat af G.S.O.'s generalsekretær, der er præsident; to regionale tillidsfolk; to tillidsfolk for General Service; tre uafhængige repræsentanter. (Formandskabet i bestyrelsen går hvert år på omgang mellem en regional og en General Service-tillidsmand).

Budgetudarbejdelsen i G.S.O. ledes af en revisor, der kontrollerer sammensætningen af G.S.O.'s årsbudget, der gennemgås af generalsekretæren, før det forelægges løn- og budgetkomitéen i A.A.W.S.'s bestyrelse.

Løn- og budgetkomitéen gennemgår budgettet og giver sine anbefalinger til det samlede A.A. World Services Board. Komitéen gennemgår også G.S.O.'s lønforhold og andre personalegoder for at sikre sig, at de modsvarer gældende arbejdsmarkedsforhold.

Efter godkendelse giver A.A. World Services Board sine forslag til finans- og budgetkomitéen. Og endelig gennemgår den årlige General Service Conference A.A.'s finanser gennem sin egen finanskomité.

A.A.'s finansielle forhold er helt åbne. Et sammendrag offentliggøres i hver Quarterly Report og fuldt regnskab offentliggøres i den årlige Final Conference Report. Og regnskabsbøgerne er tilgængelige på General Service Office for nærmere undersøgelse til hver en tid.

Hvad er The General Fund

The General Fund er en sum penge, der består af AA-grupper og medlemmers bidrag. Fonden administreres af General Service Board og anvendes af G.S.O. til at dække udgifter til gruppeservice.

Hvad er The Reserve Fund

The Reserve Fund er en sikkerheds-fond, hvis midler primært er sat af, for at G.S.O. i tilfælde af en kritisk situation eller katastrofe kan fortsætte i en rimelig tid.

Fonden fastlægges for tiden til ikke at overstige et års samlede driftsudgifter til A.A. World Service, Inc., A.A. Grapevine, Inc., og General Service Board of A.A., Inc. Alle enheders midler, bortset fra dem der er nødvendige som driftskapital, overføres årligt til The Reserve Fund.

Anvendelse af The Reserve Fund's midler kan besluttes af bestyrelsen efter anbefaling af finans- og budget-komiteén. Den har tidligere været anvendt i forbindelse med flytning, ombygning og istandsættelse af General Service Office.

Mere information om finansielle forhold

Final Conference Report, The A.A. Service Manual /Twelve Concepts for World Service (Financial Statements Section)

Pjecer:

Self-Supporting Through Our Own Contributions

AA-gruppen

Twelve Traditions Illustrated

A.A. Tradition - How It Developed

Amerikansk udgave 1993.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

november 1996

AA-retningslinier - om fængselsudvalg

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvordan AA bringer budskabet videre til alkoholikere i fængsel

Materialet til denne vejledning bygger på erfaringer og "vokseværk" hos AAere i fængselsudvalg. Vi føler os privilegerede over at kunne dele den med AAere i USA og Canada, som forsøger at viderebringe budskabet til de indsatte.

Formål

Formålet med disse fængselsudvalg er at koordinere arbejdet mellem det enkelte AA-medlem og de grupper, der er interesseret i at bringe budskabet om rehabilitering videre til indsatte alkoholikere og at finde måder til at gøre afstanden mindre mellem fængslerne og det større Å-fællesskab.

Et fængselsudvalg kan virke inden for GSM-områdeudvalgenes struktur eller inden for en intergruppes struktur. I AAs tidlige år blev tolvtrinsarbejde inden for fængslerne normalt udført af den enkelte gruppe eller af et enkelt medlem. Efterhånden som AA er vokset, ser det dog ud til, at et udvalg inden for AAs servicestruktur fungerer mere effektivt.

Indtil 1977 blev service over for fængsels- og behandlingsinstitutioner ydet gennem institutions-udvalget. Grundet hastig vækst vedtog GSC i 1977 at opdele institutionsudvalget i 2 nye udvalg - et for fængslerne og et for behandlingsinstitutionerne. Denne opdeling blev valgt for at kunne yde grupperne og møderne inden for begge områder en bedre service.

Hvordan man begynder

Måske er det første skridt at kontakte servicekontoret eller en lokal intergruppe og - hvis det findes - et fængselsudvalg. De vil så sætte dig i forbindelse med udvalgets formand. Lokale AA-grupper og medlemmer skal gives mulighed for at dele erfaringer og lave tolvtrinsarbejde inden for fængslerne. Det har vist sig at være en god idé at have medlemmer fra mange grupper tilknyttet dette udvalg. Hvis der ikke er et fængselsudvalg i dit område, kunne du måske tænke dig at starte et. Der vælges en formand, og planer udarbejdes, sådan at hver fængselsgruppe og hvert fængsel i området sikres AAs støtte. Formanden deltager ofte også i områdets hovedservicekontor eller intergruppens styregruppe. Disse udvalg mødes hver måned for at delegere opgaver og behandle andre relaterede opgaver. Formanden refererer fra møder i Conference Committee vedr. Fængselsudvalgenes Fællesråd, som afholdes ved den årlige GSC, og videregiver konferencens tanker og erfaringer vedr. AA i fængsler.

Hvis et udvalg er nyt, bør næste skridt være at blive registreret hos G.S.O. i New York (Hovedservicekontoret i Danmark). Udvalgets formand vil blive sat på en adresseliste og modtage fængselsarbejdsbogen samt anden servicelitteratur og materiale.

Fængselsarbejdsbogen (endnu ikke oversat) er et godt grundlag for dem, der arbejder med de indsatte. Den indeholder information om, hvordan du arbejder, baggrundsinformation, vejledninger, et udvalg af pjecer, hæfter m.v. Hvis der i området allerede findes et udvalg, der fungerer, kan arbejdsbogen give nye ideer eller nye måder til at gennemføre gamle ideer. Hvis dit udvalg er nystartet, vil arbejdsbogen give effektive forslag til organisation.

Forhold til AA i området eller distriktet

Som ved al AA-aktivitet er oplysning om behov og fremskridt altafgørende. En sådan kommunikation kan varetages ved en grupperepræsentant ved intergruppe/hovedkontor eller General Service distriktsmøder, gennem nyhedsbreve for område eller intergruppe og ved direkte kontakt med udvalgsmedlemmer på almindelige AA-møder.

Oplysning gives også ved særlige middage, hvor fængselsudvalget inviterer andre gæster, ved regelmæssige workshops for fængselsudvalg i område-konferencer (i nogle områder får indsatte tilladelse til at deltage i disse konferencer sammen med deres grupperådgivere) og ved disse udvalgs månedlige møder (rotation i området), hvor alle AAere er inviteret.

Fængselsudvalgenes grundlæggende funktioner

Fængselsudvalgenes grundlæggende funktioner er nøje beskrevet i fængselsarbejdsbogen. Til din orientering vil vi her fremhæve de væsentligste punkter. Fængselsudvalgene vil, når de får lov, afholde regelmæssige AA-møder i området fængsler. Udvalget opmuntrer grupperne "udenfor" til at deltage i dette tolvtrinsarbejde. I nogle områder har hver enkelt gruppe en fængselsrepræsentant. Det skaber kontakt mellem fængselsgrupperne og -møderne og grupperne udenfor og koordinerer også kontakten i forbindelse med løsladelser.

Forholdet til fængselsmyndighederne diskuteres i arbejdsbogen for at sikre gensidigt positivt samarbejde med administration og ansatte. Et forslag i denne sammenhæng er, at AAere i dette tolvtrinsarbejde søger at forstå, respektere og overholde alle fængselsreglementer.

Arbejdsbogen beskriver også detaljeret AA fængselsmøder. Der foreslås forskellige måder at varetage ansvaret for møder og speakere.

De fleste udvalg anser en passende mængde litteratur for at være væsentlig for fængselsgrupperne og møderne. Den finansieres og anskaffes på forskellige måder: Gaver fra forskellige intergrupper eller GSC, gaver fra udvalgsmedlemmer, køb for individuelle bidrag, anskaffelse gennem grupper via deres fængselsrepræsentant.

Specielle fonde: Buck of the Month Club, hvor medlemmerne bidrager og beløb bliver afsat til anskaffelse af fængselslitteratur; særlige møder eller middage, hvor der foranstalles indsamling; særlige kurve mærket "fængselslitteratur", der går rundt på almindelige møder.

NB: Fængselspakken fås fra G.S.O.

Forhold til Al-Anon

Fra mange områder meldes, at det er særdeles hensigtsmæssigt at samarbejde med Al-Anon familiegrupper, så den indsatte familie får en bedre forståelse af Fællesskabet. Yderligere information fra Al-Anon Family Groups, P. O. Box 862, Midtown Station, New York, NY 10018-0862 (i Danmark tlf. Nr. 65919093).

Forhold til G.S.O.

G.S.O. registrerer fængselsudvalgenes formænd og udvalgsmedlemmer (USA og Canada). Folk på disse adresselister får følgende materiale tilsendt:

1. Box 4-5-9 hver 2. måned
2. Fængselsarbejdsbogen (formanden)

Korrespondance-service

Korrespondance-service for fængsler, der koordineres gennem G.S.O., giver lejlighed for AAere "udenfor" til at dele erfaring, styrke og håb med andre medlemmer per brev. Nyttig vejledning til denne service findes for AAere både "indenfor" og "udenfor". Hvis du vil deltage i denne service, kan du skrive til G.S.O.

Hold venligst kontakt med os, så vi får mulighed for at dele dine aktiviteter i Box-bladet og tilføje dine erfaringer i vores arkiv for at hjælpe andre, der er engageret i dette givende servicearbejde.

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark juli 1996

AA-retningslinier - om AA-klubber

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppensammvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppensammvittighed.

Siden AAs begyndelse har gruppen været hoveddrivkraften bag udførelsen af AAs væsentligste formål "at bringe budskabet til alkoholikeren, der stadig lider". Det er i gruppen, AAere rehabiliteres, lærer at leve sammen i enhed og vokser åndeligt gennem tjeneste. Derfor beskytter AA-medlemmer verden over gruppen omhyggeligt, fordi den er selve grundlaget for vor ædruelighed i dag - stedet, hvor vi lever og arbejder sammen, altid opmærksomme på vor fælles velfærd.

AA-gruppen er AA, ikke kun over for medlemmer, men også over for vore venner, der ikke er AAere. Derfor: enhver anden tjeneste, der etableres, bør udføres på en sådan måde, at det øger AA-gruppens effektivitet, så budskabet fortsat bæres ud, og hver AAer får mulighed for at udføre tjenester, der udspringer i gruppens aktivitet.

Klubbers vækst

Der har altid været AAere, der havde behov for et sted at gå hen og få en kop kaffe og en samtale; et sted hvor medlemmer kunne samles til en frokost; et sted til socialt samvær i weekender og helligdage. De ønsker et socialt AA-liv, og det kan de måske finde i en klub.

I 1947 skrev Bill W. en artikel i Grapevine om klubber, der siden indgik i vor pjeces "A.A. Tradition - How It Developed". Titlen indeholdt spørgsmålet "Clubs in A.A. - Are They With Us to Stay ?" I dag kan vi svare "ja" på det spørgsmål. Det fornemmes, at succesen og varigheden af klub-ideen kan tilskrives den indsigt og vejledning, der udtrykkes i Bills artikel og til den beredvillighed hos klub-mindede AAere, der hjælper til at få dem til at fungere. Disse AAere gør det muligt at få en klub til at fungere effektivt uden at forringe AAs kilde til rehabilitering - AA-gruppen. Deres erfaring siger dem, at en klub kan være i harmoni med AA i sit område og tjene et meget nyttigt formål for dem, der føler, at de får hjælp gennem en klub.

Spørgsmålet er så: "Hvordan kan de, der er interesserede i at starte en klub i dag, etablere den, så den bliver et aktiv for AA i samfundet, samtidig med at den bliver et godt sted at samles for dem, der ønsker at bruge den.

Hvad erfaringen viser

Her er nogle forslag, der er baseret på erfaringer gjort i etablerede klubber:

Selvom en klub ikke er "AA", vil mange opleve klubben som AA - især ikke-AAere i jeres omgivelser. Det foreslås derfor, at I gør jer bekendt med AAs 12 Traditioner og leder klubben i overensstemmelse med disse Traditioner. Så, selvom det foreslås, at klubbens navn ikke hedder noget med "AA", bør klubbens medlemmer nøje søge at efterleve AAs Traditioner og kun acceptere bidrag fra klubmedlemmer. Det omfatter naturligvis også enhver form for forsøg på at skaffe bidrag, der kunne involvere offentligheden. Kontingenter og gaver får klubben til at køre foruden lejeindtægterne fra de AA-grupper, der holder deres møder i klubben.

Af og til opstår der en fristelse til at modtage møbler, køkkenudstyr og madvarer fra velmenende ikke-AAere med samfundssind. Enhver i klubben bør være opmærksom på værdien af Traditionen om at være selvforsynende, klare sig selv økonomisk jfr. 7. Tradition, - den der har formålet at bære AA frem til vor tid helt uafhængigt og finansielt sundt.

Fastlæg klubbens formål og søg et sted, der vil opfylde disse behov. Find ud af, hvor mange penge, der er behov for, og udarbejd et budget, der kan dække startomkostninger, leje, udstyr, evt. personale og alle andre kendte udgifter. Sammenkald alle interesserede AAere til møde, men hold det ikke i forbindelse med en AA-gruppens normale møde. Fortæl om planerne og de finansielle behov og find ud af, hvor mange betalende medlemmer der kan regnes med fra starten. Spørg også den eller de lokale grupper, om de er interesserede i at leje lokaler i klubben til AA-møder og i givet fald, hvor stor en leje de vil anse for at være passende.

Somme tider vil nogle klub-medlemmer være villige til at betale lidt ekstra i begyndelsen for at hjælpe klubben igang. Det virker bedre at bede alle om at være med i finansieringen end at overlade dette ansvar til en enkelt eller to. Lad enhver AAer, der vil, deltage; det er sjovere på den måde.

Hvordan klubben ledes

Nu er det på tide at spørge de tilstedeværende, interesserede medlemmer om yderligere to ting. Hvem vil være klubleder/bestyrelse? Hvilke kvalifikationer bør de have? Ledernes ansvar omfatter alle praktiske spørgsmål vedr. klubben. De tager imod lejeindtægter og står for betaling af alle regninger vedr. lokalernes vedligeholdelse. Mange klubber kræver omkring 3 års ædruelighed for ledere og efterlever forslaget om, at de, der er klubledere, afstår fra tillidshverv i de AA-grupper, der holder møder i klubben. Derved undgås forvirring. På dette møde bør også kravene for klub-medlemskab fastlægges. De fleste klubber kræver 30 dages ædruelighed, medens nogle få kræver 90 dage. Men nye AAere kan bruge klubbens faciliteter som gæster, indtil de opfylder kravene til medlemskab. Alle kontingent-betalende medlemmer bør kunne vælges til tillidsposter og have stemmeret ved klubbens forretningsmøder.

Og nu, hvis alt går som planlagt, og det ser ud til, at et tilstrækkeligt antal AAere er interesserede, så det kan bære økonomisk, er tiden kommet til at opsøge en advokat for at få klubben registreret som non-profit organisation iflg. de i landet/staten gældende regler. Det behøver hverken at være kompliceret eller dyrt. Registreringen sker i overensstemmelse med 6. Tradition, der foreskriver, at ejendom, der bruges af AAere, bør registreres og ledes særskilt "for at penge-, ejendoms- og prestigespørgsmål ikke skal aflede os fra vort egentlige formål". Det er vel overflødigt at tilføje, at sådan en registreret klub ikke bør indeholde "AA" i sit navn. Såfremt banklån er nødvendige, bør de optages af klubbens bestyrelse og betaling ske af klubbens kasse. Man bør være forsigtig med at pålægge fremtidige AAere udgifter og forpligtelser, de måske ikke ønsker at påtage sig. Det er bedre at starte i det små og udvide i takt med, hvad vækst og finanser tillader.

Beslutninger i bestyrelsen

Når klubben er registreret, bør der holdes bestyrelsesmøde for at fastlægge detaljer vedr. klubbens funktioner. Det kan følges op af et møde for betalende medlemmer for at få godkendt planer, vedtægter osv. Alle bestemmelser og vedtægter kan selvfølgelig ændres, efterhånden som man får mere erfaring. Spil: Det bør stærkt overvejes at forbyde spil. Der er gennem årene opstået mange problemer i eksisterende klubber på grund af spil; i nogle tilfælde har det medført offentlig omtale og skadet renommeet. Da mange af klubbens medlemmer tillige er AA-medlemmer, kan sådanne ting skade AA.

Kortspil, billard, bordtennis, TV-kig m.v. er aktiviteter, mange klubmedlemmer har glæde af. Hvis de udøves for fornøjelsens skyld og ikke for penge (hasardspil, væddemål osv.) udgør de sandsynligvis ingen hindring for, at man taler med nye folk og gæster og bringer AA-budskabet videre.

Erfaringen viser, at intergrupper, service-kontorer, servicetelefoner og serviceråd m.v. bør være adskilt fra klubber både fysisk og administrativt. I nogle tilfælde får en nydannet intergruppe eller servicekontor tilbud om at bruge klubbens faciliteter. I de tilfælde bør AAere se grundigt på 9. Tradition og huske, at et servicekontor er ansvarlig over for alle AA-grupper og medlemmer, mens en klub først og fremmest er ansvarlig over for sine betalende medlemmer. Så generøst tilbuddet end kan være, gør et servicekontor klogt i at have egne lokaler og egne medarbejdere.

AA-gruppers møder i klubber

AA-gruppen: Betydningen af, at hver gruppe bevarer sin selvstændighed og identitet adskilt fra klubben, kan ikke fremhæves stærkt nok. Gruppens ansvar ligger i forhold til den lidende alkoholiker og til Fælleskabet som helhed, ikke i forhold til klubben. For at opfylde dette primære formål:

Gruppen bør have et navn forskelligt fra klubbens. Gruppen er selvforsynende gennem egne bidrag. Det indbefatter, at der betales en rimelig leje for brug af lokaler, selvstændig kasse, og at man sender egne bidrag direkte til regionen eller en intergruppe (hvis der er nogen), til Hoved- servicekontoret osv.

Husk: en AA-gruppe er for enhver alkoholiker, da den eneste betingelse for at blive medlem er et ønske om at holde op med at drikke.

Selvom gruppen holder sine møder i en klub, der udelukkende består af AA-medlemmer, og mange medlemmer af gruppen kan være medlemmer af klubben, bør AA-gruppens forbindelse til klubben være af samme art, som den måtte være til en kirke, et sygehus, en skole osv., hvor den måtte leje lokaler til sine møder.

Konferencens anbefalinger

Som følge af en diskussion på General Service Conference i 1967 om dette emne er der taget stilling til spørgsmålet om klubber for AA-medlemmer. Følgende blev fastslået:

"Diskussionen om klubber har vist, at - selvom der ikke findes noget, der hedder en 'AA-klub' - er mange klubber blevet identificeret med AA, fordi de organiseres og ledes af AA-medlemmer, og medlemskab er begrænset til AAere. Klubber, hvor der holdes møder, og som bruges både til tolvtrinsarbejde og til sociale formål, kan undgå vanskeligheder ved at holde sig til AAs Traditioner. De bør imidlertid ikke anvende AA-navnet og bør organisatorisk holdes adskilt fra AA. De bør ikke modtage økonomisk støtte udefra, men støttes gennem medlemmernes kontingenter og individuelle bidrag fra AA-medlemmer. Spørgsmålet om betalt medlemskab af AA er ikke aktuelt, da AA-møder, der afholdes i klubben, er åbne for enhver. Konferencen fremhævede, at klubber skulle arbejde inden for rammerne af AAs Traditioner og helt igennem henholde sig til dem."

Yderligere retningslinier blev givet til G.S.O. af General Service Conference i 1972, der rådede G.S.O. til ikke længere at modtage bidrag fra klubber.

Denne beslutning blev truffet på basis af et spørgeskema, der var sendt til alle klubber. Af svarene fremgik, at klubberne blev drevet efter så vidt forskellige retningslinier, at det ikke var muligt for G.S.O. at afgøre, hvorvidt bidrag modtaget fra en klub udelukkende var givet af AA-medlemmer. (Selvfølgelig accepterer G.S.O. bidrag fra AA-grupper, der holder deres møder i klub- lokaler.)

I 1981 anbefalede General Service Conference, at "klubber ikke modtog rabatter på AA-litteratur". Ved at forbeholde rabatterne til AA-grupper og deres service/intergruppe kontorer, understregede konferencen endnu engang klubbernes status som selvstændige organisationer - på den måde fungerer de bedst.

I 1989 anbefalede General Service Conference at ophøre med at optage klubber i AA-lister, men grupper, der holder deres møder i klubber, vil fortsat blive optaget på listerne.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark maj 1996

AA-retningslinier - om konferencer og konventer

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvordan man gør disse konventer til en stor oplevelse og samtidig til et virksomt hjælpemiddel til at bære AA-budskabet om rehabilitering videre.

Formålet med et AA-konvent

Det står klart, at AA's sammenkomster i andre sammenhænge end gruppens er blevet en integreret del af AA's virksomhed. Kalenderen i Boks 4-5-9 og i Grapevine viser, hvor mange konventer, konferencer og festmiddage der afholdes af AA verden over.

Hvad gør AA's konventer til noget særligt for deltagerne? Det skyldes næppe stil eller form men i langt højere grad ånden og følelserne bag. Som et medlem udtrykker det, er det bedste AA-konvent "bare et pokkers godt AA-møde, der er blevet meget stort". Læg mærke til de engagerede deltagere i AA-konventer, så vil du forstå, hvad han mener. Alene atmosfæren er rejsen værd. Her finder vi Fællesskab, latter, varme og forståelse - "en bunke af mennesker, presset sammen så det løber over".

Konventer er meget forskellige i form og omfang

Et AA-konvent er næsten alt, hvad der går ud over rammerne for et gruppemøde. Det spænder lige fra et konvent af en aftenes varighed til længerevarende arrangementer - område, landsdel eller regionalt konvent. Oftest vil det være et af følgende:

1. Det specielle åbne møde: Denne mødeform kan tjene væsentlige formål. Det vil selvfølgelig omfatte AA-medlemmerne i en by eller et område. Men det giver også god anledning til at invitere venner af AA. Ved den slags lejligheder er det en god idé at invitere præster, læger, advokater, repræsentanter fra socialforvaltningen og sundhedssektoren samt andre, der kunne have en særlig interesse i AA.
2. Én-dags-mødet: Det kan omfatte en række generelle møder i løbet af en dag. Ved starten bydes man velkommen, hvorefter der finder forskellige aktiviteter sted. Der kan så være et åbent møde om eftermiddagen, medens det åbne hovedmøde med dagens hovedtaler først finder sted om aftenen. Såfremt konventet afholdes i en skole eller anden kommunal bygning med flere disponible lokaler, kan én-dags-mødet også omfatte AA-workshops, debatpanel, servicemøder, forretningsmøder og lukkede møder.
3. En festmiddag: Mange central- og intergruppekontorer afholder nu årlige festmiddage for at finansiere deres kontordrift. Nogle grupper og områder afholder også festmiddage (hhv. uformel reception eller sammenskudsgilde) i forbindelse med jubilæer eller som tak til venner. De afholdes tit lørdag aften eller søndag eftermiddag, af og til i forbindelse med større AA-konventer. Festmiddagen byder ofte på en hovedtaler efter middagen eller på et andet program af interesse for AA-medlemmer.
4. Et weekend-konvent: Denne form er ideel til medlemmerne i en delstat, en provins eller region. Så kan medlemmerne ved ankomsten deltage i åbningsmødet eller "kaffe & snakke"-sammenkomst fredag hen mod aften. Yderligere møder og workshops samt andre aktiviteter gennemføres så hele lørdagen og indtil søndag eftermiddag. Konventet kan omfatte en festmiddag, frokoster, særlige morgenmøder, dans og underholdning lørdag aften og måske et møde med spirituelt indhold søndag morgen.

Allerførst skal der nedsættes et planlægningssteam

Når først en sammenkomst er fastlagt, er der brug for et planlægningshold. Arbejdet med at arrangere et konvent er for meget for én person. Vedkommende vil få brug for 10-12 hjælpere, ofte flere.

En måde at sammensætte et hold på er helt enkelt at udnævne en formand, der så sammensætter teamet ved at finde egnede frivillige til at forestå arbejdet i forskellige underafdelinger.

En anden måde - især brugt, når flere grupper sammen afholder et konvent - er at udpege en repræsentant fra hver gruppe. Når de så er samlet, kan de vælge en formand og uddelegere de forskellige opgaver.

I nogle tilfælde kan ansvaret blive varetaget af bestyrelsen for områdets servicekontor. I andre tilfælde dannes konventets team separat. Begge måder fungerer udmærket, hvis det modsvarer de lokale AA-grupperes ønsker.

Nogle steder har man et stående konventudvalg, så at de indhøstede erfaringer mht. planlægning af konventer kan blive bevaret fra år til år. Medlemskab af et sådant udvalg sker naturligvis efter et rotationsprincip, sådan at der kommer nye medlemmer til hvert år, men samtidig bevares til enhver tid en kerne af erfarne konventplanlæggere.

Når først konventudvalget er nedsat, fungerer det i forhold til funktionsopgaverne ved at hver funktionsformand er ansvarlig for sin del af planlægningen. Her er et eksempel på, hvordan et typisk udvalg kan organiseres:

1. Formanden (samt en eller to næstformænd) har overblik over konventet som helhed; koordinerer det arbejde, der udføres af formændene for under-udvalgene; holder sig orienteret om udviklingen vedr. alle arrangementer; sammenkalder til udvalgsmøde, når det er hensigtsmæssigt.
2. Sekretæren holder sammen på alt skriftligt materiale samt referater fra udvalgsmøderne; udsender desuden indkaldelser til udvalgsmøder samt fører anden korrespondance til udvalgsmedlemmerne.
3. Kassereren er selvfølgelig ansvarlig for pengene, herunder indtægter fra tilmeldte og festmiddage; betaler alle regninger; orienterer formanden om kassebeholdning, modtagne indbetalinger og afholdte udgifter.

(Erfaringen viser, at det er bedst, hvis kassereren har fire års ærduelighed eller mere samt solid administrativ erfaring. Hver check (udbetaling) forudsætter normalt to underskrifter). De fleste konventudvalg påregner fuldt regnskab indenfor 1-2 måneder efter konventets afholdelse. Nogle udvalg udpeger også en revisor for yderligere at sikre konventets værdier.

4. En programansvarlig. Dette er tit en omfattende opgave og dets emner drøftes ofte særskilt under mottoet: "Hvad der hører til et godt konventprogram". Den programansvarlige inviterer normalt speakere og paneldeltagere, der leder de forskellige møder.
5. Den billetansvarlige har ansvaret for trykning og distribution af adgangskort og indsamling af det nødvendige materiale.
6. Formanden for Offentlig Information har den følsomme opgave at sørge for omfattende deltagelse uden at fravige AA's princip om "tiltrækning frem for agitation". Information til offentligheden bør ske indenfor rammerne af AA's værdighed og ånd på følgende måder:
 - a. Forberedelse og distribution af information om programmet, speakere, tid og sted for konventet (om nødvendigt med et kort over området). Det anbefales konventudvalget at leje en postboks og bruge den til al korrespondance uden henvisning til AA på afsender-adressen.

Materialet om konventet bør også tilsendes den lokale presse, radio og TV (The Public Information Workbook, der udgives af G.S.O. giver værdifuld vejledning i, hvordan man kommer i kontakt med medierne).

b. Der udsendes regelmæssigt til områdets grupper hver måned flyveblade om konventet med første udsendelse omkring et halvt år før konventet.

c. Tid og sted for konventets afholdelse inkl. postadresse for information og tilmelding bør sendes

- til A.A. Grapevine og Boks 4-5-9 tre måneder før for at komme med i deres mødekalendere. Grapevine medtager kun arrangementer af mere end en dags varighed i område, distrikt, delstat eller provins; send meddelelse til Boks 1980, New York, NY 10163. Vedr. Boks 4-5-9 sendes meddelelse til Boks 459, Grand Central Station, New York, NY 10163.
7. Den for underholdningen ansvarlige står for konventets dans og underholdning, hvis der skal være nogen. Udvalgsformanden ansætter orkester og konferencier (eller skaffer musik på bånd eller CD). Ved nogle konventer underholder lokale AA'ere ved at opføre et stykke om AA's Traditioner (manuskript kan fås hos G.S.O.) eller ved at sammensætte et kor eller lave varietéunderholdning. Denne formand kan også arrangere udflugter for konventets deltagere.
 8. Den som vært ansvarlige fungerer som konventets vært og danner et udvalg, der skal modtage udenbys gæster og arrangerer om nødvendigt transport for dem og holder øje med de behov, der måtte opstå under konventet. Normalt bærer værtskomiteens medlemmer synlige skilte og er til stede for at besvare spørgsmål og yde hjælp til konventets deltagere.
 9. Den ansvarlige formand for materiale og litteratur har ansvaret for, at materiale som stande og plakater samt AA-litteratur er tilgængelig for alle. G.S.O. leverer en stander til litteratur til brug ved alle konferencer og konventer. (Se "Stand" på side 5, punkt 6).
 10. Den ansvarlige formand for lyd- & billedoptagelse har ansvar for forhandlingerne med den person eller det firma, der skal optage konventet på lydbånd eller video. Denne formand vil være direkte ansvarlig overfor konventets formand (se "retningslinier for båndoptagelser" på side 6).

Betaling af regninger

Hvordan kan konventets udgifter dækkes, og hvad kan der gøres for at sikre, at arrangementet ikke giver stort underskud? Nogle konventer medfører omkostninger på flere tusinde dollars. Derfor bør udvalget have et klart overblik over den finansielle situation, længe før konventet begynder. Her findes intet alternativ til sund fornuft; udvalget skal have et forretningsmæssigt syn mht. til finanser og vurdere omkostningerne realistisk og forsigtigt i forhold til forventede indtægter. Med hensyn til en finansiering af konventet findes adskillige fornuftige måder at forholde sig på:

1. Garanti-metoden. Grupperne i området garanterer måske gennem deres repræsentanter i udvalget for alle konventets omkostninger. Da tilmeldingsgebyret kan fastsættes, så det dækker de totale omkostninger, skulle det ikke medføre konkrete udgifter for grupperne. Derfor er det en god idé at sætte adgangskort til salg i god tid inden konventet og at gøre sig klart, på hvilket tidspunkt udgifterne skal afholdes i forhold til tidspunktet for indtægterne. Tilmeldingsgebyrerne (billetpriserne) dækker omkostningerne til de specielle arrangementer.
2. Konventfond. I nogle områder bidrager grupperne året igennem til en konventfond. Så behøver der ikke være noget tilmeldingsgebyr bortset fra for deltagere, der kommer ude fra.

En måde at dække underskud på er at foretage en ekstra indsamling under konventet, forudsat at det gøres med takt og passende information. Men hvis grupperne allerede er blevet hørt og har overtaget det økonomiske ansvar, så er det i sidste ende deres ansvar.

De fleste konventer giver imidlertid overskud. Og hvad skal der så gøres med dette overskud? I de fleste tilfælde lægges en del af det til side til næste års konvent. Derefter anvender udvalget restbeløbet til at støtte lokale servicekontorer eller the General Service Office. I overensstemmelse med vor 7. Tradition må kun bidrag fra deltagende AA-medlemmer anvendes til at støtte AA-aktiviteter.

Hvad der skal til et godt program for et konvent

Et medlem delte sin mening om, at i virkeligheden er programmet ikke det vigtigste ved et konvent. Han ser frem til noget mere - glæden ved at møde nye og gamle venner, samarbejde til vor fælles bedste, og dele vor erfaring, styrke og håb med hinanden.

Han fortsætter med at sige, at et konvent, der ikke har været fantasifuldt og inspirerende, kan medføre en lidt nedslående følelse, når vi forlader konventet. Det kræver omhyggelig overvejelse i god tid inden konventets start. Et velafbalanceret program kan omfatte:

1. Konventets tema. Det er ofte nemmere at tilrettelægge et program ved at bygge det op omkring et

- enkelt hovedtema. "Enhed", "Vi kom til den erkendelse...", "Det vigtigste først" eller et lignende AA-slogan eller emne. Det betyder ikke, at hele programmet skal handle alene om det, men det minder os om, at et AA-konvent fremmer Anonyme Alkoholikers fælles formål.
2. Hovedarrangementer - festmiddage, åbne møder m.v. Ved planlægningen af et konvent fastlægger formanden for programudvalget en del åbne møder i løbet af arrangementet, men ikke nødvendigvis i umiddelbar forlængelse af hinanden. En festmiddag lørdag aften kan også gøre det ud for et åbent møde med en speaker efter middagen. Det store åbne møde skaber enhed i konventet og giver lejlighed til overfor hele forsamlingen af deltagende AA'ere at advisere forskellige ting, f. eks. hvor næste års konvent skal finde sted. Men for mange åbne møder på et enkelt konvent kan virke trættende; generelt er 3-4 møder af denne art passende til et weekendkonvent.
 3. Paneler. Mange programansvarlige fastlægger workshops og panelmøder for at skabe en passende aktivitet i konventet uden at overlæse programmet med åbne møder.

Workshops og paneler kan være forskellige i form og indhold. En populær måde er at sammensætte et panel med 3 speakere og en mødeleder. Hver speaker får tildelt et emne og en begrænset taletid. Såfremt tiden tillader det, kan arrangementet afsluttes med en kort spørgerunde.

Mht. panelernes emner, viser erfaringen, at emner som "Hvordan fungerer the General Service Office" eller "Hvorfor G.S.O.?" kun tiltrækker få deltagere og derfor ikke formidler budskabet tilfredsstillende. Stabsmedlemmer i G.S.O. kan bedst anvendes som speakere ved regulære paneler, hvor deres indgående kendskab til AA på verdensplan kan give præsentationen en ekstra dimension.

Enhver af tillidsfolkene (og især jeres egne lokale tillidsfolk) vil være værdifulde ved emner som "AA og ansvarlighed". De er centrale for forståelsen af vort Fællesskab - især i relation til offentligheden - og har også generelt overblik over såvel vore formål som vor styrke og vor svaghed. De kan have stor værdi ved at lære os mere om det verdensomspændende AA.

Glem ikke jeres egne medlemmer og delegerede af G.S.R.-udvalget. Ud fra deres arbejde med at bære budskabet videre fra deres egne grupper, vil de have mange ideer til emner som f. eks. "Er AA ved at forandre sig?", "AA i arbejde, dengang og nu." Mange andre både oldtimere og noget nyere medlemmer har også værdifuld information og tanker omkring disse emner.

Her er nogle forslag til emner, der vil være egnede til workshops og panelmøder:

Fængsler og arresthuse

Behandlingssteder

Information af offentligheden

Samarbejde med de professionelle

Sponsorarbejde

Tjeneste

G.S.R.'ere

Tolv Traditioner

Tolv Begreber

Hovedservice- og Intergruppekontorer

A.A. Grapevine

(Nogle programudvalg vælger citater fra AA-litteratur som temaer til workshops og panelmøder.)

Balance og sammenhæng er to nøgleord ved planlægningen af et konventprogram, især i forbindelse med sammensætningen af paneler. Det er vigtigt, at programmet hænger sammen, hvor det ene tema afløser det andet i passende, logiske serier. Det er også vigtigt, at panelerne og deltagerne i disse afbalanceres, så tilhørerne ikke får for meget om et tema eller for mange speakere fra samme område eller for mange paneldeltagere med ensartede erfaringer og synspunkter.

Et effektiv måde at sikre størst mulig interesse og flest mulige deltagere på er at uddelegere hvert møde, workshop eller panel til forskellige grupper eller distrikt indenfor konventets område. Og disse grupper skal så selv planlægge og gennemføre møderne, dog i tæt samarbejde med konventets formand for at sikre sammenhængen.

Omsorg for speakere.

De fleste konventer inviterer speakere udefra. Nogle gange er det AA-medlemmer, der bor tusinder af miles eller mere fra stedet, hvor konventet afholdes. Det medfører, at programudvalgets formand har et ansvar for, at speakernes behov og vigtige spørgsmål varetages med omhu.

1. Udgifter.

Når aftale med speakeren er i hus, skal det stå klart, hvad der er aftalt med hensyn til omkostninger. Hvis ikke andet er aftalt, kan speakeren med rette forvente at få alle sine udgifter til rejse, måltider og hotel godtgjort for hele rejsen. Speakerne forventer også, at der sørges for hotel eller motel. Skal de være gæster i et privat hjem, bør de vide det, før de ankommer.

2. Særlige aftaler.

Speakerne bør vide, hvornår de forventes at speake, og hvorvidt deres tilstedeværelse forventes til konventet i øvrigt. (Nogle speakere kan måske ikke være med til hele konventet.) Speakerne bør ikke uden deres viden og accept forpligtes til andet end at speake. De fleste speakere vil også gerne vide noget om de forhold, de skal speake under. Lad dem vide, om der er en talerstol, højtaleranlæg m.v.

3. Vært eller værtinde for speakere.

Det må være en opgave for ansvarsbevidste medlemmer af den lokale gruppe at være gæstespeakernes vært og sørge for, at de er ordentligt indkvarteret, hvordan de transporteres og andre forhold.

Service for hørehæmmede medlemmer

Der kan være behov for lidt omtanke, når der deltager hørehæmmede AA-medlemmer i en konference eller et konvent. For dem, der hører rimelig godt og/eller kan mundaflæse, kan en plads i nærheden af speakeren være alt, hvad der er brug for. Andre, der er døve, kan have behov for en tegnsprogstolk. Her følger nogle punkter til overvejelse, hvis mødet har hørehæmmede deltagere.

1. Træf aftale med tolke i god tid, for der er stor rift om dem.
2. Budgetter med udgifter til tolk(e). Find tidligt ud af, hvad de anslåede omkostninger per time eller dag beløber sig til. Holder I sideløbende workshops, kan der være brug for flere tolke samtidig. Hvis begivenheden er af mindre omfang eller kortere varighed, kan I være heldige at finde en kvalificeret frivillig, men forvent ikke at I kan nøjes med det.
3. Når I reserverer pladser til hørehæmmede, så mærk sæderne tydeligt: reserveret til hørehæmmede medlemmer.
4. Forbered mødelederne for workshops og møder på, hvordan de skal bruge tolken. Hvis der er problemer med at finde en tolk lige i øjeblikket, er det bedre at vente. På den måde mister de medlemmer, der er afhængige af tolken, ikke de indledende bemærkninger eller vigtige speakere.
5. Hold fast på jeres planer, når først I har lovet, at der vil være tolk på. Hørehæmmede vil gerne rejse langt for at kunne deltage i de få arrangementer, hvor der tolkes. Er det et stort konvent med sideløbende møder og workshops, så sørg for det nødvendige antal tolke.
6. Hvis I annoncerer arrangementet hos General Service Office, den lokale intergruppe eller i nogen AA-publikation, så gør opmærksom på, at der tolkes. Hvis det er muligt, så opgiv et TDD-telefonnummer, hvor hørehæmmede kan få yderligere oplysninger.

Beskyttelse mod brud på anonymiteten

Når AA-konventer dækkes af pressen, er det kutyme ved mødernes begyndelse at bede pressefolkene om at samarbejde om beskyttelse af medlemmernes anonymitet. Det kan gøres nogenlunde sådan:

"Vores anonymitet er - lige som vores ædruelighed - en kostbar ting for os. Vi beder om vores gæsters hjælp, især dem der kommer fra pressen eller medierne, til at beskytte alle tilstedeværende og i dag omtalte alkoholikeres anonymitet.

Vi håber, I ved dette møde vil høre noget, I kan tage med jer og bruge. Men vi beder jer indtrængende om at undlade enhver nævnelse af navne i forbindelse med medlemmer af Anonyme Alkoholikere."

Det er ganske usandsynligt, at nogen avis eller radiostation i vore dage vil undlade at efterkomme denne henstilling. Dels er AA's princip mht. anonymitet velkendt, dels har vores G.S.O. i New York år efter år informeret pressen og medierne om AA's stillingtagen i denne sag.

Det er muligt, at medlemmers anonymitet kan blive krænket indirekte. Det kan f. eks. ske ved, at konventets udvalg i sin iver for at gøre reklame for konventet afslører for mange detaljer om speakerne uden direkte at nævne deres efternavne. Det betyder for enkelte mere kendte personer, at deres anonymitet teknisk set er blevet beskyttet, men i virkeligheden brudt, fordi deres identitet relativt nemt kan fastslås af enhver med blot lidt kendskab til de pågældende eller deres erhverv.

I et tilfælde var en universitetsprofessor f. eks. blevet inviteret til at tale ved en stor AA-festmiddag i den samme delstat, hvor han boede og arbejdede. På folderne nævntes kun hans fornavn (kaldenavn) og efternavnets forbogstav, hvorimod navnet på hans institut og en tidligere akademisk tilknytning blev nævnt fuldt ud. Professorens identitet kunne ikke have været afsløret tydeligere, hvis man også havde nævnt hans efternavn og vist et foto !

Findes der en sikker måde at undgå disse faktiske brud på anonymiteten på ? Ja. En god fremgangsmåde er at spørge speakerne, hvordan de ønsker at fremstå i folderne og forhåndstale. De vil bedre end nogen anden vide, hvor meget information om dem, der bør afsløres. Under alle omstændigheder og uanset, hvad speakerne selv føler, bør man a.h.t.. AA's egen og den enkeltes beskyttelse altid følge den praksis kun at nævne initialer frem for efternavne. Såfremt et konvent optages på bånd, skal den for optagelsen ansvarlige finde en form, der giver speakerne mulighed for enten at acceptere eller afslå, at deres indlæg optages.

Forskellige tips om god konventledelse

Når jeres udvalg drøfter konventet, så gennemgå de ting, I kunne lide og ikke lide ved det foregående konvent, især detaljer der kan have forårsaget irritation eller utilfredshed. De kan sandsynligvis undgås. Her er nogle få forslag:

1. Navneskilte: På ethvert AA-konvent bør der bruges navneskilte. Sørg for, at de er med tydelig, farvebelagt skrift, så de kan læses på afstand. Undgå at gæsterne skal vente mere end nogle få minutter for at blive registrerede og få udleveret deres navneskilte. Tilrettelæg registreringen, så den forløber hurtigt og glidende.
2. Kaffe. Dette er et væsentligt element - masser af kaffepauser gennem hele konventet. Glem ikke, at mange AA'ere mere kommer for at snakke med hinanden end at lytte til speakere, så sørg for, at de har masser af mulighed for at samles omkring kaffekanderne.
3. Let tilgængelig: Til store konventer er det af og til nødvendigt at holde nogle af de åbne møder i andre bygninger end i selve konventets hovedkvarter. Tilstræb at tilrettelægge møderne, så medlemmerne ikke behøver at gå mere end nogle få husblokke for at komme til et møde eller et panel. En undtagelse kan være konventets sidste åbne møde, hvorfra gæsterne sandsynligvis vil tage direkte af sted.
4. Hotel og motel reservationer: Man kan tit få trykte oversigter over lokale overnatningssteder med priser og anden information i det lokale handelskammer, turistinformation e.l. Send så vidt muligt sådan en oversigt ud sammen med tilmeldingsblanketten, så medlemmerne kan foretage reservation længe inden konventet. Gå ikke ud fra, at alle AA'ere vil bo på mellemklasse- eller luksushoteller, når I udsender oversigten. Orientér også om de billigere hoteller og moteller. Nogle steder gives der også orientering om campingpladser a.h.t.. de AA'ere, der har campingvogne eller

- telte med.
5. Professionel hjælp: Tøv ikke med at benytte jer af den hjælp, I kan få hos det lokale handelskammers personale eller konventarrangører. De kender på forhånd de problemer, I vil blive stillet overfor, og de kan yde uvurderlig rådgivning og hjælp.
 6. Stande: I kan på en tiltalende og problemfri måde videregive vigtig AA-information ved at benytte stande, som kan fås hos G.S.O. Hvis I meddeler os tidspunktet for jeres sammenkomst, sender vi uopfordret to af dem. Den ene er den store poster "Inside A.A.", der i billeder forklarer vor servicestruktur. Den anden omfatter et udvalg af vore pjecer og bogomslag for at informere om vor litteratur. Se i vores litteraturliste, om der er andet materiale, I kan bruge, eller skriv til G.S.O. efter forslag.
 7. Konkurrér ikke med sidste år. Selvom det er bedst at undgå at konkurrere med tidligere konventer, vil du naturligvis som konventets formand vide at drage nytte af de erfaringer, tidligere års udvalg har gjort.

AA og AL-ANON

Følgende spørgsmål bliver ofte rejst:

Hvordan kan AA og Al-Anon samarbejde i forbindelse med lokal- og distriktskonventer og andre sammenkomster ?

I overensstemmelse med princippet om uafhængighed bør et konvent være enten et AA eller et Al-Anon arrangement - ikke begge dele. Imidlertid inviterer de fleste konventudvalg Al-Anon til at deltage ved at planlægge dets egen del af programmet, og udvalget sørger for faciliteter til Al-Anon-møderne.

Bør et konventudvalg yde bidrag fra et overskud til Al-Anon ?

I overensstemmelse med Traditionerne om uafhængighed i begge Fællesskaber og for at fastholde reglerne om "samarbejde men ikke tilknytning" er det foreslået, at AA ikke giver gaver eller yder bidrag til Al-Anon. På samme måde bør AA ikke modtage bidrag fra Al-Anon. Hvis man har valgt separat tilmelding for både AA og Al-Anon, kan indtægterne nemt holdes adskilt.

Regler for båndoptagelser m.v.

1. Delte erfaringer gør det klart, at båndoptagelser m.v. på et AA-konvent ikke kan overlades til tilfældigheder. Det er en vanskelig og tidskrævende opgave inkl. det forberedende arbejde med speakerne og beslutning om, hvem der skal stå for optagelserne på selve konventet, operatørens og hjælpernes adfærd under konventet samt opfølgningen efter konventet.
2. Den for optagelser ansvarlige kan handle på konventets vegne ved indgåelse af aftaler med den, der skal foretage optagelserne på konventet. Det bør gøres skriftligt.
3. Den for optagelser ansvarlige kan udarbejde en formular, på hvilken speakerne kan indvillige i hhv. modsætte sig, at deres indlæg optages.
4. Erfaringen viser, at det er bedst at opfordre speakere til ikke at benytte deres fulde navn eller at nævne tredje part ved deres fulde navn i indlæggene. Styrken i vore Traditioner om anonymitet forstærkes af speakere, der ikke bruger deres efternavn og ved at de firmaer, der står for optagelserne, ikke identificerer speakerne ved efternavn, titler, erhverv eller lignende beskrivelse.
5. Den for optagelser ansvarlige overvejer grundigt, hvilken operatør der har forståelse for Traditionerne.
6. Den aftale, konventets udvalg har udarbejdet, fastlægger, hvad der kan blive solgt hhv. udstillet på stedet.
7. Konventet gør det klart, at optagelser som helhed ikke er en officiel del af konventet.
8. Udvalget udarbejder retningslinier, der fuldstændigt udelukker videooptagelse af speakere. Henviser til Conference Action.
9. Konventudvalget afstår helt fra at modtage afgifter for optagelserne. Udvalgene skal opmuntres til at følge Traditionerne og til ikke at omgå dem.

AA-retningslinier - om samarbejde med domstole og behandlingsprogrammer

fra G S 0, Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvornår og hvorfor AA begyndte at samarbejde med de udøvende myndigheder?

I 1942 bragte AA-medlemmer fra San Francisco det første møde til San Quentin Fængslet på fængselsinspektør Clinton T. Duffy's foranledning. Denne forgangsbegivenhed var starten på AA's samarbejde med retssystemet, indbefattet direkte kommunikation med dommere og tilsynsværger. Dette tolvtrinsarbejdes eneste formål var - dengang og nu - at bringe budskabet videre til alkoholikeren, der stadig lider. For at opfylde dette formål har AAere lært at videregive AA-viden inden for retssystemet.

Tilsynsværger såvel som dommere forlanger ofte af folk, som er indblandet i alkoholrelaterede lovovertrædelser, at de deltager i AA-møder. Nogle AA-medlemmer finder det svært at acceptere denne 'eksterne' praksis i lyset af vor Tredje Tradition:

"Den eneste betingelse for at blive medlem af AA er et ønske om at holde op med at drikke." Måske er det en hjælp at huske på, at vore Traditioner gælder for os og ikke berøres af regler opstillet af eksterne institutioner - vi samarbejder uden tilknytning. Ved at holde sig til alle Tolv Traditioner er mange grupper i stand til at byde hver enkelt nykommer velkommen, uanset hvordan han er kommet til mødet.

I de senere år er der etableret et større antal "kør-sikkert"-programmer for bilister på kant med loven efter en affære relateret til alkohol. Disse programmer har mange forskellige navne, såsom Alcohol Safety Action Project (A.S.A.P.), Driving While Intoxicated (D.W.I.) o.l. Mange AA-udvalg som samarbejder med disse programmer, giver deltagerne mulighed for at høre om AA, og som følge heraf er mange i dag medlemmer af AA.

Fra side 102 i Den store Bog, Anonyme Alkoholikere: Den praktiske erfaring viser, at intet sikrer frihed fra trangen til at drikke mere end et intensivt arbejde med andre alkoholikere. Det fungerer, når alle andre aktiviteter slår fejl Du kan hjælpe, hvor ingen andre kan.... på grundlag af din egen erfaring med drikkeriet sker det, at du kan være en enestående hjælp for andre alkoholikere. Kritiser aldrig, men vær samarbejdsvillig. Hjælpsomhed er dit eneste mål."

Så længe det at bringe budskabet videre hjælper os, som allerede er i AA, til at bevare vor ædruelighed, er denne form for viderebringelse af budskabet derfor en succes. Det er vort ansvar at gøre AA's budskab frit tilgængelig. Hvad den lidende gør ved budskabet, er ikke vort ansvar. Kun én "statistik" er af interesse for os i AA: Den næste person, som måne have brug for vor hjælp.

Hvilke grundlæggende elementer er fælles for alle sådanne ikke-AA programmer?

I de fleste tilfælde vil alle retslige programmer for "alkoholiske" lovovertrædere forløbe efter følgende generelle skema:

- Samtale før retssagen.
- Frifindelse, domfældelse eller fortsat sagsbehandling (i tilfælde af domfældelse følger afsoning eller betinget løsladelse).
- Retslig undervisning i alkoholisme, almindelige (uden for retten) AA-møder eller fængsling.

Lovovertrædere med en betinget dom eller under prøveløsladelse kan af dommeren få pålagt at gå til møder af den ene eller anden slags.

Den retslige undervisning (under tiden kaldt Honour Court Meeting) finder som regel sted i retsbygningen og kan være en af tre typer møder:

1. Møder om AA, sædvanligvis ledet af AA-medlemmer, om end undertiden under forsæde af en retsembedsmand.
2. Møder holdt af forskellige sektorer med en læge, der redegør for alkoholisme, og andre professionelle og/eller frivillige, der taler om alkoholisme. Sædvanligvis overlades mindst en session til AA-medlemmer, som foranstalter et "prøve"-AA-møde. De fortæller kort deres egen historie og endvidere, hvordan AA arbejder. AA-medlemmer, som har erfaring heri, siger at det er vigtigt at undgå at kritisere noget. Disse møder synes at fungere bedst, når AA-speakerne betoner fordelene ved ædruelighed og AA's livsform.
3. Møder sponsoreret af familiedomstole, eventuelt omfattende prøver på Al-Anon og Alateen-møder afholdt for ægtefæller og børn til lovovertræderen. Disse afholdes selvsagt adskilt fra AA-møderne.

Det er vigtigt at forklare forskellen mellem disse retslige lektioner og almindelige (eksterne) AA-møder samt at have AA-litteratur til rådighed ved hvert møde.

Møder uden for retten

Undertiden bliver møder så store, at de fører til dannelsen af nye "eksterne" grupper - almindelige AA-grupper, som mødes uden for retsbygningen og vælger et nyt navn uden tilknytning til domstolen.

Når nogle dommere som en forudsætning for en retslig betinget dom eller en prøveløsladelse pålægger lovovertrædere at deltage i almindelige AA-møder, kan loven påbyde dem at afkræve hver enkelt lovovertræder bevis for hans/hendes deltagelse i det pålagte antal møder.

Hvilke AA-traditioner vejleder os vedrørende samarbejde med disse programmer?

Dem alle, men specielt følgende har været nævnt:

Første: Vor fælles velfærd bør komme først, personlig helbredelse afhænger af sammenholdet i AA.

Anden: Når der drejer sig om gruppens anliggender; er der kun én autoritet - en kærlig Gud - sådan som han udtrykker sig i vor gruppesamvittighed. Vore ledere er kun betroede tjenere, de bestemmer ikke.

Tredje: Den eneste betingelse for at blive medlem af AA er et ønske om at holde op med at drikke.

Femte: Hver gruppe har kun ét hovedformål: At bringe budskabet videre til alkoholikeren, som stadig lider

Sjette: En AA-gruppe bør aldrig yde økonomisk støtte el/er låne AA-navnet ud til noget beslægtet formål eller fremmed foretagende, for at penge-, ejendoms- eller prestigespørgsmål ikke skal aflede os fra vort egentlige formål.

Tiende: AA tager ikke stilling til spørgsmål uden for fællesskabet. AA-navnet bør derfor aldrig inddrages i offentlige debatter

Elvte: Vor udbredelse af kendskabet til AA er i højere grad baseret på tiltrækning end agitation. Når det gælder presse, radio og TV' bør personlig anonymitet altid bevares.

Tolvte: Anonymitet er det åndelige grundlag for alle vore traditioner; der til stadighed minder os om, at princippet går forud for personen

Hvori består de mest almindelige problemer og hvordan løses de?

A. At få AA-medlemmer til at engagere sig

Mange AA-medlemmer er ikke klar over, at denne form for Tolvetrinsarbejde findes, og at de har mulighed for at deltage heri.

Nogle steder koordineres denne service af Udvalget til Samarbejde med de professionelle. Ofte fører et løbende Tolvetrinsarbejde inden for retssystemet til oprettelsen af et underudvalg, tilknyttet regions- eller hovedkontoret/intergruppen. Det er vigtigt at mobilisere tilstrækkeligt mange AA-medlemmer til at imødekomme AA's forpligtelser inden for retssystemet, uden at det går ud over andet servicearbejde.

Normalt er det op til udvalgsmedlemmerne at dele erfaringer med andre AA'ere, således at endnu flere forstår, hvordan de kan deltage i denne form for Tolvetrinsarbejde. (Se: HVILKE AA-MEDLEMMER ER BEDST EGNEDT? Side 4)

B. Misforståelser af disse programmer blandt AA'ere og blandt lovovertræderne

Nogle AA-medlemmer bliver oprørte, når de hører om denne form for Tolvetrinsarbejde. For eksempel:

1. Når et sådant program starter, har den lille AA-gruppe måske flere nykommere end medlemmer, der kommer regelmæssigt til møderne. Nogle medlemmer føler, at deres gruppe invaderes.

Et sådant problem kan normalt løses ved at arrangere et møde mellem dommeren og medlemmer fra forskellige omkringliggende grupper og bede dommeren "spredde" nykommerne ud på flere "åbne" møder.

En mulighed, når mange nykommere henvist af retten dukker op ved et møde, er at AA-medlemmerne deler gruppen op i små diskussionsgrupper med nogle få faste medlemmer siddende i hver gruppe af nykommere.

Under alle omstændigheder er det nok en god ide, at dommeren henviser folk til "åbne" AA-møder for det tilfældes skyld, at nogle af de henviste ikke anser sig selv for at være alkoholikere. Ved at overlade retten en liste over "åbne" møder undgår man ofte henvisninger til "lukkede" møder.

2. Nogle medlemmer har det fejlagtige indtryk, at sådanne programmer "knytter" (AA til fremmede foretagender eller betyder godkendelse fra AA's side at et retsligt eller D.W.I.-program. Men AA's samarbejde med disse programmer betyder lige så lidt "tilknytning" eller "godkendelse" som AA-møder afholdt på hospitaler og i fængsler.

Ved en retslig undervisning eller et møde om AA forklarer de involverede AA'ere, at delle ikke er et almindeligt AA-møde. Det understreges, at AA er selvforsynende og således ikke kan tage imod gratis lokaler eller litteratur fremskaffet af ikke-AA kilder og at AA er fuldstændig uafhængig af domstolene eller andre foretagender. Det påpeges, at AA-grupper ikke fremtvinger mødedeltagelse eller registrerer defremmødte. Domstolene kan gøre dette, eftersom de ikke er bundet af AA's Traditioner.

C. Obligatorisk deltagelse i AA-møder

Alle vi, der er ædru i AA, ved, at for at blive rask måtte vi ville det for vor egen skyld - hvis ikke fra starten, så på et eller andet tidspunkt. Vi kunne ikke holde os ædru, blot fordi det blev forlangt af os, eller for nogen andens skyld. Alligevel kan man sige, at alle AA-medlemmer på en måde er blevet "dømt" til AA, enten af deres arbejdsgiver, familie, venner, læge eller af deres egen indre smerte. I AA er vi ikke interesserede i, hvad eller hvem der først sender alkoholikeren til os. Vort ansvar er at vise, at AA er en livsstil, så alle nykommere, der behøver den, måne ønske den.

D. Den fjendtlige indstilling hos nogen af dem, som af domstolene er blevet pålagt at deltage i AA-møder

Nogle af disse nykommere ankommer meget vrede over at skulle være i AA. Det er let at forstå. Det er op til os at være tålmodige og tolerante over for den syge og vrede nykommer.

Een bestemt dommer gør følgende, når han sender en lovovertræder til AA. Han fortæller dem om Fællesskabet og giver hver enkelt et lille kort med en mødeliste samt information om, hvordan man skal forholde sig på et AA-møde - inklusive at komme til tiden, blive til mødet er slut, ikke forstyrre etc.. Når en dommer er villig til at gøre dette, hjælper det med til at undgå, at lovovertræderen kommer for sent, afbryder for at få underskrevet sit mødekort eller på en anden måde forstyrrer mødet.

E. Bevis på deltagelse i AA-møder

Det er vigtigt, at dommere forstår, at deltagelse i AA-møder ikke garanterer nogens fremtidige ædruelighed. Ikke desto mindre kræver nogle dommere lovmæssigt skriftligt bevis på, at lovovertræderen har deltaget i et bestemt antal møder. Når en nykommer henviser til retten deltager i et AA-møde, vil gruppesekretæren (eller et andet betroet medlem) oftest gerne sætte deres fornavn eller initialer på en seddel fra retten, der bekræfter, at den og den var til møde den specielle dato.

Alle involverede parter ved, at hverken medlemmer eller gruppen er bundet på nogen måde med denne underskrift, og at denne håndsrækning ikke knytter gruppen til noget andet program. Den demonstrerer blot samarbejdsvillighed.

I nogle områder giver domstolene AA-grupperne lukkede, frankerede konvolutter adresseret til domstolen. Gruppeseekretæren annoncerer ved mødets start, at alle, der har brug for sådan en konvolut, kan få en efter mødet. Nykommeren tager konvolutten, skriver sit navn og/eller afsenderadresse på den og poster den.

I andre områder har hver enkelt samarbejdende gruppe et ark, de har modtaget fra domstolen, og sekretæren annoncerer, at det er muligt for nykommere henviset af retten at skrive sig på efter mødet. Sekretæren sender arket (i kuverter leveret af den pågældende myndighed) til kontoret, som har sendt aspiranten til AA. Således er det ikke AA-gruppens underskrift, men aspiranten selv, der med sin underskrift bekræfter, at han eller hun var til mødet.

Det er vigtigt at bemærke, at en vejledende afgørelse på 1983-Hovedservicekonferencens Udvalg til Samarbejde med de professionelle siger, at: AA udsteder ikke anbefalingskrivelser til prøveløsladelseskomitéer, advokater, retsmedsmænd, socialkontorer, arbejdsgivere etc.."

F. Tilbud fra en myndighed om at betale AA-medlemmer for at ledsage aspiranter til og fra AA-møder

Det er vigtigt for AA-medlemmer at forklare de ansvarlige myndighedspersoner, at AA er strengt selvforsynende (se Syvende Tradition), og at AA-medlemmer ikke modtager betaling for Tolvtetrins (eller noget andet) arbejde (se Ottende Tradition vedrørende ikke professionalisme). Vi arbejder med andre alkoholikere for at bevare vor egen ædruelighed, ikke for at tjene penge. Det er vort ansvar at gøre dette klart, også for nykommere henviset af retten.

Som AA-medlemmer er vi ikke kvalificerede til at bedømme, godkende eller bekæmpe noget andet program omhandlende alkoholisme, og det er heller ikke nogen god idé at give indtryk af, at vi er professionelle, videnskabelige eksperter. Vi kan kun hjælpe med vor egen erfaring.

(Bemærk: AA-medlemmer ansat til at arbejde som professionelle inden for alkoholisme er selvfølgelig en anden sag, eftersom de bliver betalt for professionelt arbejde. Selv her bliver de ikke betalt for at udføre Tolvetrinsarbejde.

Hvilke AA-medlemmer er bedst egnede til at samarbejde med sådanne programmer?

Ethvert AA-medlem kan deltage sammen med andre AA'ere inden for dette værdifulde serviceområde. Det ser ud til, at de der har haft mest held med arbejdet, er AA-medlemmer, som:

- har flere års uafbrudt ædruelighed, sindsro og vedholdenhed, kombineret med en klar forståelse af formålet med Tolvtrinsarbejde;
- har bred AA-erfaring, ikke blot i mere end én gruppe, men tillige inden for servicearbejde i hovedkontor- (intergruppe-) og andre serviceområder;
- har forståelse for AA-erfaringerne nedfældet i Den store Bog, AA Comes of Age, Tolv Trin og Tolv Traditioner og andre AA-publikationer.

Hvordan kan du hjælpe til med at starte et program, såfremt et sådant ikke eksisterer i dit område?

Du har allerede gjort en god begyndelse ved at sætte dig ind i dette materiale. Følg dette op ved at undersøge, om andre AA-medlemmer i dit område er interesserede i og har kendskab til sådanne programmer.

Undersøg, om dit lokale hovedservicekontor eller regionsudvalget for diverse serviceområder ved, hvor der er brug for en sådan hjælp.

Tal med andre AA'ere og hold et møde med andre grupper for at fortælle om dine planer. Undersøg, om de vil være interesserede i et samarbejde og på hvilken måde (Vær tålmodig - ikke alle medlemmer er interesserede i den slags arbejde; deres følelser skal respekteres såvel som dine).

Når du har samlet en kerne af AA'ere, kan 2-3 af jer aflægge besøg hos en lokal retsombudsmand. Tag AA-information med jer, såsom pjecerne AA og samfundet og Dette er AA", og tilbyd at tage den pågældende med til et "åbent" AA-møde. Slap af. Hvis dette er det rigtige tidspunkt, vil programmet gå i gang. Hvis det ikke sker, så afvent en bedre lejlighed.

Pjecer

AA i fængsler

At tale ved møder uden for AA

AA og samfundet

How AA Members Cooperate With Professionals" "AA Tradition - How it Developed"

The Twelve Traditions Illustrated

If You are a Professional...

AA Membership Survey

A Brief Guide to Alcoholics Anonymous

Let's Be Friendly With Our Friends

It Sure Beats Sitting In a Cell

AA and Employee Assistance Programs

Members of the Clergy Ask About Alcoholics Anonymous

Servicemateriale samt Retningslinier

AA Fact File

Information on Alcoholics Anonymous

Sharing Experience on Coping with Influx of New Members

Retningslinier: Samarbejde med de professionelle

Videoer

Hope: Alcoholics Anonymous

It Sure Beats Sitting in a Cell

AA-Rap with Usv

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark august 1996

-om samarbejde med domstole og behandlingsprogrammer

fra G S O, Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvornår og hvorfor AA begyndte at samarbejde med de udøvende myndigheder?

I 1942 bragte AA-medlemmer fra San Francisco det første møde til San Quentin Fængslet på fængselsinspektør Clinton T. Duffy's foranledning. Denne forgangsbegivenhed var starten på AA's samarbejde med retssystemet, indbefattet direkte kommunikation med dommere og tilsynsværger. Dette tolvtrinarbejdes eneste formål var - dengang og nu - at bringe budskabet videre til alkoholikeren, der stadig lider. For at opfylde dette formål har AAere lært at videregive AA-viden inden for retssystemet.

Tilsynsværger såvel som dommere forlanger ofte af folk, som er indblandet i alkoholrelaterede lovovertrædelser, at de deltager i AA-møder. Nogle AA-medlemmer finder det svært at acceptere denne 'eksterne' praksis i lyset af vor Tredje Tradition:

"Den eneste betingelse for at blive medlem af AA er et ønske om at holde op med at drikke." Måske er det en hjælp at huske på, at vore Traditioner gælder for os og ikke berøres af regler opstillet af eksterne institutioner - vi samarbejder uden tilknytning. Ved at holde sig til alle Tolv Traditioner er mange grupper i stand til at byde hver enkelt nykommer velkommen, uanset hvordan han er kommet til mødet.

I de senere år er der etableret et større antal "kør-sikkert"-programmer for bilister på kant med loven efter en affære relateret til alkohol. Disse programmer har mange forskellige navne, såsom Alcohol Safety Action Project (A.S.A.P.), Driving While Intoxicated (D.W.I.) o.l. Mange AA-udvalg som samarbejder med disse programmer, giver deltagerne mulighed for at høre om AA, og som følge heraf er mange i dag medlemmer af AA.

Fra side 102 i Den store Bog, Anonyme Alkoholikere: Den praktiske erfaring viser, at intet sikrer frihed fra trangen til at drikke mere end et intensivt arbejde med andre alkoholikere. Det fungerer, når alle andre aktiviteter slår fejl Du kan hjælpe, hvor ingen andre kan.... på grundlag af din egen erfaring med drikkeriet sker det, at du kan være en enestående hjælp for andre alkoholikere. Kritiser aldrig, men vær samarbejdsvillig. Hjælpsomhed er dit eneste mål."

Så længe det at bringe budskabet videre hjælper os, som allerede er i AA, til at bevare vor ædruelighed, er denne form for viderebringelse af budskabet derfor en succes. Det er vort ansvar at gøre AA's budskab frit tilgængelig. Hvad den lidende gør ved budskabet, er ikke vort ansvar. Kun én "statistik" er af interesse for os i AA: Den næste person, som måne have brug for vor hjælp.

Hvilke grundlæggende elementer er fælles for alle sådanne ikke-AA programmer?

I de fleste tilfælde vil alle retslige programmer for "alkoholiske" lovovertrædere forløbe efter følgende generelle skema:

- Samtale før retssagen.
- Frifindelse, domfældelse eller fortsat sagsbehandling (i tilfælde af domfældelse følger afsoning eller betinget løsladelse).
- Retslig undervisning i alkoholisme, almindelige (uden for retten) AA-møder eller fængsling.

Lovovertrædere med en betinget dom eller under prøveløsladelse kan af dommeren få pålagt at gå til møder af den ene eller anden slags.

Den retslige undervisning (under tiden kaldt Honour Court Meeting) finder som regel sted i retsbygningen og kan være en af tre typer møder:

1. Møder om AA, sædvanligvis ledet af AA-medlemmer, om end undertiden under forsæde af en retsembedsmand.
2. Møder holdt af forskellige sektorer med en læge, der redegør for alkoholisme, og andre professionelle og/eller frivillige, der taler om alkoholisme. Sædvanligvis overlades mindst en session til AA-medlemmer, som foranstalter et "prøve"-AA-møde. De fortæller kort deres egen historie og endvidere, hvordan AA arbejder. AA-medlemmer, som har erfaring heri, siger at det er vigtigt at undgå at kritisere noget. Disse møder synes at fungere bedst, når AA-speakerne betoner fordelene ved ædruelighed og AA's livsform.
3. Møder sponsoreret af familiedomstole, eventuelt omfattende prøver på Al-Anon og Alateen-møder afholdt for ægtefæller og børn til lovovertræderen. Disse afholdes selvsagt adskilt fra AA-møderne.

Det er vigtigt at forklare forskellen mellem disse retslige lektioner og almindelige (eksterne) AA-møder samt at have AA-litteratur til rådighed ved hvert møde.

Møder uden for retten

Undertiden bliver møder så store, at de fører til dannelsen af nye "eksterne" grupper - almindelige AA-grupper, som mødes uden for retsbygningen og vælger et nyt navn uden tilknytning til domstolen.

Når nogle dommere som en forudsætning for en retslig betinget dom eller en prøveløsladelse pålægger lovovertrædere at deltage i almindelige AA-møder, kan loven påbyde dem at afkræve hver enkelt lovovertræder bevis for hans/hendes deltagelse i det pålagte antal møder.

Hvilke AA-traditioner vejleder os vedrørende samarbejde med disse programmer?

Dem alle, men specielt følgende har været nævnt:

Første: Vor fælles velfærd bør komme først, personlig helbredelse afhænger af sammenholdet i AA.

Anden: Når der drejer sig om gruppens anliggender; er der kun én autoritet - en kærlig Gud - sådan som han udtrykker sig i vor gruppesamvittighed. Vore ledere er kun betroede tjenere, de bestemmer ikke.

Tredje: Den eneste betingelse for at blive medlem af AA er et ønske om at holde op med at drikke.

Femte: Hver gruppe har kun ét hovedformål: At bringe budskabet videre til alkoholikeren, som stadig lider

Sjette: En AA-gruppe bør aldrig yde økonomisk støtte el/er låne AA-navnet ud til noget beslægtet formål eller fremmed foretagende, for at penge-, ejendoms- eller prestigespørgsmål ikke skal aflede os fra vort egentlige formål.

Tiende: AA tager ikke stilling til spørgsmål uden for fællesskabet. AA-navnet bør derfor aldrig inddrages i offentlige debatter

Elvte: Vor udbredelse af kendskabet til AA er i højere grad baseret på tiltrækning end agitation. Når det gælder presse, radio og TV' bør personlig anonymitet altid bevares.

Tolvte: Anonymitet er det åndelige grundlag for alle vore traditioner; der til stadighed minder os om, at princippet går forud for personen

Hvori består de mest almindelige problemer og hvordan løses de?

A. At få AA-medlemmer til at engagere sig

Mange AA-medlemmer er ikke klar over, at denne form for Tolvetrinsarbejde findes, og at de har mulighed for at deltage heri.

Nogle steder koordineres denne service af Udvalget til Samarbejde med de professionelle. Ofte fører et løbende Tolvetrinsarbejde inden for retssystemet til oprettelsen af et underudvalg, tilknyttet regions- eller hovedkontoret/intergruppen. Det er vigtigt at mobilisere tilstrækkeligt mange AA-medlemmer til at imødekomme AA's forpligtelser inden for retssystemet, uden at det går ud over andet servicearbejde.

Normalt er det op til udvalgsmedlemmerne at dele erfaringer med andre AA'ere, således at endnu flere forstår, hvordan de kan deltage i denne form for Tolvetrinsarbejde. (Se: HVILKE AA-MEDLEMMER ER BEDST EGNED? Side 4)

B. Misforståelser af disse programmer blandt AA'ere og blandt lovovertræderne

Nogle AA-medlemmer bliver oprørte, når de hører om denne form for Tolvetrinsarbejde. For eksempel:

1. Når et sådant program starter, har den lille AA-gruppe måske flere nykommere end medlemmer, der kommer regelmæssigt til møderne. Nogle medlemmer føler, at deres gruppe invaderes.

Et sådant problem kan normalt løses ved at arrangere et møde mellem dommeren og medlemmer fra forskellige omkringliggende grupper og bede dommeren "sprede" nykommerne ud på flere "åbne" møder.

En mulighed, når mange nykommere henvist af retten dukker op ved et møde, er at AA-medlemmerne deler gruppen op i små diskussionsgrupper med nogle få faste medlemmer siddende i hver gruppe af nykommere.

Under alle omstændigheder er det nok en god ide, at dommeren henviser folk til "åbne" AA-møder for det tilfældes skyld, at nogle af de henviste ikke anser sig selv for at være alkoholikere. Ved at overlade retten en liste over "åbne" møder undgår man ofte henvisninger til "lukkede" møder.

2. Nogle medlemmer har det fejlagtige indtryk, at sådanne programmer "knytter" (AA til fremmede foretagender eller betyder godkendelse fra AA's side at et retsligt eller D.W.I.-program. Men AA's samarbejde med disse programmer betyder lige så lidt "tilknytning" eller "godkendelse" som AA-møder afholdt på hospitaler og i fængsler.

Ved en retslig undervisning eller et møde om AA forklarer de involverede AA'ere, at delle ikke er et almindeligt AA-møde. Det understreges, at AA er selvforsynende og således ikke kan tage imod gratis lokaler eller litteratur fremskaffet af ikke-AA kilder og at AA er fuldstændig uafhængig af domstolene eller andre foretagender. Det påpeges, at AA-grupper ikke fremtvinger mødedeltagelse eller registrerer defremmødte. Domstolene kan gøre dette, eftersom de ikke er bundet af AA's Traditioner.

C. Obligatorisk deltagelse i AA-møder

Alle vi, der er ædru i AA, ved, at for at blive rask måtte vi ville det for vor egen skyld - hvis ikke fra starten, så på et eller andet tidspunkt. Vi kunne ikke holde os ædru, blot fordi det blev forlangt af os, eller for nogen andens skyld.

Alligevel kan man sige, at alle AA-medlemmer på en måde er blevet "dømt" til AA, enten af deres arbejdsgiver, familie, venner, læge eller af deres egen indre smerte. I AA er vi ikke interesserede i, hvad eller hvem der først sender alkoholikeren til os. Vort ansvar er at vise, at AA er en livsstil, så alle nykommere, der behøver den, måne ønske den.

D. Den fjendtlige indstilling hos nogen af dem, som af domstolene er blevet pålagt at deltage i AA-møder

Nogle af disse nykommere ankommer meget vrede over at skulle være i AA. Det er let at forstå. Det er op til os at være tålmodige og tolerante over for den syge og vrede nykommer.

Een bestemt dommer gør følgende, når han sender en lovovertræder til AA. Han fortæller dem om Fællesskabet og giver hver enkelt et lille kort med en mødeliste samt information om, hvordan man skal forholde sig på et AA-møde - inklusive at komme til tiden, blive til mødet er slut, ikke forstyrre etc.. Når en dommer er villig til at gøre dette, hjælper det med til at undgå, at lovovertræderen kommer for sent, afbryder for at få underskrevet sit mødekort eller på en anden måde forstyrrer mødet.

E. Bevis på deltagelse i AA-møder

Det er vigtigt, at dommere forstår, at deltagelse i AA-møder ikke garanterer nogens fremtidige ædruelighed. Ikke desto mindre kræver nogle dommere lovmæssigt skriftligt bevis på, at lovovertræderen har deltaget i et bestemt antal møder. Når en nykommer henvist at retten deltager i et AA-møde, vil gruppesekretæren (eller et andet betroet medlem) oftest gerne sætte deres fornavn eller initialer på en seddel fra retten, der bekræfter, at den og den var til møde den specielle dato.

Alle involverede parter ved, at hverken medlemmer eller gruppen er bundet på nogen måde med denne underskrift, og at denne håndsrækning ikke knytter gruppen til noget andet program. Den demonstrerer blot samarbejdsvillighed.

I nogle områder giver domstolene AA-grupperne lukkede, frankerede konvolutter adresseret til domstolen. Gruppesekretæren annoncerer ved mødets start, at alle, der har brug for sådan en konvolut, kan få en efter mødet. Nykommeren tager konvolutten, skriver sit navn og/eller afsenderadresse på den og poster den.

I andre områder har hver enkelt samarbejdende gruppe et ark, de har modtaget fra domstolen, og sekretæren annoncerer, at det er muligt for nykommere henvist af retten at skrive sig på efter mødet. Sekretæren sender arket (i kuverter leveret af den pågældende myndighed) til kontoret, som har sendt aspiranten til AA. Således er det ikke AA-gruppens underskrift, men aspiranten selv, der med sin underskrift bekræfter, at han eller hun var til mødet.

Det er vigtigt at bemærke, at en vejledende afgørelse på 1983-Hovedservicekonferencens Udvalg til Samarbejde med de professionelle siger, at: AA udsteder ikke anbefalingsskrivelser til prøveløsladelseskomitéer, advokater, retsmedsmænd, socialkontorer, arbejdsgivere etc.."

F. Tilbud fra en myndighed om at betale AA-medlemmer for at ledsage aspiranter til og fra AA-møder

Det er vigtigt for AA-medlemmer at forklare de ansvarlige myndighedspersoner, at AA er strengt selvforsynende (se Syvende Tradition), og at AA-medlemmer ikke modtager betaling for Tolvtrins (eller noget andet) arbejde (se Ottende Tradition vedrørende ikke professionalisme). Vi arbejder med andre alkoholikere for at bevare vor egen ædruelighed, ikke for at tjene penge. Det er vort ansvar at gøre dette klart, også for nykommere henvist af retten.

Som AA-medlemmer er vi ikke kvalificerede til at bedømme, godkende eller bekæmpe noget andet program omhandlende alkoholisme, og det er heller ikke nogen god de at give indtryk af, at vi er professionelle, videnskabelige eksperter. Vi kan kun hjælpe med vor egen erfaring.

(Bemærk: AA-medlemmer ansat til at arbejde som professionelle inden for alkoholisme er selvfølgelig en anden sag, eftersom de bliver betalt for professionelt arbejde. Selv her bliver de ikke betalt for at udføre Tolvtrinsarbejde.

Hvilke AA-medlemmer er bedst egnede til at samarbejde med sådanne programmer?

Ethvert AA-medlem kan deltage sammen med andre AA'ere inden for dette værdifulde serviceområde. Det ser ud til, at de der har haft mest held med arbejdet, er AA-medlemmer, som:

- har flere års uafbrudt ædruelighed, sindsro og vedholdenhed, kombineret med en klar forståelse at formålet med Tolvtrinsarbejde;
- har bred AA-erfaring, ikke blot i mere end én gruppe, men tillige inden for servicearbejde i hovedkontor- (intergruppe-) og andre serviceområder;
- har forståelse for AA-erfaringerne nedfældet i Den store Bog, AA Comes of Age, Tolv Trin og Tolv Traditioner og andre AA-publikationer.

Hvordan kan du hjælpe til med at starte et program, såfremt et sådant ikke eksisterer i dit område?

Du har allerede gjort en god begyndelse ved at sætte dig ind i dette materiale. Følg dette op ved at undersøge, om andre AA-medlemmer i dit område er interesserede i og har kendskab til sådanne programmer.

Undersøg, om dit lokale hovedservicekontor eller regionsudvalget for diverse serviceområder ved, hvor der er brug for en sådan hjælp.

Tal med andre AA'ere og hold et møde med andre grupper for at fortælle om dine planer. Undersøg, om de vil være interesserede i et samarbejde og på hvilken måde (Vær tålmodig - ikke alle medlemmer er interesserede i den slags arbejde; deres følelser skal respekteres såvel som dine).

Når du har samlet en kerne af AA'ere, kan 2-3 af jer aflægge besøg hos en lokal retsmedsmand. Tag AA-information med jer, såsom pjecerne AA og samfundet og Dette er AA", og tilbyd at tage den pågældende med til et "åbent" AA-møde. Slap af. Hvis det er det rigtige tidspunkt, vil programmet gå i gang. Hvis det ikke sker, så afvent en bedre lejlighed.

Pjecer

AA i fængsler

At tale ved møder uden for AA

AA og samfundet

How AA Members Cooperate With Professionals" "AA Tradition - How it Developed"

The Twelve Traditions Illustrated

If You are a Professional...

AA Membership Survey

A Brief Guide to Alcoholics Anonymous

Let's Be Friendly With Our Friends

It Sure Beats Sitting In a Cell

AA and Employee Assistance Programs

Members of the Clergy Ask About Alcoholics Anonymous

Servicemateriale samt Retningslinier

AA Fact File

Information on Alcoholics Anonymous

Sharing Experience on Coping with Influx of New Members

Retningslinier: Samarbejde med de professionelle

Videoer

Hope: Alcoholics Anonymous

It Sure Beats Sitting in a Cell

AA-Rap with Usv

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

august 1996

AA-retningslinier - om litteraturudvalg

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Lad også litteratur bringe budskabet videre

Ligesom i Anonyme Alkoholikers første tid bringes AA's budskab om helbredelse fra misbrug af alkohol videre, ved at én alkoholiker taler med en anden. Siden førsteudgaven af Store Bog udkom i 1939, har litteratur spillet en betydelig rolle for udbredelsen af AA's budskab og kendskabet til AA's Tolvtrinsprogram for helbredelse.

Nykommeren, der for første gang kommer i en AA-gruppe, får måske en mødeliste, grundlæggende pjecer om helbredelse og - afhængig af den enkelte gruppes samvittighed, et eksemplar af At leve ædru eller den Store Bog.

I 1992 foreslog Konferencens litteraturudvalg, at bestyrelsens litteraturudvalg skulle udarbejde retningslinier for litteraturudvalg baseret på de i Fællesskabet delte erfaringer.

Disse retningslinier giver et resumé af delte erfaringer fra AA'ere i grupper, central- og intergruppekontorer, generelle serviceområder og distrikter, som har oprettet litteraturudvalg og delt om, hvordan "litteratur også kan bringe budskabet videre".

Opgaver for et litteraturudvalgsformand

Hvad enten det er i en gruppe, servicekontor eller intergruppe, region eller distrikt, er det litteraturudvalgets formands opgave,

- at informere grupper og medlemmer af distrikts- eller regionsråd om al til rådighed værende konferencegodkendt litteratur, audiovisuelt materiale og andre specielle hjælpemidler,
- at skaffe serviceorienteret litteratur til grupper, regioner og distrikter i det omfang, der er penge til det,
- at overveje ideer til foreslåede tilføjelser til og ændringer i konferencegodkendt litteratur og audiovisuelt materiale,
- at opfordre AA-medlemmer til at købe og læse konferencegodkendt litteratur.

Hvordan man kommer i gang

- Skriv til G.S.O. efter et eksemplar af kataloget over konferencegodkendt litteratur, ajourført litteratur-information og bestillingslister.
- Sæt jer ind i, hvad der findes af litteratur og audiovisuelt materiale.
- Bestil en Convention Kit Display (materiale, der kan udstilles ved AA-forsamlinger).
- Tal om servicekontorets, gruppens, regionens hhv. distriktets behov for litteratur.
- Opret et litteraturudvalg og lav en transportabel litteraturudstilling.
- Udarbejd et budget.
- Planlæg i forvejen, hvor I vil udstille AA-litteratur.

Litteraturformænd i grupperne

Gruppens litteraturformand sikrer sig, at konferencegodkendte AA-bøger og pjecer, som bestilles hos G.S.O. eller købes hos den lokale intergruppe (servicekontor), er til rådighed ved møder og udstillet på passende måde.

En gruppes litteraturformand eller -repræsentant kan få information om sit ansvar ved at skrive til the literature coordinator hos G.S.O. G.S.O. udsender regelmæssigt orientering til litteraturformænd, og G.S.O. fører også en liste over litteraturformænd og -repræsentanter.

Mange AA-grupper tegner fælles-abonnement på Box 4-5-9 (10 eksemplarer, 6 gange årligt, pris US\$ 6,00) for at dele dem ud til medlemmerne, hvorved de opnår regelmæssig forbindelse med AA i USA, Canada og lande over hele verden. Nogle grupper tegner også fælles-abonnement på A.A. Grapevine.

Regionale litteraturformænd

Erfaringen viser, at et grundigt kendskab til AA's litteratur er en god måde til at sikre, at vort hovedformål forbliver det vigtigste for AA-grupper og medlemmers succes. Du kan være en del af løsningen ved at fremhæve vore bøger, pjecer, videoer og servicemateriale.

Nogle regioner holder workshops for at hjælpe lokale gruppe- og distriktsformænd om, hvor AA-litteratur kommer fra og om Konference-proceduren.

Litteraturformænd for distrikter

Foreslåede retningslinier for et distrikts litteratur-udvalgs formand:

- Sørg for et lager af foreslået litteratur, som distriktsudvalgsmedlemmet kan give til nye repræsentanter i Servicekonferencen.
- Sørg for et lager af konferencegodkendt litteratur.
- Sørg for et tilstrækkeligt lager af alle aktuelle konferencegodkendte pjecer, bøger, videoer og andet materiale.
- Hold dig orienteret om nyt og kommende samt revideret litteraturmateriale fra G.S.O.
- Anbring dette materiale, så at det kan ses og købes ved alle arrangementer, herunder workshops, konferencer og møder.
- Bestil den nødvendige litteratur til regionens aktiviteter.
- Sæt dig ind i det generelle indhold i al (relevant) litteratur, så du kan svare på forespørgsler.
- Vær repræsenteret ved og deltag i litteraturudvalgets arrangementer og kommuniker så meget som muligt med General Service Conference og dennes bestyrelses litteratur-udvalg.

Reference-materiale til litteraturformænd

- En oversigt over emner og indhold i vor litteratur findes i The A.A. Service Manual (siderne S129 - S133, '93/'94 edition).
- An "stillingsbeskrivelse for litteraturformænd" findes i pjecen The A.A. Group (side 28). Denne beskrivelse dækker også funktionen på regionsplan.
- Conference-approved Literature and Other Service Material (katalog) med tilhørende bestillingsliste.
- Servicemateriale, der kan fås hos G.S.O. Denne serviceenhed råder over glimrende materiale, der kan hjælpe dig med at informere din region og GSR'ere.
- Box 4-5-9 (bestillings seddel): A.A.'s nyhedsbrev, som udkommer hver anden måned, bringer de nyeste Å-meddelelser og nyheder fra hele USA og Canada samt fra AA over hele verden. Bed GSR'ere i din region om at foreslå deres gruppe at tegne abonnement på Box 4-5-9 og bed din region om tilladelse til at tegne et fælles-abonnement til dit litteraturbord.
- The Literature Chairperson Information (formular, der fås hos G.S.O.) kan udfyldes og sendes til G.S.O.'s Literature Coordinator. Disse skemaer bør også være tilgængelige for GSR'erne i din region, så de kan tage dem med ud i deres grupper og få disses litteratur-repræsentanter registreret.

Erfaringer fra andre litteraturudvalg

Ét områdeudvalg gennemså al AA's litteratur og udarbejdede en rapport, der opsummeres her:

Under udførelse af dette projekt har vi foretaget en gennemgang af vor litteratur, ikke ulig det Fjerde Trin. Resultatet er ikke blevet en yderligere negativ holdning til vores litteratur, men snarere en voksende bevidsthed om vor litteraturs rigdom og de mange muligheder for dens anvendelse. Sammen med denne voksende bevidsthed er der opstået en samarbejdets ånd i bestræbelserne på at gøre vores litteratur så effektiv som overhovedet mulig.

Et andet områdeudvalg har udarbejdet retningslinier for valg af deres litteraturudvalg, møder, underudvalg og forbindelsespersoner til distrikterne, budget, tillidshverv og medlemmernes ansvar.

Begge udvalg konkluderede, at det hjælper til at bringe AA's budskab videre og opfylde vort hovedformål, når man udstiller AA-litteratur og audiovisuelt materiale ved alle tænkelige område- og distriktsarrangementer og sælger litteratur ved disse arrangementer.

En litteraturformand i et distrikt beretter:

Vi har en fortegnelse over alle pjecer og bøger og også over de fleste andre ting, såsom bånd, adresselister osv. Vi sælger disse ting til grupperne til den pris G.S.O. har fastsat. Vi giver ikke grupperne den rabat på 20 %, som vi får på pjecer, fordi det beløb hjælper til at dække udgifter for de pjecer, vi forærer gennem vores H&I (hospitals- og institutionsudvalg) og udvalgene til Information af offentligheden og Samarbejde med de professionelle. Vi har et månedligt litteraturmøde med grupperne i vort distrikt, hvor vi taler om eventuelle nye materialer, som er blevet udgivet af G.S.O. Vi forsøger også at udvælge en pjece eller en bog, som vi diskuterer for at hjælpe alle med at lære, hvor vigtig litteraturen er, når vi skal bringe budskabet videre.

Jeg har også stillet mig til rådighed for at komme med en litteraturudstilling til grupperes forretningsmøder samt til gruppemøder, hvor man studerer litteratur. Det lader til at være en vældig god måde at få litteraturens budskab ud på til adskillige mennesker på samme tid.

Min egen opfattelse er, at litteraturen er den bedste måde at bringe budskabet til alkoholikeren, som stadig lider, videre på. Der kan ikke opstå forvirring over ord, når man ser dem sort på hvidt. For at opnå dette, mener jeg, at hvad som helst, man kan gøre for at henlede folks opmærksomhed på litteraturen, er helt acceptabelt.

En litteraturformand i et område deler:

Min erfaring er begrænset til et år i områdeudvalget og mine iagttagelser af det i det foregående år. Vi beskæftiger os kun med konferencegodkendt litteratur, som er opført i kataloget. Grapevine hører under et særligt udvalg. For øjeblikket er vort formål at udstille materialet, så at GSR'ere og andre kan se, hvad der kan skaffes til deres grupper. Vi udstiller alle indbundne og hæftede bøger samt pjecer og et udvalg af de andre billigere serviceartikler. Vi stiller udstillingen op i forbindelse med alle områdeforsamlinger og distriktsudvalgsmøder, vor minikonference, statens konference, når vi opfordres til det, og hvor som helst vi bliver bedt om det, f.eks. ved workshops i distrikter eller områder samt begivenheder, der har med information af offentligheden at gøre.

Vi udstiller ikke nogen anden Tolvtrinslitteratur eller ting, der ikke står i kataloget og kan fås som serviceartikel fra G.S.O. Vi prøver at have mindst to eksemplarer af hver bog og fem af hver pjece på lager. Vi har én af hver af de andre ting, som vi kan få råd til.

Vi har ikke ret mange eksemplarer af the Final Conference Report eller AA's servicehåndbog, men de er til salg. Vi har som regel også flere end fem af servicepjecerne, såsom 'AA-gruppen', 'Your G.S.R.' og 'The Twelve Traditions Illustrated'. Overvejelserne bag mange eksemplarer af bøger og pjecer er som følger: Hvis nogen desperat ønsker sig en ting, sælger eller forærer vi den til vedkommende afhængigt af behovet. Dette er en gråzone, og vi kunne sikkert have brug for nogle faste regler. Vi prøver at præsentere en ting om måneden ved distriktsmødet. En slags "Hvis du aldrig har kigget i det her, er der

altså dette indeni"-fremstød.

Jeg tror, jeg trygt kan sige, at vi aldrig vil sælge litteratur med fortjeneste eller forhandle ikke-konferencegodkendte ting, medmindre vi alle beslutter at drikke igen. Vi ville sikkert heller ikke blive populær hos de enkelte grupper, hvis vi brugte hattepenge til udefra kommende ting.

Et andet område beretter:

Vores områdemøde har altid tre eller fire borde, hvor der præsenteres og sælges litteratur, som omfatter alle bøger og pjecer. Områdets litteraturformand beder som regel værts-distriktets udvalgsmedlem om at skaffe frivillige fra lokale grupper til at hjælpe med at bemande bordene. Det hjælper med til at gøre medlemmerne interesseret i litteraturen. En dame, som kun havde været med til det et par gange, før hun flyttede fra området, hjalp med at starte et litteraturudvalg i et andet område. Alt materiale om helbredelse er anbragt samlet og let at få øje på; herunder alle udgaver af den Store Bog, Braille og bånd, og ekstra materiale på spansk i områder, hvor der er en stor spansktalende befolkningsgruppe. Alle pjecer, videoer og bånd om information af offentligheden og samarbejde med professionelle holdes samlet og arrangeres overskueligt. Andre servicepjecer, retningslinier og Fact File er i en anden afdeling sammen med alle arbejdsbøger. Bordene er altid velordnede, og litteraturkatalogerne er lette at få øje på og at nå. Alle litteraturformænd bør være orienteret om, hvad der er på lager, og have et godt overblik over, hvad de enkelte ting er, så at de ved, hvor de skal finde svaret, hvis de får stillet spørgsmål.

Området købte én Store Bog på hvert sprog til en udstilling (50-året), som skulle have været overdraget til arkiverne på et senere tidspunkt, men de fleste blev solgt ved arrangementerne.

Vort lokale distrikt har en transportabel udstilling med alle pjecer, bogomslag, retningslinier, A.A. Fact File, Box 4-5-9, nyhedsbreve fra den lokale intergruppe og visitkort fra vores servicekontor med adresse og telefonnummer.

En distriktsformand rapporterer:

Jeg tog en kuffert med litteratur med ud til forskellige grupper og bad gruppens mødeleder om et par minutter til at vise, hvad de kunne få af konferencegodkendt litteratur. Det blev godt modtaget, især af grupper i små byer, der lå forholdsvis langt fra vores servicekontor. Ét distrikt i vores område har en litteraturformand, som skriver artikler i distriktets nyhedsbrev. Han fortæller om nogle interessante afsnit i den bog, han læser i øjeblikket.

Et servicekontor deler:

Vi har et godt forhold til vore generelle serviceudvalg og låner litteratur ud til udstillinger ved arrangementer i distriktet. Servicekontoret har en reol, hvor alle pjecer er udstillet. Disse er anbragt nær ved mødelisterne, så at en person, der ser efter mødelisterne, kan få øje på en pjece, der interesserer ham eller hende. Alle bøger sælges til katalogpris. Vi har en ret stor spansktalende befolkningsgruppe, så vi har en beholdning af litteratur på spansk. Ved alle sociale arrangementer afholder vi lodtrækning om litteratur og beder alle grupper om at donere noget litteratur til arrangementet. Det holder salget på servicekontoret i gang og får budskabet ud. Ofte, når nogen vinder en bog, spørger de, om der er en nykommer, der har brug for den, eller den bliver givet til et af vore udvalg.

Nogle vejledende beslutninger fra General Service Conference's litteraturudvalg

Det blev anbefalet, at:

1968: konferencegodkendt litteratur og G.S.O.'s retningslinier bliver udstillet og uddelt ved større forsamlinger.

1969: Man vælger ét gruppemedlem, der alene er ansvarlig for udbredelse af konference-godkendt litteratur og udstilling af det.

1971: De delegerede påtager sig ansvaret for at orientere AA'ere om al tilgængelig konferencegodkendt

litteratur, og at de ajourførte litteraturbestillingssedler, der forår og efterår udsendes sammen med Box 4-5-9, bliver gennemgået ved distriktsmøder og større forsamlinger.

1972: Det foreslås, at når en lokal AA-enhed (servicekontor, intergruppe, gruppe osv.) sælger ikke-konferencegodkendt litteratur, skal det tydeligt betegnes som sådant.

1977: Det blev foreslået, at AA-grupper opfordres til ikke at sælge litteratur, der ikke udgives af General Service Office hhv. Grapevine.

1986: I bestræbelsen på at styrke vort netværk af litteraturrepræsentanter for at sikre, at AA-litteratur kan fås ved møder, såvel som bestillingssedler til bøger og kassettebånd, som de enkelte må forventes at ønske, foreslås det, at grupperne udpeger en litteraturkoordinator.

Ånden i 1977-konferencens beslutning angående litteraturudstillinger i grupper fremhæves igen, og det forslag anbefales, at AA-grupper bør opmuntres til kun at udstille og sælge litteratur, som udgives og forhandles gennem General Service Office, A.A. Grapevine og andre afdelinger inden for AA.

Forbindelse med G.S.O.

G.S.O. fører en adresseliste over litteraturformænd (i USA og Canada). Alle får tilsendt Box 4-5-9. Hver nyvalgt litteraturformand modtager et velkomstbrev fra litteraturkoordinatoren hos G.S.O. Der vedlægges: The A.A. Group, litteraturkatalog, serviceartikel og konferencegodkendt litteratur, det aktuelle nummer af Box 4-5-9, abonnements-blanketter til Box 4-5-9, 5 frankerede kuverter, en fortegnelse over servicemateriale, som kan fås hos G.S.O.

Fra tid til anden udsendes en ajourført liste over ny og revideret litteratur af G.S.O.'s Publications Department.

Direkte telefonnummer til litteraturbestilling

G.S.O.'s Publications Department har et direkte telefonnummer til kunder, der afgiver bestillinger, vil have undersøgelser foretaget eller har problemer med modtagne bestillinger.

Det direkte nummer er: (001 212) 870-3312.

Dette nummer kan også bruges til at få oplysning om bestilling og gældende priser. Brug venligst ikke dette nummer, hvis du vil have et katalog tilsendt, men ring til (001 212) 870-3400.

Hold dig venligst i kontakt med os, så at dine aktiviteter kan deles gennem Box 4-5-9 og litteraturafdelingen, og dine erfaringer kan komme med i arkiverne for at hjælpe andre, der er engageret i dette givende serviceområde.

Det danske litteraturudvalg kommer man i forbindelse med via Hovedservicekontoret.

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

august 1996

AA-retningslinier - om information af offentligheden

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Formål

Ligesom AA som helhed har de medlemmer, der er involveret i information af offentligheden, det hovedformål at bringe AA's budskab videre til alkoholikeren, der stadig lider. Medlemmer af de lokale offentlige informationsudvalg arbejder sammen om at videregive information om AA til offentligheden i almindelighed, herunder masse-medierne.

Historie

Udgivelsen i 1939 af vores Store Bog Anonyme Alkoholikere var den første information om AA, der blev tilgængelig for offentligheden. I 1941 hjalp adskillige artikler om AA i landsdækkende blade til at fremme forståelsen for og accepten af AA. Det gode forhold til professionelle, f. eks. dr. W. D. Silkworth, pastor Tom Shoemaker og dr. Harry Tiebout, var også væsentligt.

I 1956 blev et offentligt informationsudvalg oprettet under General Service Board, og et tilsvarende O.I.-udvalg for Konferencen blev dannet i 1961. General Service Conference fastlagde følgende politik for AA's information af offentligheden:

I enhver form for offentlig information er AA's eneste formål at hjælpe den alkoholiker, der stadig lider. Idet vi altid holder os vigtigheden af personlig anonymitet for øje, tror vi, at dette kan gøres ved at gøre alkoholikeren, der stadig lider, samt dem, der måtte være interesseret i problemet, bekendt med vore egne erfaringer som enkeltpersoner og som fællesskab med hensyn til at lære at leve uden alkohol.

Vi tror, at vore erfaringer bør gøres frit tilgængelige for alle, der giver udtryk for oprigtig interesse. Vi tror endvidere, at alle bestræbelser på dette område altid bør udtrykke vor taknemmelighed for ædruelighedens gave og vor bevidsthed om, at mange uden for AA i lige så høj grad er optaget af det alvorlige problem alkoholisme.

I 1973 bekræftede General Service Conference, at "vi må erkende, at vores kompetence til at tale om alkoholisme er begrænset til Anonyme Alkoholikere og dets program for helbredelse".

Samarbejde med de professionelle

Som svar på et erklæret behov anbefalede Konferencen i 1971 dannelsen af et særskilt konferenceudvalg. Det er nu kendt som Udvalget for Samarbejde med de Professionelle (S.P.-udvalg), og dets formål er mere effektivt at videregive information om AA til dem, der er i kontakt med alkoholikere via deres arbejde. Nogle steder er S.P.- og O.I.-udvalg adskilt; andre steder fungerer de som ét udvalg, der dækker to serviceområder. Det står helt klart, at begge disse udvalg arbejder inden for vort hovedformål og ikke er i konkurrence med hinanden.

Lokale O.I.-udvalg

Hvad enten de sponsoreres af et regionsudvalg, distrikt eller AA-servicekontor (intergruppe), er O.I.-udvalg ansvarlige over for den AA-enhed, de betjener.

Om at komme i gang

Nye udvalg begynder som regel med at kontakte General Service Office (G.S.O.), hvor et medlem af staben tager sig af O.I.-aktiviteter og holder sig i kontakt med lokale udvalg. Den nye formand får tilsendt et velkomstbrev sammen med grundlæggende O.I.-information og bliver sat på listen over modtagere af Box 4-5-9. Derved sikrer man sig, at udvalget kan få gavn af delte erfaringer om O.I. gennem artikler i G.S.O.'s nyhedsbrev, der udkommer hver anden måned.

Udvalgsmedlemmer

Den vigtigste kvalifikation for at udføre O.I.- eller noget andet servicearbejde er solid ædruelighed. Alle udvalgsmedlemmer må have sat sig grundigt ind i AA's program og være i stand til at give nøjagtige oplysninger om Fællesskabet. Erfaring med public relation (information af offentligheden) er ikke afgørende.

En forståelse af Tolv Traditioner, herunder en klar forståelse af traditionerne for anonymitet, er yderst vigtig. Denne forøges ofte ved, at udvalgene sammen studerer grundlæggende O.I.-materiale.

Fra ét områdes O.I.-udvalg: "Efter at rådet havde fået oprettet et O.I.-udvalg, mødtes nogle interesserede medlemmer og indså, at vi havde behov for deltagelse fra distrikterne og baggrund fra G.S.O. Hver især købte vi grundlæggende O.I.-pjecer og O.I.-arbejdsbogen gennem vores lokale intergruppe eller G.S.O. Udvalget besluttede at mødes en gang om måneden for at læse og diskutere pjecerne. At tale ved møder uden for AA og Anonymitet, den serviceartikel, der informerer om Anonyme Alkoholikere, og arbejdsbogen.

Vore studiemøder blev mere og mere entusiastiske, efterhånden som vi sammen læste én grundlæggende O.I.-pjece ad gangen. Nye medlemmer kom med, og inden længe begyndte vi hver især at nyde at deltage i 'øvelsestaler' under vore månedlige møder.

Et 'øvelsestale-møde' blev ledet af et udvalgsmedlem, som havde forberedt en indledning, hvor han/hun bad os om at agere en bestemt type publikum (gymnasieelever, kirkegruppe, forretningsfolk etc.). Efter talen skulle 'publikum' stille spørgsmål, som passede til den pågældende gruppe. Vi sluttede af med at give kærlige forslag til forbedringer eller tydeliggørelse.

Efter seks måneder underrettede vi vort lokalsamfund om vores eksistens. Det næste år var vi i stand til at besøge 20 skoler, hvor vi delte information ud om AA til mere end 7300 mennesker."

I tyndt befolkede områder, hvor kun et lille antal AAere deltager i O.I.-service, er behovet for at dele erfaring og information lige så påtrængende, og det kan dækkes gennem telefonsamtaler og post. O.I.-udvalgsmøder er mindre hyppige, men formålet - behovet for vejledning og forbindelse til en AA-serviceenhed - forbliver det samme.

Finansiering

For det meste dækkes udgifter til O.I.-servicearbejde af gruppernes bidrag til den enhed, udvalget hører under - region, distrikt, service-kontor/intergruppe eller i mindre samfund én eller flere AA-grupper.

Som regel omfattes bidragene til udvalgets arbejde af den pågældende Å-enheds budget, og der aflægges regelmæssigt rapport om udgifterne til O.I. Lejlighedsvis beslutter man at yde et særligt bidrag til O.I.-projekter, f.eks. at uddele eksemplarer af Store Bog til lokale biblioteker.

Udvalgenes grundlæggende funktion

Det følgende er de essentielle serviceydelser, som kan ændres eller udvides ifølge gruppens samvittigheden i den AA-enhed, som støtter O.I.-arbejdet.

O.I.-besøg

Eksempler på besøg kunne være skoler, lokale firmaer, kirker og foreninger. Der, hvor der ikke findes et S.P.-udvalg, kan O.I.-udvalgene også være i kontakt med de professionelle, såsom præster, sundhedsmedarbejdere, sagførere og lærere. Forud for den indledende kontakt udsender O.I.-udvalgene ofte et kort brev, som beskriver, hvad de kan gøre, og hvordan interesserede kan få yderligere information. De kan også planlægge et besøg af to eller flere udvalgsmedlemmer.

Et O.I.-besøg kan omfatte uddeling af AA-litteratur, et kort foredrag og/eller forevisning af en AA-video. Det er vigtigt, at de deltagende AAere er enige om de grundlæggende rammer for besøget, og at de er bekendt med detaljerne i At tale ved møder uden for AA og Anonymitet.

Nogle få punkter man bør huske:

Indled med at beskrive nødvendigheden af anonymitet på offentligt plan; angiv fornavn og AA-medlemskab. Undgå drukhistorier. Fortæl din AA-historie kort og i almindelige vendinger. Brug humor smagfuldt; det, der er sjovt for AAere, er det måske ikke for andre.

Begræns dine indlæg til information om AA. Husk at vi ikke er eksperter, når vi taler som AA-medlemmer. Vi prøver ikke på at tale for AA som helhed.

Hvis det er på sin plads, så tilbyd AA-litteratur som f.eks. AA i korte træk, A Brief Guide to Alcoholics Anonymous eller folderen The A.A. Membership Survey. Medtag oplysninger om åbne AA-møder i nærheden.

Kom til tiden. Klæd dig pænt og enkelt. Det første indtryk er vigtigt.

Offentlige møder

Nogle O.I.-udvalg holder informationsmøder, der er åbne for offentligheden. Omhyggelig forudgående planlægning er vigtig for at sikre et godt resultat.

AA-stande

Mange O.I.-udvalg gør en del for at opstille "AA-stande" ved sundhedsmesser i de lokalsamfund, de betjener. Invitationen til at deltage kan komme direkte til det lokale O.I.-udvalg eller gennem den person på G.S.O., der arbejder med O.I. Det lokale O.I.-udvalg sikrer sig, at deltagelse tjener AA's hovedformål. Invitationen bekræftes med tak, uanset om invitationen kan accepteres eller ej.

Ofte stiller den organisation, der er vært for arrangementet, et almindeligt bord til rådighed og to eller flere udvalgsmedlemmer passer standen. O.I.-udvalgets medlemmer skiftes til at påtage sig dette ansvar for at få sikkerhed for, at alle får lejlighed til at deltage.

AA-litteratur, som er særligt beregnet for offentligheden, anbringes på bordet og tilbydes interesserede forbigående sammen med P.I. mailing labels fra G.S.O. til dem, der ønsker mere information. Snarest muligt efter arrangementet sendes de udfyldte mailing labels til G.S.O., som så sender informationspakker til de pågældende.

G.S.O. kan hjælpe ved at dele erfaringer og ved at levere litteratur til de udvalg, som påtager sig denne service (AA i korte træk, De unge og AA, den nyeste A.A. Membership Survey-pjece eller planche, A Brief Guide to Alcoholics Anonymous etc.). Det er vigtigt, at bestillinger af litteratur til særlige arrangementer bliver sendt til G.S.O. i god tid af hensyn til pakning og forsendelse - som regel er 3 uger tilstrækkeligt.

Samarbejde med medierne

AA har nydt godt af glimrende forbindelser til journalister ved presse, radio og TV.

Anonymitet

Ifølge Konferencens Rådgivende Råd udsender G.S.O. årligt adskillige tusinde breve vedr. anonymitet, hvori de, der arbejder med journalistik i presse, radio og TV opfordres til at overholde vor Tradition om anonymitet over for offentligheden for alle AA-medlemmer. Nogle O.I.-udvalg udsender eksemplarer af dette brev om anonymitet lokalt, medens andre bruger teksten i deres brevhoved på post til lokale medier.

Information om lokale arrangementer

På opfordring hjælper nogle O.I.-udvalg med at udsende information til lokalsamfundet og dets aviser om kommende AA-lands- eller regions-møder. De grundlæggende detaljer findes i en simpel pressemeddelelse som beskrevet i O.I.-arbejdsbogen.

Til mindre lokalaviser og blade på fremmede sprog

O.I.-udvalg kan bede om, at information om AA medtages i rubrikken om tjenesteydelser til offentligheden eller på siden om lokale begivenheder. Udvalget udfærdiger en enkel beskrivelse af, hvem AA er til for, og hvordan man lokalt skaffer sig yderligere information.

Indslag om Offentlig Service (I.O.S.)

Konferencegodkendt I.O.S. (både audio- og video-materiale) accepteres i vide kredse som en måde at informere om AA på. Alt er beskrevet i litteraturkataloget, som kan fås på det lokale servicekontor/intergruppe eller ved at kontakte G.S.O. Indslagene varierer i længde fra 10 til 60 sekunder, og priserne er rimelige.

I.O.S.-materiale købes som regel hos G.S.O. og udsendes til lokale stationer. Mange gange opdager O.I.-udvalg, at personligt fremmøde for at aflevere kassetten ofte giver lejlighed til at dele information om AA og understrege principperne om anonymitet og ingen tilknytning. Det er altid nyttigt at bede om, at radio- eller TV-stationen indleder et I.O.S. om AA med en udtalelse som: "Nu følger et indslag om offentlig service fra Anonyme Alkoholikere."

AA-videoer

Konferencegodkendte videoer er opført i litteratur-kataloget og er velegnede til at fortælle AA's historie visuelt. Af og til er en TV-station villig til at sende mere detaljeret information om AA, end man kan medtage i et I.O.S. Her er Hope: Alcoholic Anonymous,- A.A. - Rap with us og Young People and A.A. passende til formålet. Husk at ingen AA-video eller I.O.S. må ændres uden tilladelse fra A.A. World Services, Inc. Kontakt G.S.O. om enkeltheder.

Opfordring til AA-deltagelse i radio og TV

Den slags opfordringer må omhyggeligt overvejes for at sikre, at a) medlemmernes anonymitet bliver beskyttet og b) AA's samarbejde er i overensstemmelse med vort hovedformål og Traditionerne. Metoder til med held at beskytte anonymiteten for de AA-medlemmer, der optræder i TV, er beskrevet i O.I.-arbejdsbogen.

To forslag synes at være essentielle for et godt resultat: 1) Drøft opfordringen med andre AAere, der er involveret i service, for at få inspiration fra en bredere gruppesamvittighed ud over O.I.-udvalget og 2) Hvis det besluttet at gå videre med AA-deltagelse, så vælg medlemmer med bred erfaring i at diskutere vort program offentligt.

I 1969 overvejede General Service Conference sagen og vedtog følgende resolution:

Vi vil bestræbe os på at undgå deltagelse i radio- og TV-programmer, medmindre:

a) vi får tilstrækkelig tid til at forberede os,

b) vor tilstedeværelse tjener AA's formål,

c) hovedemnet for diskussionen er passende for AA - og ikke omhandler forbrydelse, sex, stridsspørgsmål eller anden form for sensationsjageri,

d) vi finder garantien for anonymitet tilfredsstillende.

Litteratur

Kataloget over konferencegodkendt litteratur og andet servicemateriale har et afsnit om specifikke emner, der er særligt beregnet for O.I. (og S.P.), herunder O.I.-arbejdsbogen og pjecer, som er nævnt i disse retningslinier. Derudover har G.S.O. O.I.-rabatpakker til salg for at hjælpe O.I.-udvalg med storkøb af grundlæggende AA-information til offentligheden (se sidste side i disse retningslinier).

Udstillinger af AA-litteratur anbringes ofte på offentlige steder i samarbejde med de ansvarlige embedsmænd. Sådanne udstillinger kan anbringes på biblioteker, skoler, i forretninger, bogbusser, på litteraturhylder i kirker og læseværelser og hospitalers bogvogne. Et eksempel på, hvor det fungerer godt, er et O.I.-udvalg, der samarbejdede med det lokale biblioteksvæsen for at finde en egnet placering i hver afdeling sammen med et system til supplerung. Resultatet blev en lille, tiltalende udstilling af AA-litteratur med information om, hvordan man kunne få oplysning om lokale AA-møder.

En del litteratur for O.I.-udvalg er anført i det følgende. Desuden findes en liste over O.I.-rabat-pakker. Da disse ikke fås i Danmark, vedlægges amerikansk kopi.

O.I.-udvalg er velkomne til at kontakte G.S.O. for yderligere information og for at dele erfaringer. Skriv til os: Grand Central Station, P.O.Box 459, New York, N.Y. 10163, eller ring 001 212 870 3400. (i Danmark til Anonyme Alkoholikere, Postbox 334, 1503 København V. - tel. 35 81 81 92)

Grundlæggende O.I.-litteratur

Til udvalg

A Brief Guide to Alcoholics Anonymous

A Member's Eye-View of Alcoholics Anonymous

Anonymitet

Anonymity Statement for Public Meetings

Anonymity Wallet Cards (lyserøde kort)

At tale ved møder uden for AA

A.A. Fact File

AA-Retningslinier for Information af Offentligheden

Public Information Workbook

Til offentligheden

AA og samfundet

AA i korte træk

A.A. Membership Survey display (easel back)

A.A. Preamble placard

Alcoholics Anonymous Membership Survey

Alcoholics and Employee Assistance Programs

If You are a Professional, AA wants to Work with You

Information on Alcoholic Anonymous

Members of the Clergy ask about Alcoholics Anonymous

Problemer med andet end alkohol

Til teenagere. 12 spørgsmål

Amerikansk udgave 1993.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

august 1996

AA-retningslinier - for AA-medlemmer, der arbejder professionelt med alkoholisme

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

Hvem disse retningslinier er beregnet for?

Disse forslag er til brug for alle AA-medlemmer, som er ansat som professionelle med betalt arbejde i alkoholisme-programmer eller organisationer eller er under oplæring til professionelle.

Det omfatter folk i tre typer af ikke-AA relateret arbejde inden for alkoholisme: 1) direkte ansigt-til-ansigt hjælp til alkoholikere (fx af socialarbejdere, rådgivere, sygeplejersker, læger); 2) program, konsulent, administration, forskning, planlægning og uddannelse, stillinger der ikke nødvendigvis medfører direkte personlig kontakt med alkoholikere, og hvor arbejdsområdet snarere er alkoholisme end alkoholikere; og 3) kombination af ovennævnte.

Hvilke erfaringer disse retningslinier bygger på?

Disse forslag er direkte baseret på de faktiske 'feltefaringer hos snesevis af AA-medlemmer. Deres stillinger spænder fra arbejde med nye tilfælde i slumkvarterer til ledelse af lands-dækkende programmer gennem mange år.

De AA-medlemmer, som har bidraget til disse retningslinier, var i overvejende grad enige om, at det er professionel dygtighed og erfaring, ikke medlemskab af AA, som gør én kvalificeret til lønnet arbejde.

Hvilke typer AA-erfaring kan være nyttige i et job inden for alkoholisme?

1. Du bør have mange års god, uafbrudt AA-ædruelighed bag dig, før du påtager dig et betalt arbejde med alkoholisme eller begynder en uddannelse på området. Fem år blev nævnt tiest, men nogle foreslår tre.
2. Nogle AAere har haft stillinger som "betroede tjenere" i AA og samtidig arbejdet for alkoholismeorganisationer. The General Service Conference har fastslået, at en AAer, som er ansat inden for alkoholisme, skal være valgbar til tjeneste i Fællesskabet, forudsat han eller hun har de nødvendige AA-kvalifikationer.
3. Forståelse for AA's Traditioner og for, hvordan de udviklede sig af erfaringerne, er absolut uundværlig for AAere ansat på alkoholområdet.
"For at øge min forståelse læser jeg bøgerne Anonyme Alkoholikere, Tolv Trin og Tolv Traditioner og A.A. Comes of Age igen og igen", skrev én mand.
4. Man kan eventuelt kontakte Sundhedsstyrelsen for at få information om oplysningsarbejde, forebyggelse eller alkoholisme i almindelighed.
5. Nogle har haft gavn af en sponsor, som ikke arbejder med alkoholisme.

Hvilke problemer du kan møde i dit AA-liv, når du bliver betalt for at arbejde med alkoholisme?

I begyndelsen kan du måske til din overraskelse komme ud for, at andre AA-medlemmer synes at misforstå dit nye job.

Hvad er 'succesens hemmelighed', når man skal leve op til begge roller?

1. Kan du holde helt klart adskille, om du lige nu handler i din egenskab af betalt (ikke-AA) medarbejder, eller om du fungerer som AA-medlem?
2. Mange AA-medlemmer, der arbejder på alkoholområdet, var enige om, at det vigtigt på en eller anden måde at forklare nøjagtigt hvilken rolle eller sammenhæng, de optræder i.

At holde sig til én rolle ad gangen og tydeligt vise forskellen mellem dit AA-arbejde og dit job er ganske enkelt i såvel de professionelles som i AA's bedste interesse.

Én måde at gøre dette på, bemærkede adskillige programledere, er at sikre sig, at stillings-betegnelser aldrig indeholder bogstaverne "AA". De fortæller os, at professionelle organisationer sparer sig selv for en masse besvær ved at bruge betegnelsen alkoholrådgiver, aldrig AA-rådgiver.

Hvilke metoder der findes til at holde rollerne klart adskilte?

Teknikker til at holde rollerne adskilte er vidt forskellige. Ved det ene yderpunkt er der dem, som absolut og stædigt nægter at diskutere deres job med AA-medlemmer eller ved AA-møder (og omvendt). Ved det andet yderpunkt er der dem, som taler frit om begge dele i alle situationer, men altid anvender en eller anden adskillelse. For eksempel: "Som medlem af AA føler jeg sådan og sådan, men som professionel ville jeg anbefale det og det...". Adskillige AAere skrev: "Fra ni til fem på mit arbejde er jeg en lønnet professionel. Men efter arbejdstid bliver jeg blot endnu en alkoholiker, der forsøger at forbedre kvaliteten af mit ædru liv."

En anbefaling fra AA's General Service Conference i 1978, som omhandler AA-grupper på behandlingssteder, konkluderede: "Man mente også, at AAere, der var ansat på stedet, ikke burde lede grupperne samme sted."

Et flertal af vore AA-medlemmer synes at føle, at det, man har mest brug for, er en stille og sund fornuft. Hold det enkelt. Behandl hver situation ud fra dens egne forudsætninger. Vær sikker på, at du har et grundigt kendskab til AA's Traditioner og deres anvendelse. Vær omhyggelig med dit sprog.

"Jeg er aldrig sponsor for eller gør Tolvte-trinsarbejde med klienter på mit arbejde", skrev en rådgiver.
"Jeg råder dem og får andre AAere til at gøre Tolvtrinsarbejdet. Men på mine AA-møder gør jeg Tolvtrinsarbejde med nykommere ligesom alle andre. Jeg sørger selvfølgelig for ikke at sammenblende nykommere med mine klienter. Og i AA undgår jeg omhyggeligt at anvende en professionelt præget jargon."

Andre AA-medlemmer foreslår, at det er bedre at opgive at være sponsor for nykommere og overlade det til andre medlemmer.

De fleste AA-medlemmer understregede, at den vigtigste grund til at holde de to identiteter adskilt er, at det beskytter ens egen helbredelse. "Jeg kan ikke tillade mig at begynde at forveksle mit professionelle arbejde med alkoholikere med den helbredelsesproces, som AA's Trin og møder giver mig", som én forklarede.

Hvilke andre fælder der kan findes for AAere i alkoholismejobs?

1. Der blev advaret imod en falden tilbage til overdreven selvsikkerhed - især hvis du begynder at få gode resultater på dit arbejde. "Ydmyghed og taknemmelighed er ikke blot mere klædelige, de er også langt sikrere, mere på linie med hvad AA lærer os, og langt mere nyttige for min egen udvikling", sammenfattede et medlem.
2. At undlade at vise tiltro til og rose professionelle ikke-AAere, som gør et stykke arbejde med alkoholikere, er også en fejl, man let kommer til at begå. "Enhver fortjener og har brug for at blive oprigtigt værdsat. Jeg har opdaget, at når man er gavmild med ros, som blot er en pæn menneskelig høflighed, fremelsker man et klima af venlighed og samarbejde."
3. At blive utålmodig med og kritisere ideer, metoder og holdninger hos de ikke-AAere, hvis ideer er forskellige fra ens egne, udgør klart en fare, som mange AA-medlemmer advarede imod.

"Det gør absolut ingen gavn; det gør dit eget job sværere og skaber fjender af AA", skrev en vicedirektør for et stort institut.

"Styr for alt i verden dine utidige tilskyndelser til hele tiden at proppe AA ned i halsen på alle og enhver. Lad dig aldrig fange i diskussioner om AA og undgå tilbøjelighed til at prøve at forsvare, forklare eller fortolke AA. Fællesskabets resultater taler for sig selv. Hold mund og lad dem snakke, sagde han. "Prøv ikke at prale af AA, fremsætte mærkelige påstande om dets succes eller beskrive det som den eneste eller fuldstændige løsning på alkoholisme.

"Hvis og når dine ikke-AA kolleger viser interesse, så tag dem med til eller tilskynd dem til at gå til AA-møder, eller tilbyd dem en enkel pjece, som f. eks. If You Are a Professional eller A Member's Eye View of A.A. Du kan også nævne, at de lokale C.P.C.--udvalg gerne fremskaffer foredragsholdere, som kan orientere de ansatte om, hvad AA er og ikke er."

Om pengeindsamling, forskning og AA's navn

Erfaringen har vist, at disse tre emner kan forårsage misforståelser mellem AA og den professionelle verden. Sådanne problemer kan dog let løses, om ikke helt undgås.

1. Pengeindsamling: Den almindelige opfattelse er, at navne på AAere aldrig bør bruges ved indsamlinger eller på nogen anden måde, som kan antyde, at AA støtter eller er tilsluttet noget program eller nogen organisation.

Ifølge Syvende Tradition modtager intet AA-kontor eller gruppe penge eller gaver udefra. I henhold til Sjette og Tiende Tradition er AA ikke forbundet med nogen anden organisation eller program og hverken støtter eller bekæmper sådanne.

AAere, der forstår grundene til og principperne bag disse Traditioner, kan undgå mange problemer. Se Tolv Trin og Tolv Traditioner ss.168-179 og 191-194 og A.A. Comes of Age ss. 107-114 samt andre afsnit.

2. Forskning: Når en professionel virksomhed ønsker at bruge AA-medlemmer i forskningsprojekter, kan det være kildent. Nogle AA-medlemmer er ikke interesseret i alkohol-forskning, og nogle frygter endog, at den art forskning kan gøre deres medlemskab af AA offentligt kendt. Nogle professionelle virksomheder forstår endnu ikke AA's hovedformål, eller at intet AA-kontor, gruppe eller nogen anden enhed kan forlange, at AA-medlemmer skal gøre noget som helst.

Ikke desto mindre er en del gode forskningsprojekter i samarbejde med AAere som privatpersoner blevet vel gennemført, når de har været ordentligt forberedt. Fra G.S.O. kan også bestilles: Memo on A.A Cooperation With Research Projects and Non-A.A. Surveys.

3. AA-adresse- og telefonlister: Formålet med disse lister er at gøre det muligt for AA-medlemmer at komme i forbindelse med hinanden udelukkende med hensyn til AA-spørgsmål og at gøre det lettere at henvise alkoholikere til AA, især i afsides liggende områder.

De er stemplet "fortroligt" for at beskytte privatlivet for dem, som lader deres navne blive opført på listen. Her på G.S.O. er vi forpligtet til at leve op til den tillid.

Naturligvis kan ethvert AA-medlem få en liste ved at bestille den gennem sin egen AA-gruppe eller direkte fra P.O.Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163. Det er bedst at skrive efter den på dit personlige brevpapir. Opgiv venligst navnet på din AA-gruppe.

Efter afgørelse af de delegerede til generalkonferencen kan listerne også gøres tilgængelige for visse instanser - som for eksempel rehabiliteringscentre og rekonvalescenthjem - der udelukkende bruger dem til at henvise folk til AA.

Følgende procedure er foreskrevet af Konferencen: Den officielle anmodning fra institutionen stiles til repræsentanten for den region, hvor institutionen befinder sig. Regionen tager derefter ud fra hvert enkelt tilfælde stilling til, om man kan levere de ønskede lister.

Hvad med anonymitet?

At sige "jeg er i AA" eller på anden vis afsløre sit eget AA-medlemskab og at bruge sit fulde navn og/eller et genkendeligt fotografi er kun en overtrædelse af Elvte Tradition, når det sker på tryk, i TV, radio, film eller andre offentlige medier.

Værdien af denne Tradition for individuel helbredelse som for beskyttelsen af vort Fællesskab er klart formuleret i bøgerne A.A. Comes of Age, Tolv Trin og Tolv Traditioner og i pjecerne A.A. Tradition - How it Developed og Anonymitet.

AA-medlemmer, som er ansat inden for området, har et etisk ansvar for aldrig at afsløre nogen anden Åers medlemskab eller alkoholisme (ligesom ingen sætter spørgsmålstejn ved det privilegerede, fortrolige forhold mellem læge og patient, advokat og klient eller præst og sognebarn). Som du ved, gør AA-publikationer, kontorer, grupper og udvalg sig enhver umage for aldrig på nogen måde at afsløre et andet AA-medlems identitet. Nogle af dem, der arbejder i felten, føler, at det er nødvendigt at gøre en speciel indsats for at sikre, at de aldrig fortæller sig og uforvarende afslører et navn på nogen i AA.

Men om du røber dit eget medlemskab af AA er din egen sag, og hvis du gør det, overtræder du ikke Elvte Tradition, så længe du ikke gør det i offentlige medier.

Det har altid været helt op til dine personlige ønsker og afgørelse, om du vil fortælle det til familie, venner, arbejdsgiver eller kolleger ... i private samtaler, når du taler til en forsamling, eller når du prøver at hjælpe en alkoholiker ind i AA. Sådan er det stadig.

Det er selvfølgelig en ganske anden sag at sige offentligt, på tryk, i TV eller andre steder, simpelthen, "jeg er alkoholiker under helbredelse". Dette udsagn alene er ikke et brud på nogen AA-Tradition, så længe medlemskabet af AA ikke afsløres.

Så skønt det er helt i orden 1) at sige hvor som helst "jeg er helbredt (*) alkoholiker" og 2) at afsløre sit AA-medlemskab på personlig basis, fandt vi et vidt spektrum af alvorlige overvejelser om, hvornår og hvor det er en god ide at gøre nogen af delene.

Fodnote (*): Nogle AA-medlemmer foretrækker betegnelsen "alkoholiker under helbredelse" frem for "helbredt alkoholiker". Inden for AA er det formentlig klart, at den første betegnelse betyder, at vi hele tiden prøver at blive bedre. Det er dog tvivlsomt, om ikke-AAere opfatter denne fine skelnen, så betegnelsen helbredt alkoholiker er nok mindre forvirrende for offentligheden.

Nogle AA-medlemmer sagde, at de simpelthen ofte betegner sig selv som helbredte alkoholikere, fordi det måske kan medvirke til at fjerne det stempel, som alkoholisme er behæftet med, og i det lange løb bidrage til at ændre standardopfattelsen af en alkoholiker og holdninger til alkoholikere.

På den anden side pegede andre AA-medlemmer på en ulempe. De sagde, at hvis det er kendt, at du er et tidligere offer for aktiv alkoholisme, bliver du i visse kredse straks betragtet som en "særlig fortæller med bestemte interesser", og dette kan mindske din indflydelse som en formentlig objektiv, professionel person.

Bortset fra at holde sig strengt til Elvte Tradition og til den politik aldrig at røbe nogen andens alkoholisme eller AA-medlemskab, anbefalede praktisk talt ingen, at man fastlægger en stram politik for sig selv og aldrig fraviger den uanset omstændighederne. "Når du taler med belastede alkoholiske klienter", skrev en mand, "kan du måske hjælpe dem med din egen historie - men det er også muligt, at dette kommer til at stå i vejen for deres egen tilknytning til AA. De forstår måske ikke dine motiver".

"Husk, at det du gør kan påvirke dig selv, dine tilhørere og AA som helhed år frem i tiden", fremhævede han. "Sammenfattende vil jeg sige: ransag din samvittighed frygtløst og bed så om vejledning i hvert tilfælde."

Måske kan du også have gavn af at diskutere konkrete eksempler med andre AAere, som har stået over for sådanne spørgsmål. Og du opfordres bestemt til at skrive eller ringe til G.S.O., hvis du mener, vi kan være til hjælp.

Diverse forslag

Fra den rigdom af gode erfaringer, man har delt med os, har vi taget forskellige ideer, som du måske vil kunne bruge:

1. "Husk, at din grundlæggende træning i alkoholisme er en subjektiv, personlig erfaring. Ikke-AA'ere må naturligvis se sygdommen objektivt, fra andre ydre vinkler, ikke indefra. Det betyder ikke nødvendigvis, at den ene synsvinkel er bedre end den anden," skrev en mand. "De er forskellige, men begge kan være rigtige, gode og gavnlige for den syge alkoholiker."
2. "Sørg for uden for eller udover dit job at bevare dit eget personlige AA-liv."
3. "Gå regelmæssigt til AA-møder, ikke som en besøgende ekspert eller stor kanon, men som en lyttende 'nykommer', der prøver at forblive ædru. Det er sjovt!"
4. "Vær aldrig bange for at sige, at du har uret, at du er ked af det, at du ikke ved noget, at du har dummet dig, eller at du har brug for hjælp."
5. "Hvis dit job truer din ædruelighed, så forlad det for alt i verden. At arbejde med alkoholisme er ikke den rigtige udfordring for enhver i AA eller uden for det. Og intet job er så vigtigt som din ædruelighed."
6. "Hvis du taler som AA-medlem, så sørg for at understrege, at du kun taler for dig selv, eftersom intet AA-medlem kan tale for eller repræsentere AA som helhed."

Hvad AA's historie har vist om AAere i alkoholismejobs

I mere end 35 år har medlemmer af AA arbejdet professionelt på alkoholområdet. Den ene af grundlæggerne dr. Bob S. behandlede alkoholikere i sin egenskab af læge ved siden af sit Tolvtetrinsarbejde i AA. Marty M. gjorde pionerarbejde i 1944, da hun begyndte at oplyse offentligheden om alkoholisme. Hun fik fuld støtte fra dr. Bob, Bill W. og andre tidlige AAere. De indså dengang, at det at organisere og skaffe penge til offentlig oplysning om alkoholisme lå uden for AA's muligheder og hovedformål.

I 1957, som Bill W. bemærkede i A.A. Comes of Age, var mange AAere allerede ansat af ikke-AA organisationer til at arbejde med alkohol-problemer - og med succes - som for eksempel socialarbejdere, forskere, instruktører, sygeplejersker, personalerådgivere, ledere af rehabiliteringshjem og mange andre.

"Vi indser, at vi ikke har nogen ret til eller behov for at søge at standse AAere, der ønsker at arbejde på disse mere omfattende områder som enkeltpersoner", ifølge Bill W. (A.A. Comes of Age - p.117). "Det

ville faktisk være asocialt, hvis vi ville standse dem."

Når vi ser tilbage, er det nu tydeligt for os, at det ville være ufornuftigt og nytteløst at forsøge at hindre AA-medlemmer i at anvende deres professionelle dygtighed i institutioner og programmer, der vedrører alkoholisme. Mange AAere har ydet bemærkelsesværdige professionelle bidrag til omverdens kendskab til og forståelse for alkoholisme, helt i overensstemmelse med såvel ånd som bogstav i AA's Traditioner. Det kan gøres, det er blevet gjort.

En anden AAer med lang ædruelighed skrev: "Som AA-medlemmer taler vi ikke med professionel autoritet. Ikke desto mindre viser vor AA-erfaring med tusinder af tilfælde visse ting meget tydeligt, og vi kan yde et værdifuldt og meningsfuldt bidrag til arbejdet med alkoholisme ved at bruge vor forståelse og hengivenhed for sagen med taknemmelighed."

Amerikansk udgave 1993.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

oktober 1996

AA-retningslinier - om samarbejde med professionelle

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

På General Service Boards initiativ etableredes i januar 1970 'The trustees' Committee on Cooperation with the Professional Community (udvalg til samarbejde med de professionelle, S.P.- udvalg) som en aflægger af Public Information Committee (informationsudvalg). Et tilsvarende konferenceudvalg blev dannet det følgende år. Siden da har AA-medlemmer i lokalområderne efterkommet lokale behov ved at danne S.P.- udvalg.

De professionelle (i U.S.A.) betragter næsten uden undtagelse AA som en førsteklases støtte for alkoholikere, som ønsker hjælp. Når der er et godt samarbejde mellem områdets AA-medlemmer og dem, der arbejder professionelt med alkoholisme, har de tiltro til hinanden, og den syge alkoholiker er vinderen - han eller hun får den nødvendige hjælp fra begge parter.

Vi konkurrerer ikke med disse ikke-AAere og omvendt. Vi har hver vore funktioner. AA giver sig ikke af med uddannelse, forskning, medicin, rådgivning, behandling, forebyggelse eller indsamling. Vi har ganske enkelt et budskab at udbrede om et program til rehabilitering af alkoholikere - et program, der virker for de hundredetusinder, der ønsker det.

Den professionelle kan yde den hjælp, alkoholikeren ønsker gennem uddannelse, rådgivning og behandling og kan også støtte ved at gøre samfundet opmærksom på og interesseret i de millioner, der fortsat lider under denne fremadskridende sygdom, som AA har hjulpet os til at standse. En nyligt foretaget rundspørge vedr. AA-medlemskab viste, at næsten halvdelen af de adspurgte AAere tilskrev det en af de professionelle, at de kom til vort Fællesskab.

Vi håber, at disse retningslinier vil hjælpe til at afgrænse et S.P.-udvalgs omfang og funktion og lette dets etablering. Det foreslås, at man i områder, hvor der findes informations- og institutionsudvalg, inddrager medlemmer fra disse udvalg i nye S.P.-udvalgs organisatoriske møder.

Information, samarbejde med de professionelle, behandlingscentre og fængsler

Nedenstående beskrivelser af ansvarsområderne for følgende udvalg: information (I.), S.P., fængsler (F.) og behandlingscentre (B.C.) har til formål at skabe klarhed.

I. Formålet med informationsudvalgets service-arbejde er at give præcis information om AA til offentligheden, når det ønskes. Informations-udvalget besøger skoler, virksomheder og lokale møder med henblik herpå. De tjener også som støtte for vore venner i de lokale medier, idet de understreger vore Traditioner om anonymitet, ét formål og ingen tilknytning, ligesom de tilbyder materiale fra AAs informationsudvalg til brug for radio- og TV-stationer.

S.P. Medlemmer af disse udvalg giver information om AA til dem, der gennem deres arbejde er i kontakt med alkoholikere. Denne gruppe omfatter sygeplejepersonale, folk i uddannelsessektoren, præster, advokater, socialarbejdere, fagforenings-folk og arbejdsgivere samt dem, der arbejder med alkoholisme. Der gives information om, hvor vi er, hvad vi er, hvad vi kan gøre og hvad vi ikke kan gøre.

F. og B.C. - F. eller B.C. eller kombinerede institutionsudvalg koordinerer det arbejde, som udføres af enkeltmedlemmer eller grupper, der er interesserede i at udbrede vort budskab om rehabilitering til alkoholikere på hospitaler, behandlings- & rehabiliteringscentre samt fængsler.

I mange områder er der etableret forbindelse mellem disse udvalg, f.eks. sender udvalg for F., B.C., institution og I. en repræsentant til S.P.-udvalgs møder. Der er mange tilfælde, hvor ansvarsområderne overlapper hinanden. Det bør stå helt klart, at AA-udvalg ikke skal konkurrere med hinanden. De lokale forhold bør afgøre, hvem der gør hvad.

Hvordan man kommer i gang

En af de bedste måder at begynde jeres S.P.-tolvtetrinsarbejde på er at læse S.P.-arbejdsbogen, der indeholder et væld af information indsamlet gennem den erfaring, AA har gjort ved S.P.-arbejde. For eksempel er S.P.-udvalgene i mange områder organiseret som følger:

1. Områdets S.P.-formand og næstformand vælges eller udpeges af områdeudvalget.
2. Distriktets S.P.-formand og næstformand vælges eller udpeges i hvert distrikt.
3. I., F., B.C. og S.P.-udvalgene udpeger hver et medlem til at deltage i de tre andre udvalgs møder med henblik på at vedligeholde kommunikation og samarbejde inden for AA.
4. Et budget for områdets udvalgsmidler udarbejdes og godkendes.
5. Formanden for et områdes, distrikts eller en intergruppes (servicekontors) S.P.-udvalg registreres i G.S.O.-kontoret i New York.

Uanset om I primært arbejder i område- eller distriktsstrukturen, gennem det lokale servicekontor eller intergruppe eller gennem grupperne, er det en god idé at have en overordnet organisation. Har I ikke det, vil der uvægerligt opstå problemer med kommunikation, overlappning af aktiviteter og direkte forvirring.

S.P.-arbejdsbogen & pjecer

S.P.-arbejdsbogen indeholder oplysning om alle sider af S.P.-arbejde, herunder S.P.s historie siden dens start. Arbejdsbogen indeholder også retningslinier, pjecer og eksemplarer af Box 4-5-9 (der ofte har nyheder vedr. S.P.) og About A.A., der er vort nyhedsbrev for professionelle og udkommer 3 gange årligt. Det foreslås, at den grundlæggende "tekst" for S.P.-udvalgsmedlemmer bliver den konferencegodkendte pjece "How A.A. Members Cooperate With Other Community Efforts to Help Alcoholics".

S.P. i arbejde

Det foreslås, at man arbejder med en enkelt gruppe af professionelle ad gangen. Når en liste over disse (både enkeltpersoner og organisationer) er udarbejdet, kan medlemmer af S.P.-udvalget tage indledende kontakt per brev, telefon eller ved personligt fremmøde. Tilbyd at komme og tale om, hvad AA kan og ikke kan gøre eller tag en af de professionelle med til et AA-møde i området. Fremskaf AA-litteratur der beskriver vort AA-program for rehabilitering og understreg vor iver efter at støtte alkoholikeren under rehabiliteringen.

Nogle S.P.-udvalg holder et årligt møde for at dele de indvundne erfaringer og planlægge det fremtidige S.P.-tolvtetrinsarbejde.

Møder og konferencer for professionelle

Det foreslås, at områdets S.P.-udvalg beder om at blive skrevet på en adresseliste i kommunen, amtet eller staten. Detaljerede forslag og information om stande i forbindelse med møder for professionelle kan fås hos General Service Office. G.S.O. kan også hjælpe med at skaffe supplerende litteratur til disse møder.

Præsentation

I S.P.-arbejdsbogen findes eksempler på, hvordan man kan orientere om AA i sit område. De fleste S.P.-medlemmer vil være i stand til at informere om AA og dets historie og give et præcist og positivt billede af Anonyme Alkoholikere. Vi fremhæver vort primære formål og Traditioner om ingen tilknytning, ingen støtte udefra og anonymitet.

Hold venligst forbindelse med os, så vi kan dele jeres erfaringer i Box 4-5-9 og i About A.A. Jeres erfaringer hjælper andre, der er engageret i dette givende servicearbejde.

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

juli 1996

AA-retningslinier - om telefonservice

fra G.S.O., Box 459, Grand Central Station, New York, NY 10163

Disse retningslinier udgør AA-medlemmers erfaringer overalt i USA og Canada. De gengiver ligeledes retningslinier givet gennem Tolv Traditioner og fra General Service Conference. Ved at holde os til Traditionen om autonomi undtagen i spørgsmål, der berører andre grupper eller AA som helhed, tages de fleste beslutninger i overensstemmelse med gruppesamvittigheden. Formålet med disse retningslinier er at hjælpe til opnåelse af en velinformeret gruppesamvittighed.

GEOGRAFISKE OMRÅDER SOM DÆKKES

De fleste telefonvagter betjener kun grupper i ét lokalsamfund eller ét amt. I nogle områder danner de i anden service gældende distrikter grænserne.

AT STARTE EN TELEFONSERVICE

Somme tider er en telefonservice blevet startet af én AA-gruppe eller endog af ét eller to medlemmer, der følte behovet for en sådan service. Efterhånden som denne service begynder at opfylde behovet og AA vokser lokalt, bliver andre grupper i nærheden interesserede og begynder at støtte telefonvagten. Distriktsudvalgene for almindelig service er somme tider ansvarlige for at starte en telefonvagtsservice. Om muligt bør man, før en sådan beslutning træffes, rådspørge alle de involverede gruppers gruppesamvittighed for at sikre sig både økonomisk støtte og et antal frivillige Tolvtrins opringninger.

Nogle forslag:

At komme i gang

1. Undersøg hos jeres region, distrikt eller nærmeste central- eller intergruppekontor, om der i forvejen findes en sådan AA-service i området.
2. Begynd i det små, og husk "Tag det roligt". Det er nemmere at udvide end at skære ned på service.
3. Ret jer efter de involverede gruppers gruppesamvittighed. Vær omhyggelig med at skille enkeltpersoners meninger fra gruppesamvittighed.

AA-medlemmers frivillige deltagelse

1. Tag i betragtning, hvor mange AA'ere der er til at besvare Tolvtetrinsopringninger.
2. Overvej behovet for, at en ansvarlig person tager ledelsen.
3. Det foreslås, at frivillige Tolvtetrins arbejdere bør have mindst seks måneders ædruelighed, og at de opgiver, på hvilke dage og tider de er i stand til at besvare opringninger.
4. Sørg for, at listen over frivillige AA'ere er aktuel og aktiv.
5. Hvis I ikke kan eller vælger at bruge en kommerciel service, så start med to AA-medlemmer - en mand og en kvinde, hver med en rimelig lang ædruelighed - ti at tage sig af samtalerne.
6. I områder, der udelukkende bruger frivillige frem for en kommerciel telefonservice, er der flere valgmuligheder: viderestilling, personsøgssystemer og automatiske telefonsvarere.

HVORDAN FINANSIERES EN TELEFONSERVICE

Når flere grupper går sammen og beslutter at træffe aftale med en kommerciel telefonservice, er den sædvanlige erfaring tilsyneladende, at hver gruppe bidrager ifølge sin egen gruppesamvittighed. I nogle tilfælde afkræves alle grupper nøjagtigt lige store beløb. I nogle få tilfælde fastsættes gruppens bidrag til telefonservice efter gruppens størrelse. Når distriktsudvalg har ansvaret, bidrager grupperne til distriktsudvalget, og udvalget betaler regningerne.

Økonomi

1. Vurder omhyggeligt, hvor mange penge der skal bruges, og hvor mange der kan skaffes.
2. Vær sikker på, at grupperne vil finansiere foretagendet.
3. Tilskynd grupperne til at forpligte sig til et regelmæssigt beløb hver måned.
4. Når I udregner udgifterne for hver af de deltagende grupper, så læg et mindre beløb til hver måned for at kunne spare op til uforudsete udgifter eller udvidelse.

HVEM ER ANSVARLIG FOR EN TELEFONSERVICE?

Der er forskellige svar på dette; ét eller to medlemmer kan være ansvarlige; et telefonvagtsudvalg kan tage sig af sagerne; eller telefonservice kan høre ind under distriktets serviceudvalgs ansvarsområde.

Selv når ét eller to medlemmer eller et udvalg (uanset hvad man kalder det) påtager sig ansvaret for telefonservice, foreslås det, at det pågældende udvalg eller gruppe udpeger én person som træffer aftalerne, står for al senere kontakt med den kommercielle telefonservice og betaler regningerne. Dette er for at undgå at forvirre firmaets personale.

HVEM TAGER TELEFONERNE - AA-MEDLEMMER ELLER ANSATTE I DEN KOMMERCIELLE TELEFONSERVICE?

Mange bruger en kommerciel service, skønt nogle udelukkende er afhængige af AA-medlemmer. Det følgende er en liste over metoder til at behandle Tolvtetrinsopringninger:

1. Den kommercielle telefonservice har en liste over de medlemmer, som kan besvare Tolvtetrinsopringninger. Efter at have fået fornavn og telefonnummer på den, der ringer op, kontakter telefonpasseren et AA-medlem, som så ringer til den alkoholiker, der søger hjælp.
2. Tolvtetrins listen er ordnet efter geografiske områder eller postnumre. Når man har fået navnet på

- klienten', ringer man til et AA-medlem i nabolaget. Flere foreslog, at der skulle være separate lister over mænd og kvinder.
3. Flere AA-medlemmer skiftes til at stå til rådighed på bestemte tider. Den kommercielle telefonservice henviser samtalerne til dem, som så finder en kontaktperson på deres liste over Tolvtetrinsmedarbejdere.
 4. I nogle tilfælde henvises opringningerne til den nærmeste gruppe frem for til et enkelt medlem.
 5. Nogle steder skiftes grupperne til at tage ansvaret for Tolvtetrins opringningerne i én uge ad gangen.
 6. Nogle telefonservicefirmaer bruger et omstillingssystem, hvor de besvarer opringningen, men øjeblikkeligt stiller om til den frivillige AA'ers nummer.
 7. Et sorteringsudvalg sørger for, at der hver aften er forskellige personer, der modtager opringninger fra den kommercielle telefonservice. Denne person henviser så opringningerne til den frivillige AA'ere.

En telefonservice gav os de følgende oplysninger, som kan være nyttige for dem, som har planer om at bruge en kommerciel telefonservice og gerne vil forklare deres behov for personalet.

Når en alkoholiker ringer om hjælp ...

1. Svar med at sige: "AA's telefonservice".
2. Forsøg at finde ud af, hvad den ringende ønsker.
3. Hvis den ringende er uvillig til at opgive et navn eller andre oplysninger, så forsøg at stille om til et AA-medlem.
4. Insister ikke, hvis den ringende er uvillig til at opgive navn.
5. Diskuter aldrig med den, der ringer. Forklar, at I er en telefonservice og vil prøve at sætte dem i forbindelse med et AA-medlem.
6. Fortæl den ringende, at mange AA-medlemmer er til møder om aftenen, ofte indtil kl. 22.30 eller 23.00, så at de ikke forventer at blive ringet op med det samme.
7. Husk venligst på, at alkoholikere og de familiemedlemmer til dem, som ringer om hjælp, er syge mennesker; det kan somme tider være frustrerende at have med dem at gøre, hvis man ikke husker dette.
8. Hvis I bliver kritiseret, så fortæl den ringende, at I handler efter instrukser fra telefonvagtudvalget.
9. Før bog over hver opringning med navn på den ringende (om muligt), tidspunkt, telefonnummer og årsag til opringningen. De ansatte noterer, hvad der blev gjort ved opringningen, ved hjælp af navn og telefonnummer på det AA-medlem, den blev henvist til.

Problemer eller spørgsmål bør henvises til udvalget. Dette udvalg vil holde den kommercielle telefonservice orienteret om ændringer af møder, særlige begivenheder og andet, som AA-medlemmer måne forhøre sig om.

PROBLEMER MED FINANSIERING OG ADMINISTRATION

Grupperne er sædvanligvis klar over, at telefonservice opfylder et reelt behov, og følgelig er de villige til at støtte den. Det er vigtigt, at man i forvejen er sikker på støtte og på villigheden til at holde fast ved den nye service, indtil den har haft en chance for at slå an og bevise sin værdi.

Vigtigheden af at føre en liste over frivillige Tolvtetrins folk up to date og efter rotationsprincippet kan ikke fremhæves nok.

NOGLE EKSEMPLER PÅ DE ERFARINGER, DER BLEV DELT MED OS

"Vi bad folk række hånden op ved bare ét møde, og syv mennesker angav, at de var kommet til AA gennem en telefonservice. Er det ulejligheden værd? Ja, det mener vi sandelig!"

"Vi er glade for vores telefonservice. Vi har "gjort Tolvetrinsarbejde" med telefonpasserne, og de er venlige og sympatiske. Vi føler os heldige og taknemmelige."

"Fra det tidspunkt, da vores service blev startet, tiltog deltagelsen i vore møder enormt. Vi har nogle

frivillige, som startede med vores telefonservice for syv år siden, og de er stadig med på rotationsbasis."

Amerikansk udgave 1994.

Oversat og udgivet af

Anonyme Alkoholikere i Danmark

oktober1996